

Vælg at ændre verdens nedsynken i krig

Den 8. november 2022 (EIRNS) – De i USA, der i dag har det privilegium og mulighed for at stemme på de uafhængige kandidater Diane Sare (USA's Senat i New York) og Joel De Jean (U.S. Congress 38th CD, Texas), eller på dem, der har arbejdet sammen med dem på trods af politiske forskelle, såsom Geoff Young (6th CD, Kentucky), genopliver det, som mange amerikanere ikke engang er klar over er blevet stjålet – ikke “amerikanske valg”, men selve den amerikanske valgproces. Dagens valgproces er kun vigtig, fordi den indgår i den globale kamp for at føre verden tilbage fra randen af en atomkrig og til en holdbar ny strategisk og økonomisk arkitektur baseret på en tilbagevenden til det nyligt forsømte ideal og den praksis, som den Westfalske Fred i 1648 indebar.

Det princip, der ligger til grund for denne fredstraktat, er, at hver part i en konflikt skal forhandle om fred ud fra et synspunkt om at prioritere “den andens fordel” frem for sine egne misforhold eller fordele. Den Westfalske Fred, også kendt som Münster-traktaten, som Tysklands grønne udenrigsminister Annalena Baerbock, en “dum og dummere” udgave af Tony Blair, har angrebet (samt angrebet sin egen kansler Olaf Scholz for hans rejse til Kina), foranledigede hende til i mødesalen i Münster, hvor traktaten blev underskrevet, og hvor G7-udenrigsministermødet fandt sted, tilsyneladende endog at få fjernet det kristne kors, der hænger der...

I dag henleder vi opmærksomheden på to anliggender, som måske ikke ville få den rette opmærksomhed, hvis de blev beskrevet fra andre kilder. For det første havde Dmitry Polyanskij, Ruslands første stedfortrædende faste repræsentant ved De Forenede Nationer, et budskab til amerikanerne, som han formidlede torsdag aften, den 3. november, i Terra Reads “Politics of Survival”-show. Han erklærede bl.a., at “ingen i

Rusland ønsker en atomkrig, uanset om det er en "begrænset" atomkrig eller en "ikke-begrænset" atomkrig. Vi forstår, hvor det kan føre hen. Vi har ingen illusioner med hensyn til, at det ville være ødelæggende for alle. Så hvis nogen starter det, vil det ikke være Rusland. Men hvis nogen starter en sådan krig mod Rusland, vil vi naturligvis i henhold til vores atomdoktrin være nødt til at gengælde... Men igen, hvad er der på spil? Jeg mener, at det er vores fælles fremtid, der står på spil. USA's fremtid er også på spil. Ingen ønsker, at USA skal smuldre, ingen ønsker, at USA skal forsvinde..."

For det andet er der gennembruddet med beretninger i den brede tyske presse om eksistensen af det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformations "kill list", herunder navnet på en allieret af den tyske kansler Olaf Scholz, Rolf Mützenich, formand for de tyske socialdemokraters (SPD) parlamentsgruppe. Selv om man har vidst, at dræberlisten har eksisteret siden juli, blev den ikke omtalt, bl.a. fordi den indeholdt navnet på Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, et navn som NATO-styrker har forbudt at udtale uden bagvaskelse i langt over 40 år i Tyskland. Den tyske hjemmeside NachDenkSeiten tog dette skridt i august og dækkede senere Executive Intelligence Reviews pressekonference, der afslørede drabslisten i september.

Det tyske gennembrud kommer på et tidspunkt, hvor nogle, bl.a. i USA og London, truer med at føre krig mod Tyskland, hvis det skulle overveje at trække sig bare et skridt tilbage fra det selvmord, der er planlagt for landet i form af dets forestående afindustrialisering, som Morgenthau og andre engang ønskede. Det vil nu blive gennemført under påskud af den store grønne omstilling. De tyske industrifolk, landmænd og dem der mener, at de er frie borgere, som ikke er underlagt den angloamerikanske besættelse, er uenige.

Helga Zepp-LaRouches bemærkninger i en China Plus "World Today"-podcast, fredag den 4. november – at man ikke behøver at se Kina som en systemisk rival; at 150 lande ikke ser det

på den måde, men snarere ser Kina som en partner til at overvinde kolonialismen; og at hvis de tyske medier ville rapportere om de faktiske enorme fremskridt, der er sket i Kina, ville folk have et helt andet syn på landet – afspejler det løsningskoncept, som Schiller Instituttet atter vil præsentere på den kommende konference, "Stop faren for atomkrig nu". Konferencen finder sted tirsdag den 22. november, som er 59-årsdagen for mordet på præsident John F. Kennedy.

Som i USA's aktuelle historie er mord blevet brugt i Tyskland til at hjælpe med at gennemføre den politik, som NATO's første generalsekretær (1952), Lord Hastings Lionel Ismay, Winston Churchills øverste militære assistent, engang udtrykte som NATO's formål – "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Der var mordene på Jürgen Ponto og Hanns Martin Schleyer i 1977. (Lyndon LaRouche var nr. 2 på den samme "drabsliste".) Der var mordene på Alfred Herrhausen (november 1989) og Detlev Rohwedder (april 1991) efter Berlinmurens fald. Og man må ikke glemme virkningen af mordet på den tyske udenrigsminister Walter Rathenau for 100 år siden i 1922 i kølvandet på underskrivelsen af Rapallo-traktaten med Sovjetunionen, et mord, hvis egentlige planlæggere og gerningsmænd fik Tyskland til at tage en anden retning, som manifesterede sig i en ølhal i München et år senere.

Men denne anglofile imperialistiske ordens dage er hastigt ved at være forbi. I går sagde Zhao Lijian, talsmand for det kinesiske udenrigsministerium: "Vi opfordrer G7-landene til at opgive koldkrigsmentaliteten og ideologiske fordomme, ophøre med at blande sig i andre landes indenrigspolitik, gentage usandheder og fremprovokere regionale konflikter." Det er trods alt i Tysklands og dets befolknings interesse, især dets kvalificerede arbejdsstyrke, at forsikre Kina om, at Tyskland ikke blot vil overholde stående kontrakter, men at det fortsat vil fortsætte med at forfølge og forbedre et forhold til Kina, selv om det er blevet helt klart, at anglosfæren er i færd med

at erklære krig mod Kina, uanset hvad det vil koste dets egen befolkning. Tyske industriefolk og kansleren rejste til Kina mod anglofærens ønske.

Dette er i strid med den uskrevne "Rule of Law", som allerede har besluttet sig for krig mod Kina, og som vil skabe et påskud for at retfærdiggøre denne krig, hvilket analytikeren Ray McGovern antydede i sine bemærkninger på EIR's pressemøde i lørdags.

Søndag den 6. november udfordrede arrangørerne for Diane Sares kampagne til det amerikanske senat præsident Joe Biden til at reagere på Ruslands nylige gentagelse af deres "no first use"-politik for atomvåben. Dette skete på en valgforsamling på Sarah Lawrence College. (Præsident Biden reagerede ikke.) Arrangørerne henviste til pavens forslag om, at Vatikanet kunne være mødested for øjeblikkelige fredsforhandlinger for at få krigen i Ukraine bragt til ophør. Pave Frans havde rammende sammenlignet den nuværende krig med krigene i 1914-1918 og 1939-1945, idet han sagde, at den nuværende krig, ligesom disse krige, er en verdenskrig. (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1589488558716616704>)

Paven har ret; dette er allerede en verdenskrig. Der hersker et vanvid blandt nogle af de nuværende misdædere i den transatlantiske verden, der insisterer på, at dette ikke er tilfældet. Andre sammenligner USA's placering af "trænere" og "inspektører" i Ukraine, der måske er tusind eller flere, med den måde hvorpå USA "pludselig blev inddraget" i et dødsdømt regime i Sydvietnam, et regime, hvis ledere den anglo-amerikanske efterretningstjeneste også myrdede, da det blev belejligt...

Den samme tåbelighed er undervejs i dag... [som] Prompt Global Strikes "vi kan vinde en atomkrig"-galskab, der så effektivt blev modbevist af Steven Starr og Scott Ritter på konferencen i lørdags: "A Nuclear War Cannot Be Won and Must Never Be Fought" (En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes).

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) ...

De kulturelle aksiomer, de gamle, onde drømme om kolonialisme, som i realiteten ligger til grund for den "New Malthusian" "Save The Planet, Kill The People"-globalistiske bevægelse, vil flyve ind i Sharm el-Sheikh af egen kraft, sandsynligvis uden brug af fly. Måske vil Bandungs ånd, som i Francisco Goyas berømte tavler 79 og 80, der afslutter hans serie Krigens katastrofer – Sandheden er død/ Vil hun leve igen – være der for at konfrontere dem. Hvem der vinder denne kamp, vil blive afgjort af, hvad vi og dem vi rekrutterer, trods forskelligheder, gør i den nærmeste fremtid. ([https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697)

[died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697 ; https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/disaster-80-will-she-live-again/b6ce7420-7ce6-4f74-a199-9d024bf19083?searchid=8f7e6842-90a1-adf6-ebb0-7516135050e9](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/disaster-80-will-she-live-again/b6ce7420-7ce6-4f74-a199-9d024bf19083?searchid=8f7e6842-90a1-adf6-ebb0-7516135050e9))

Foto: Ben Mack, Pexels

EIR-presse møde: “En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes

Den 5. november 2022 (EIRNS) – Den 5. november indkaldte Executive Intelligence Review (EIR) til en ekstraordinær tre timers pressekonference, der samlede en international gruppe af talere med videnskabelig, militær, efterretningsmæssig og politisk baggrund, alle pligttro til det princip, som

præsident Ronald Reagan fastslog i sin Tale om unionens Tilstand i 1984, nemlig at "en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". I sin tale til både USA's og Sovjetunionens befolkning tilføjede præsident Reagan: "Den eneste værdi i at vores to nationer besidder atomvåben består i at sikre, at de aldrig vil blive anvendt. Men ville det så ikke være bedre at afskaffe dem helt og holdent?" Naturligvis ville det være bedre. Men 38 år efter denne betydningsfulde udtalelse er Vestens "regeringsskib" blevet kapret af geopolitiske galninge, som hensynsløst styrer os mod en atomkrig, der vil forårsage menneskehedens udslettelse. Kan denne vanvittige proces vendes?

Formålet med denne pressekonference og med tidligere og fremtidige konferencer, som EIR og Schiller Instituttet er værter for, består i at overbevise verden om, at der eksisterer en bevægelse af fornuftige mennesker i Vesten, som ikke blot er imod udryddelseskrig, men som også foreslår positive ideer til at skabe en velstående og harmonisk fremtid for nuværende og kommende generationer. Vil denne bevægelse lykkes? Som mange af talerne gjorde det klart, vil det afhænge af almindelige borgeres vilje til at opgive tilskuerrollen på sidelinjen og deltage i kampen. Nedenfor følger et kort resumé af de indledende betragtninger fra hver enkelt af de talere, der deltog i pressekonferencen.

Her er et fremhævet resumé:

Steven Starr, pensioneret direktør for University of Missouri's Clinical Laboratory Science Program og ekspert i atomkrig, gav en skræmmende præsentation, som omfattede et overbevisende lysbilledeshow, hvori han klart påviste, at en atomkrig ville forårsage menneskets og de fleste dyrs udslettelse på planeten Jorden. Han forklarede, at den destruktive kraft, som nutidens atomvåben rummer, langt overgår den effekt, som blev brugt mod Japan under Anden Verdenskrig. Et sprænghoved, der detoneres over New York City, ville skabe en ildstorm, der ville brænde alt til aske i en radius på 150 kvadratkilometer. Hvis et

missilangreb mod USA blev opdaget, ville præsidenten få en briefing på 30 sekunder om angrebets art og derefter maksimalt have 2-3 minutter til at beslutte, hvordan der skulle reageres! Hvis der blev beordret et modangreb, ville missilerne være i luften i løbet af to minutter uden mulighed for at trække dem tilbage, hvis advarslen skulle vise sig at være falsk. Følgerne af en atomkrig ville være en atomvinter, hvor 70 % af sollyset ville blive blokeret på den nordlige halvkugle og 35 % på den sydlige halvkugle i en periode på mindst ti år, hvilket ville gøre det umuligt at dyrke afgrøder. Dette ville medføre massiv hungersnød og mulig udryddelse af mennesker og dyr.

Resten er på engelsk

Former U.S. Marine Corps intelligence officer and chief UN weapons inspector Scott Ritter followed with a presentation aimed at shaking people out of their complacency regarding the dangers of nuclear war. He began with the assertion that the majority of American people are ignorant of the reality of nuclear conflict. The son of an Air Force officer stationed in Germany during the Cold War, whose responsibilities included nuclear weapons delivery, Ritter grew up acutely aware that nuclear annihilation could happen at any time. After joining the Marine Corps, he was assigned to a nuclear artillery unit which constantly trained to carry out attacks. He then went on to become a weapons inspector during the 1980s at the height of the dangerous very period where Soviet SS-20 and U.S. Pershing II intermediate missiles could reach targets within seven minutes eliminating any chance for reasoned deliberation on how to respond to an attack. In Ritter's words, "The 1980's was all about dodging nuclear Armageddon." He believes one of the most underappreciated moments in history is when President Reagan signed the INF Treaty with Soviet President Mikhail Gorbachev because this event saved the world from nuclear suicide. However, with the collapse of the Soviet Union we no longer respect Russia and are now reconstituting intermediate

nuclear weapons. Ritter ended his presentation as a warning to those in the West who believe a nuclear war against Russia is winnable by describing the Russian system called the "dead hand." Were a successful decapitation strike carried out against Moscow, the "dead hand" system would automatically launch communications rockets which would travel across the territory of Russia activating a retaliatory second strike which would mean the end of the world.

French Col. Alain Corvez (ret.), former advisor to the General-in-Commander of the UNIFIL in Lebanon and former international relations advisor to the French Foreign Ministry, began his remarks by expressing gratitude for participating in an event where speakers know what they're talking about. The problem in his opinion is that leaders in the West know nothing about nuclear war. He recounted Charles de Gaulle's intention to constitute a nuclear force ("force de frappe") under the sole control of France strictly for the purpose of nuclear deterrence. De Gaulle was well aware that a nuclear war would result in the deaths of hundreds of millions of people. He questioned whether today's leaders have any understanding of the fact that a nuclear war cannot be won and that as a consequence the nature of war has been fundamentally changed. Even a war with a small nuclear armed power like North Korea would have unimaginable consequences.

Colonel Richard Black (ret.), U.S. Marine Corps combat veteran, former chief of the Army Criminal Law Division at the Pentagon and former Virginia State Senator, began by stating that we are in a footrace with the globalist demons intent on starting World War III. According to Black, given that there may be a shift away from support for the Ukrainian regime were the outcome of the midterm elections to favor the Republicans, as is highly likely, there is an effort by NATO to accelerate the war. As empirical evidence of this accelerated war drive, Black cites events such as the Sept. 26 Nord Stream pipeline sabotage (including British Prime Minister Liz Truss's "It is

done" text message to Secretary of State Tony Blinken), the Oct. 8 attempt at blowing up of the Crimean Bridge across the Kerch Strait and the foiling by Russian security forces of sabotage attempts deep within Russian territory. Black believes the intention is to "trip up" the Russian leadership causing an overreaction which creates the pretext for a counterattack by NATO. He also pointed to the recent highly unusual surfacing of two U.S. nuclear armed attack submarines as an intended signal to Moscow that NATO has the capability to launch a nuclear 'Pearl Harbor" at any time. He stated that President Biden has the capability of ending the war at anytime but right now is not listening to the American people but only to the globalists. Black ended his remarks by voicing his opinion that the Schiller Institute is the preeminent voice for peace in the world today and thanked the young "gutsy" Schiller Institute activists for their interventions confronting the warmongers.

The next speaker, Jacques Cheminade, is a three-time candidate for the French presidency and leader of the Solidarité et Progrès party as well as a leader of the Schiller Institute. Cheminade's remarks were very brief, expressing his full support for Diane Sare's Senate campaign in the Nov. 8 U.S. election. What she expresses as her political objectives echoes the voice of people he has met in France who are suffering the same hardships as the American people. She is the only candidate campaigning for peace, stability and cooperation for the entire world. Cheminade advised all New Yorkers to vote for Sare to help bring about peace and the best of all possible worlds.

Dr. Cliff Kiracofe, former senior advisor to the U.S. Senate Foreign Relations Committee and president of the Washington Institute for Peace and Development, began by stating his opinion that a diplomatic process is the only way to end the war in Ukraine and the sooner this diplomatic process takes place the better. Russia, having a policy of what Kiracofe

characterized as “old school” diplomacy, is open to negotiations. However, the Ukrainian government at this point is refusing to negotiate, and without negotiations diplomacy is impossible. France and Germany failed to advance the Minsk II process which was endorsed by the UN Security Council in 2015. As a consequence Ukraine has lost the Donbass territory (formerly known as Novorossiia) which has been incorporated into Russia. The question now is will Russia launch a winter offensive to absorb more territory and would this lead to a general European war or even nuclear war? Kiracofe ended by stating his belief that as peace advocates we must insist on a diplomatic process now.

General Dominique Delawarde (ret.), former French liaison officer to the U.S. Army’s Command and General Staff College at Fort Leavenworth, Kansas, began by thanking Scott Ritter for his exemplary work which is followed very closely by his colleagues in France. He also stated that as a citizen of the world he endorses Diane Sare’s Senate campaign; that she is a rare candidate who understands that Russia cannot afford to lose the war with Ukraine and that miscalculations would have potential catastrophic consequences. He expressed his fear that the globalists in the West directing foreign policy unless stopped are leading us to war. He ended his remarks by noting that Sare deserves to be Senator as she represents a powerful voice for peace and, as in 1962 during the Cuban Missile Crisis, we must be willing to compromise.

Retired CIA analyst Ray McGovern started by recounting his experience as a 2nd Lieutenant in the U.S. Army during the Cuban Missile Crisis at which time he was stationed near Key West, Florida. He then amplified remarks made earlier by Scott Ritter regarding how close we came to nuclear war with the Soviet Union, a nation President Reagan had labeled “the evil empire,” in 1983. In particular, McGovern singled out a NATO exercise in 1983 called Able Archer which simulated a nuclear attack against the Soviet Union. At the time serving as a CIA

intelligence officer, a colleague named Mel Goodman sounded the alarm bells to his superiors that the Soviets saw this exercise as a serious threat and if we didn't "tone it down" it could trigger a nuclear war. Whereas Bob Gates refused to heed his warnings, he went over Gates's head to William Casey, who did listen to him seriously, to our great fortune. The problem now in the current political climate is that very few people know what's really going on. That means those who do know have to "get off their butts and do something." McGovern then explained what he calls the Noah principle: "No awards for predicting rain, awards only for building arcs." This means each person has to get off their derriere and do their part in helping to building the arc (i.e. do something!). And although we can't expect immediate success, by being faithful and telling the truth we set an example for future generations. McGovern ended his remarks by calling out the older generation with a "little bit of gray" in their hair. According to McGovern these people have an advantage because while the actions of younger people may be dismissed by the general population when they get arrested or beaten up, most people don't like to see old people getting beaten up. Under today's circumstances it's important for older people to put this advantage to good use and get out there and do something!

The final speaker was Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute. Echoing several of the prior speakers, she started by saying that we are in the most dangerous moment in history and most people know nothing. During the 1980s, during the Pershing Missile crisis, hundreds of thousands of people were in the streets protesting. Today very little is happening. Her late husband, Lyndon LaRouche, created the basis for a new security architecture during that period based on a policy that became known as the Strategic Defense Initiative which was formally adopted by President Reagan on March 23, 1983. With the ongoing collapse of the trans-Atlantic financial system, to prevent World War III we need a new security architecture which takes into

consideration the needs of all nations. To succeed, the West must be a part of this new security architecture. She expressed her belief that the reason she is on the Ukraine government's Center for Countering Disinformation "hit list" is precisely because of the role the Schiller Instituting is playing in this process. Zepp-LaRouche ended her remarks by wholeheartedly wishing Diane Sare success in her Senate campaign.

Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne

sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme, fattigdom og underudvikling.

“Vesten” brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret på reel økonomisk vækst, betragtes som en “systemisk rival”.

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben.

Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.¹

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på

Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring, der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej

tilbage med hensyn til krigsfare?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at besejre både Kina og Rusland", <https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>

Vores opgave er at opbygge en verdensomspændende borgerbevægelse for fred og udvikling.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 6. November 2022

Søndag den 6. november 2022, Afskrift: Med Helga Zepp-LaRouche og Harley Schlanger

Resumé: Helga Zepp-LaRouche præsenterede i dag et klart og kortfattet resumé af de seneste strategiske begivenheder og Schiller Instituttets konferencer for at samle folkevalgte og andre ledende embedsmænd for at imødegå den krigskampagne, som kommer fra London og dets NATO-krigshøge. Pressemødet den 5. november med titlen: "En atomkrig kan ikke vindes og må ikke udkæmpes", sagde hun, krydsede den voksende bevidsthed om den risiko for atomkrig, der udgår fra de lande, som er i opløsning efter sammenbruddet af deres unipolære finansielle system.

"Åbenmundede, kendte personligheder" har sluttet sig til os for at udtale sig, mens demonstrationerne mod krigen vokser i hele Europa. I USA har modige unge aktivister fra Schiller Instituttet konfronteret krigshøgene, og vist at der er politisk modstand i USA, at "der ikke er nogen ensidig støtte" til de provokationer, der, såfremt de ikke modarbejdes, vil føre til tredje verdenskrig.

Hun tilføjede, at det korte besøg [i Kina] af den tyske kansler Scholz repræsenterer en lignende proces. Tyske industrifolk er begyndt at modsætte sig afkobling fra Kina, mens grønne partiideologer i hans koalition støtter afkobling sammen med afindustrialisering og fuld opbakning til krigen mod Rusland i Ukraine. Scholz synes i det mindste at erkende, at den tyske økonomi ikke kan overleve afkoblingen fra Rusland, som allerede er ved at ske, med en afkobling fra Kina.

Hun opfordrede seerne til at se videoen fra pressemødet og til at slutte sig til borgernes ikke-voldelige bevægelse for endegyldigt at afskaffe faren ved atomvåben og geopolitik.

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Det er den 6. november 2022, og jeg vil gerne byde jer velkommen til en særlig webcast med grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Det er et stykke tid siden vores sidste samtale, da Helga har haft ekstraordinært travlt, så vi vil opdatere jer om, hvad der er sket, og det er en del. Især har vi gjort meget for at gribe ind i denne ekstremt farlige strategiske situation. I går var der et {EIR} pressemøde, det er {Executive Intelligence Review} og Schiller Instituttet, med det formål at katalysere en verdensomspændende bevægelse for en ikke-voldelig mobilisering mod faren for atomkrig. Det var med overskriften: "En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig blive udkæmpet".

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>)

Helga, du deltog i dette. Det var noget af en begivenhed. Kan du hjælpe os med din fornemmelse af betydningen af dette, og hvad der blev sagt.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Grunden til at vi besluttede at gennemføre en sådan begivenhed var til dels, at der er en voksende bevidsthed hos stadig flere mennesker i verden, i mange lande, om, at vi er faretruende tæt på den tredje verdenskrig. I den seneste periode, helt og aldeles ubemærket i de europæiske medier eller ikke dækket af dem, har der faktisk i USA været talrige interventioner i valgkampen mod senatorer og kongresmedlemmer, som er kendt for at være anstiftere af denne konfrontationspolitik, og allerede nu har en hel hær af hovedsagelig unge aktivister konfronteret disse mennesker og sagt: "Hvorfor billiger og støtter I en politik, som indebærer en risiko for civilisationens ødelæggelse?"

Der er en hel del røre om det, for en af de vigtigste af disse mennesker var Diane Sare, som er den eneste uafhængige kandidat, der trods et meget ugunstigt arbejdsmiljø i New York, hvor de har udformet deres famøse valgeregler således, at det næsten er umuligt at komme på stemmesedlen, og ingen anden kandidat end hende formåede at indsamle 66.000 vælgerunderskrifter.

Men på trods af at hun har et mandat fra disse vælgere, som ønsker, at hun skal være med i valgkampen, er hun alligevel blevet udelukket fra den eneste debat, som Schumer, senator i New York, og hans udfordrer fra det republikanske parti, Pinion, har haft, og hvis man lytter til deres debat, var den ret så kedelig og indeholdt intet væsentligt. Sare ville have været den eneste, der havde bragt faren for atomkrig på banen, og de formoder, at det er hovedårsagen til, at de absolut ikke ønskede, at hun skulle deltage.

Men fordi hun har en stor skare af tilhængere, besluttede mange af disse mennesker at afholde en pressekonference med kort varsel og bringe de spørgsmål på banen, som medierne og politikerne forsøger at undertrykke. Så det, der blev samlet ved arrangementet i går, var nogle meget åbenmundede og internationalt kendte personligheder, som talte om faren for atomkrig, og jeg vil blot gennemgå listen: Den ene var Steven Starr, som er en førsteklases atomekspert fra University of Missouri; dernæst Scott Ritter, som er meget berømt, fordi han er en af de mest åbenmundede kritikere af den nuværende amerikanske politik; dernæst tidligere oberst og senator i Virginia Richard H. Black, som er meget berømt og i forvejen har en stor fanskare rundt om i verden; tidligere CIA senioranalytiker Ray McGovern; dernæst også andre personer, såsom Cliff Kiracofe, tidligere topmedarbejder i Senatets udenrigsudvalg.

Der deltog flere personer fra Frankrig: General Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret), Jacques Cheminade og undertegnede. Det var en virkelig vigtig begivenhed, og jeg vil absolut opfordre jer til at se videoen og især det indslag, som blev præsenteret af Steven Starr (<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=418>), en kort video om, hvordan en atomkrig rent faktisk vil foregå. Jeg kan love dig, at hvis du ser den video, vil du ikke få en god nats søvn, for det vil gå op for dig, at vi sidder på en atomar krudttønde, som, hvis det går galt, vil føre til civilisationens

udslettelse inden for ganske kort tid. Det han demonstrerer med animationer, hvor både USA og Rusland har omkring 1.000 ICBM'er, og hvis der på skærmen fra den ene eller den anden side kommer et tegn på, at et missil er affyret, så er der ca. to minutter til at orientere præsidenten om situationen. Præsidenten har derefter ca. 30 sekunder til at beslutte, hvad han skal gøre. Derefter tager det yderligere to minutter for missilerne at komme i affyringsposition og derefter en flyvetid på mellem fem og syv minutter: Så maksimalt tager det hele fra den første advarsel til selve nedslaget mellem 10 og 15 minutter!

Nu kan man forestille sig, at det i sig selv indebærer den størst mulige risiko, fordi fejlvurdering, falsk alarm, en ulykke, alle disse faktorer kan forekomme, og naturligvis er et af de stærkeste budskaber, som blev fremsat af alle – af Ray McGovern, Scott Ritter og Steven Starr – og det er det, jeg har sagt i meget lang tid, at selve tanken om at man kan føre en begrænset atomkrig ved hjælp af nogle få taktiske atommissiler, og derefter standse op og tænke over, hvad man ellers vil gøre, {det er ikke muligt}. Når man først benytter et enkelt atomvåben, vil hele arsenalet blive indsat, og som det bliver meget klart i denne video, så vil der opstå en atomvinter i omkring 5, 7 eller 10 år, hvor der ikke længere vil være nogen fødevarerproduktion, ikke mere planteliv muligt, og som følge heraf vil de mennesker, der ikke er døde i de første atomsprængninger, dø i det følgende år af sult og rædselsscener, man ikke rigtig kan forestille sig – bare have en anelse.

Så dette er, hvad nogle mennesker leger med, og I bør bemærke, at chefen for USA's Strategiske Kommando, Stratcom, adm. Charles Richard, på en konference den 1.-2. november erklærede: "Denne Ukraine-krise, som vi befinder os i lige nu, er kun opvarmningen. Den store er på vej. Der vil ikke gå ret lang tid, før vi bliver testet på måder, som vi ikke er blevet testet på i lang tid". Det var den samme admiral Charles

Richard, der i februar fortalte Pentagon, at sandsynligheden for anvendelse af atomvåben var på vej op fra "ikke sandsynligt" til "meget sandsynligt". Så et af de diskussionspunkter, der blev rejst, var, om Pentagon ikke er klar over, at resultatet af dette vil være en atomvinter.

Jeg tror personligt, at de ikke er klar over det, fordi de stadig hvert år har en manøvre kaldet "Global Lightning", som indebærer idéen om at bruge et par taktiske atomvåben, derefter en smule cyberkrig, derefter konventionel krig, men det hele skal være en langvarig krig på flere uger; alt imens en sådan mulighed ikke eksisterer. Så illusionen om, at man kan føre en begrænset atomkrig eller vinde en atomkrig, blev bestemt udfordret af alle disse eksperter, og alle, der er bekymrede over krigsfare, bedes se denne video og følge hele diskussionen, for det er nogle af de mest åbenmundede og mest kompetente personer, man kan finde. Det var ganske bemærkelsesværdigt, at denne vurdering fra amerikanske specialister blev fuldstændig delt af de to militærfolk fra Frankrig, general Delawarde og oberst Corvez, som også fortalte, at samtlige videoer af oberst Black og Scott Ritter og Ray McGovern bliver fulgt af alle militærfolk i Frankrig, og jeg ved, at det samme gælder for i hvert fald nogle folk i Tyskland.

Så det er meget vigtigt. Hvis man ikke ser disse videoer, ved man ikke, hvad der sker på dette område. Derefter var der en lang diskussion om, at vi er nødt til at gøre folk opmærksomme. Til forskel fra begyndelsen af 1980'erne, hvor både Scott Ritter og Ray McGovern var i aktiv militærtjeneste under krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, så de har førstehåndsviden om, hvordan det var at være i Cuba-krisen, hvordan det var at være i en situation med "affyring-efter-advarsel" i 1980'erne med SS-20 og Pershing II-opstillingerne. De siger, og det er indlysende, at der dengang var hundredtusindvis af mennesker på gaderne, der protesterede og advarede mod Tredje Verdenskrig, mens der nu,

hvor situationen er så meget farligere, er meget lidt opmærksomhed.

Det er begyndt at ændre sig nu. Der er nu demonstrationer mod krig i Italien, som er ret betydelige; i Frankrig, Belgien, Holland; i Tyskland er det helt klart ved at tage fart. Men hvis man sammenligner, hvad der kan ske med menneskeheden, nemlig den fuldstændige udslettelse, og man sætter det i kontrast til den viden, som folk har, er det nærmest ingenting.

Desværre må man sige, og det blev også diskuteret, at de regeringer, der fremmer denne politik, tydeligvis også er uvidende om hvad det er, de er i færd med.

Så dette er absolut nødvendigt at se: Gå ind på Schiller Instituttets websted og se det

Her er resten på engelsk:

SCHLANGER: You can see it on <https://schillerinstitute.com> and I think one of the most exciting things, in the sense that you're saying, in the sense of a wakeup call, was the dialogue, the discussion that took place among the panelists and also with media in the last half of the press availability [<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=4903>].

And again, outside of what we're doing, we see very little attempt to confront the warhawks, with the reality of what they're doing. Now in that context, we mentioned Diane Sare's campaign: Some of her campaign workers, especially in the last weeks, confronted the warhawks at town meetings, and left them either speechless or just raving. The confrontation with Alexandria Ocasio-Cortez, which has been seen now by tens of millions of people across the world; Ilham Omar, Elizabeth Warren, the senator from Massachusetts, exposing these so-called peaceniks and progressives, as really being a front group for the warhawks.

Now, most importantly, Obama was confronted by Stewart and Anastasia Battle; and then Mike Pompeo. So Helga, this is the exemplary kind of action that should be taken by people, nonviolent confrontation of the warhawks, don't you think?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think this is a very important sign that there {is} a political opposition within the United States, to the war. I think this is very important for other people around the world to know, because when you look at the media, you think that is a monolithic policy, but it is not. And the fact that these young activists have the courage to take on these establishment figures and confront them in this way, it has changed the landscape in the United States already, because many of the so-called "alternative media," some of them with quite large followings, also comedians, such as the Jimmy Dore Show, and similar programs, they all have interviewed Diane Sare, so she has started actually to break out the effort to contain her campaign, and there is actually a growing awareness. And I think it's very important that we have a similar thing in Europe and other parts of the world, because when we are threatened with the extinction of civilization, this is a matter which should concern every person on this planet, so it's very, very important.

SCHLANGER: As you mentioned Germany, it's really clear that Germany is the major victim, or one of the major victims, besides of course the Ukrainian people, of this war drive. And what we're seeing is the potential for a split in the coalition government around the visit to China by Chancellor Olaf Scholz. What's your impression of the importance of this, and is this in fact, part of the potential for an anti-war sentiment to grow in Germany?

ZEPP-LAROUICHE: Well, this is very interesting, because I think, you have at least two ministers in the Germany government coalition who are completely in support of the provocative policies coming from the U.S. and the British. That is incredible, because it means that these ministers, who

are supposed to have sworn an oath that they will prevent injury to the German people, forget about it! These Greens are the biggest—what Economic Minister Robert Habeck is doing in his economic policies is threatening to crash the German economy completely against the wall; and what Foreign Minister Annalena Baerbock is doing, calling China a “systemic rival,” and pushing all the heavy weapons for Ukraine, saying she will “defend” Ukraine even if the German voters don’t agree with it—and she is, after all, supposedly a democratically elected official, so the voters can draw their own conclusion from that.

But there is clearly a situation where Scholz realized, and being obviously instructed by the top level of German industry, both the CEOs of the major corporations and also the leaders of machine-tool, craftsmen, the SMEs, that Germany will not survive this policy! So Scholz decided to go on this short trip to China. This was also on the 50th anniversary of German-China relations, which is very important, because if you look at that, 50 years ago, then Foreign Minister Walter Scheel went to China and he met with Mao Zedong, with Zhou Enlai, with then Foreign Minister Ji Pengfei, and these were no less Communist than the Communists are Communists today. But if you look at the civilized attitude the high art of diplomacy which was portrayed by Scheel, and also by Helmut Schmidt, and even later by Foreign Minister Guido Westerwelle [2009-2013], who absolutely had respect for a different culture, and had no such hysteria like you see with Baerbock and company.

So Scholz went; it was a very short visit, just flying in, having 10-11 hours of meetings with Xi Jinping, with Premier Li Keqiang, and then flying back: But nevertheless it was extremely important, because Germany right now has already cut off Russia completely and that means we will have huge energy crisis over the coming weeks and months; but if Germany were cut off from its largest trade partner, China, too, which is

what these Greens in the government and also some FDP ministers, too, are pushing for, that would be the end of Germany as an industrial nation, and that is sinking into the consciousness of many people. I think it's very important, because if you look at the figures, how the trade between China and Germany has increased, I think 1,000 times since the beginning of diplomatic relations in 1972, from about \$275 million to €245 billion, which is a huge increase. Then 1,000 jobs in Germany depend on exports to China; then you have large investments, import relations. In the rise of China, one of the countries that has profited a lot has been Germany.

So the entire living standard in Germany has been based on cheap energy imports from Russia and a growing export market in China, and these hooligans—the Greens—are threatening both. So it's very important that Scholz decided to go with a large delegation with German industrialists to China and hopefully, they have been able to remedy some of the damage that has been done—not entirely because if you look at what Xi Jinping said, he quoted Helmut Schmidt, which is quite something to quote a former Chancellor from the same SPD party as Scholz's, and he said, quoting Schmidt he said, "it's very easy to lose trust quickly, and it's very difficult to regain it." Obviously, this is a big problem because if the Chinese, who are always looking at what is happening with Russia; they looked at the collapse of the Soviet Union in 1991, and they said they will do everything to ensure that would never happen to China, and in the same way, they look at who is now behaving toward Russia, with the sanctions. They say, if Germany can do that to Russia under blackmail from the British and EU, and U.S., what is preventing them from doing the same to China?

So in that sense, it's very important that Scholz made his visit, and obviously, we are in an extremely fluid situation: Who knows what happens on Tuesday [Nov. 8], with the midterm elections in the United States. If that leads to a significant weakening of the Democrats, maybe in a slightly different

geometry, it's very important that Scholz made that visit, and hopefully this can be carried, because if the German industry would put their foot down, and really recognize what a danger these Greens represent, there may be some hope. But it is quite dangerous.

SCHLANGER: And Helga, I know you've written an article this week on the need for a change in course in German government policy. That will be published by {Executive Intelligence Review}; people can look for it on our websites. And also you've been interviewed repeatedly by Chinese networks for the discussion of what it meant to have this meeting, which is significant. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/06/helga-zepp-larouche-on-china-plus-world-today-program-on-scholzs-beijing-visit/>)

The other side of this is the attack on Germany, was the explosion of the Nord Stream 1 and 2 pipelines. This became a subject of controversy, especially directed against the British, when the Russian Foreign Ministry called in the British Ambassador to Moscow to present a "severe demarche" as they said, over evidence that they presented to the UN Security Council that of the British hand in the Nord Stream pipeline explosion, but also the attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol harbor. (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1836726/) Has there been any coverage of this in West? Is anyone talking about it? Because this was clearly aimed at the British hand in the whole NATO operation against Russia.

ZEPP-LAROUCHE: Compared to the importance of it, there is very little coverage, and what there is, they are trying to ridicule it, and play it down as just some typical Russian fake news. But as many experts in Europe and in the United States have expressed, they do not believe that Russia would make such an accusation if they do not have the facts to back it up. At the UN Security Council, the Russian Ambassador Vassily Nebenzia presented behind closed doors evidence that

the British did have a role in the drone attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol, which the Russians were able to deflect and defeat. But also that the British were involved in the sabotage of Nord Stream 1 and 2. Obviously, this needs to be substantiated with proof and facts, but we had before, all kinds of military experts who basically said that the only {cui bono}, the only one with the capability, who has the motive, who was on site at the right moment, all speaks to either the United States or one of their allies; and the British definitely have the capacity to do these kinds of things. And I think this is really important: I would expect the Bundestag, for example, to make a really big investigation about that. The government should make an investigation, they should demand all information—they probably have it already.

Because the other thing is that Liz Truss, the short-lived Prime Minister of Great Britain: Somebody hacked her smartphone, there is now evidence that one minute after the sabotage of Nord Stream, she texted U.S. Secretary of State Blinken, reading, "It's done." One minute after the attack! Now, for that to be coincidence is very unlikely. How was this phone being hacked? That's not so difficult, because she used her personal phone, and any data which is collected by anybody, like the NSA or the GCHQ, and collected and stored, is immediately available to all other big players, the Chinese, the Russians, so there is no longer any secret in this way. So I'm quite certain that the evidence will come out. And then, if it is really proven, then the implications of this are enormous.

I think for Germany to stay in an alliance with countries that are trying to ruin them economically is obviously an impossibility. So I think this British story is extremely relevant, and we should be following it, with extreme attention, because that may be one of the things which can turn the course of history to go in a completely different direction.

SCHLANGER: Speaking of creating a different direction for mankind, you've sponsored a number of conferences with present and former elected officials, primarily from Ibero-America, but now it's being expanded, and the discussion process that you've initiated is, how do we create a global citizen's movement, to achieve the just new security and financial architecture? The next conference of this is Nov. 22, 2022, and I'd like you to give a sense to our viewers of what we've done with this, and what you intend at this upcoming conference?

ZEPP-LAROUCHE: Well, we had on Oct. 7 and Oct. 27, two conferences which were mainly Latin American members of parliament and former elected legislators, who all expressed extreme concern about the war danger. Then out of that came the idea that naturally it should also concern other elected officials, both active and former ones, and also their constituents; and out of this came the idea that when humanity is threatened with World War III that concerns everybody, and that automatically catapults every citizen to become a world citizen. And Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, was of the opinion that there must not be a contradiction of being a patriot of your own country and being a world citizen, and therefore, the slogan of this is therefore, "World Citizens of All Countries Unite." Now, some of you may recognize that to be a variation of another call that also comes from a person from Trier, my hometown, so there is a certain historical irony in that. But otherwise, it is really a very important issue, because, I think we must make sure that this video that I mentioned in the beginning, by Steven Starr, everybody on the planet should see that!

We have to get rid of nuclear weapons! I have been of that conviction for a long time. We are also aware of the fact that it's very difficult, because despite some progress in the disarmament negotiations, nuclear weapons constitutes the power of those who have power, so it is very unlikely to get a

deliberate agreement to ban nuclear weapons. So, despite the fact that it would make complete sense. Therefore, there are only two ways: One is the way which my late husband, Lyndon LaRouche, had proposed which became the SDI, which President Reagan adopted on March 23, 1983: Which was basically the idea that the superpowers should work together and develop new technologies that would make nuclear weapons technologically obsolete. I think that is still something on the table: That requires more research, more expertise, because a lot of the weapons systems have changed in the meantime, quite significantly. But it's still definitely one approach. The other approach is to make sure that there is a world public demanding that, and that is what we are trying to do in the short term. And when Mahatma Gandhi, who was the creator of the nonviolent method of resistance, when Jawaharlal Nehru, his closest associate was asked, in the face of nuclear weapons, do you think nonviolent methods are sufficient? And Nehru replied, given the fact that nuclear weapons are the most violent form of violence, it must especially be nonviolent methods to fight against that.

So we invite you to participate in that, and get the message out to as many of your friends and colleagues as you can, because we definitely are in an extremely dangerous moment, because as long as we have the danger of a blowout of the financial system, the hyperinflation, the collapse of the neoliberal system, and people in the West thinking that the new, emerging countries of the Global South, of the BRICS, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), which are all working on a new economic system, that they regard that as a systemic rival and enemy which must be contained—rather than taking up the offer to join it!—the war danger will remain.

So we will fight to get people in Europe and in the United States to understand that geopolitics must stop, that Europe and the United States must join with the countries of the Global South and respond to their demand that colonialism

should end.

So we are at a very, very important moment in world history and there is every reason to become active. As Ray McGovern said yesterday: Get off your derriere, get off your butt, and start to become activists with us.

SCHLANGER: Well, Helga, thanks for joining us today. I think it's absolutely crucial that people take your urging that they watch this video from the event yesterday, at <https://www.schillerinstitute.com> under the title: "A Nuclear Cannot Be Won and Must Never Be Fought." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) And at the same website, you'll be able to register for the conference on Nov. 22, "Stop the Danger of Nuclear War Now" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122) which will continue, and in fact expanding the dialogue to bring people together around the world on this perspective which we just heard from Helga.

Until next week, you have your homework for you. Join us, and use the inspiration from the young people to confront the so-called "powerful," and force them to acknowledge that they nothing to offer but war and chaos, and let's break their power.

Hvem rasler med "atomsablen" – og hvorfor?

Den 2. november 2022 (EIRNS) – Den russiske regering udsendte i dag en formel erklæring gennem sit udenrigsministerium, hvori den opfordrer de "fem atomvåbenstater" – USA,

Storbritannien, Frankrig, Kina og Rusland – til hver især at bekræfte deres forpligtelse til den grundlæggende politik, at: “Vi bekræfter, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes”. Rusland gjorde dette i en politisk erklæring, som vi gengiver i sin helhed nedenfor, og hvori det indtrængende opfordres til, at “den mest umiddelbare opgave er at undgå ethvert militært sammenstød mellem atomvåbenmagter”, hvilket kunne medføre “katastrofale konsekvenser” for den samlede menneskehed. De insisterede på, at nedtrapning af den nuværende krise er den “højest prioriterede opgave” for alle.

Denne sætning (“en atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes”) opnåede berømmelse, som Reagan-Gorbatjov-formlen fra 1985, som bidrog til at dæmme op for Den kolde Krig, og den blev senest bekræftet indbyrdes af de “fem atommagter” den 3. januar 2022. Rusland meddelte i dag, at “vi bekræfter fuldt ud vores engagement i den fælles erklæring fra lederne af de fem atomvåbenstater om forebyggelse af atomkrig og undgåelse af våbenkapløb den 3. januar 2022”. (<https://www.reaganlibrary.gov/archives/speech/joint-soviet-united-states-statement-summit-meeting-geneva>)

Denne erklæring fra udenrigsministeriet udgør et element i en række større strategiske initiativer, som den russiske regering har iværksat i løbet af de seneste 24 timer med det formål at forsøge at bryde den tilsyneladende uundgåelige udvikling mod krig.

Derudover meddelte udenrigsministeriets talskvinde, Maria Zakharova, i dag, at det russiske forsvarsministeriums tidligere anklager om, at britiske militærstyrker havde spillet en central rolle i “planlægningen” af både det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol og sabotagen af Nord Stream-rørledningerne var blevet fremlagt med fuld bevismæssig opbakning ved et lukket møde i FN’s Sikkerhedsråd den 31. oktober. Zakharova oplyste også, at den britiske ambassadør i Rusland, Deborah Bronnert, ville blive indkaldt til udenrigsministeriet “om kort tid” med

samme formål. De eksplosive russiske afsløringer om Storbritanniens rolle er stort set blevet mørklagt af de vestlige medier – i hvert fald indtil nu.

Desuden genoptog Rusland i dag også den internationale aftale, der tillader korneksport fra Ukraine, som Rusland havde suspenderet efter det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol, hvor man udnyttede den sikre korridor, som var forbeholdt eksport af korn. De gjorde det ikke som en "overraskende omvæltning af politikken", som mange af medierne hævder, men efter at de

1. havde forelagt deres sag for FN's Sikkerhedsråd i mandags, herunder beviser for britisk militær involvering i "planlægningen" af droneangrebet på Sevastopol, og
2. havde fået skriftlige forsikringer fra Kiev om, at korridoren udelukkende ville blive brugt til korn.

De britiske og amerikanske reaktioner på afsløringen af Storbritanniens rolle har været meget afslørende. Den britiske regering har blot erklæret, at Rusland "spredte falske påstande af episk omfang"; Washington valgte imidlertid at sende en anden slags budskab til Moskva med det højst usædvanlige skridt at bringe en normalt hemmelig ballistisk missil-ubåd fra den amerikanske flåde – dvs. en af de tre komponenter i "atomtriaden", der er i stand til at tilintetgøre Rusland – op til overfladen for anden gang på to uger. Den første, USS West Virginia, dukkede demonstrativt op til overfladen i Det Arabiske Hav den 19. oktober; anden gang var det USS Rhode Island, som i går sejlede ind i havnen i Gibraltar, et britisk oversøisk territorium. For at gøre budskabet helt klart, udtalte talsmand for den amerikanske flåde, kaptajn John Craddock: "USA og Storbritannien deler en stærk historie af samarbejde gennem øvelser, operationer og samarbejdsaktiviteter som denne" (understregning tilføjet).

Hvem rasler med "atomsablen"? Svaret er helt indlysende.

Med hensyn til hvorfor, kan det ved første øjekast forekomme mindre indlysende for flere af vores medborgere.

I sin tale den 25. oktober til den "Internationale videnskabelige og praktisk anvendelige konference 'Videnskabeligt-teknologisk og innovativt samarbejde mellem BRICS-lande'", som blev afholdt af den [russiske] nationale komité for BRICS-forskning, gik Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dybden med problemstillingen:

"Det er det neoliberale systems systematiske sammenbrud, som er den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina... Begivenhederne i London signalerer den endegyldige ankomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette monetaristiske system, der var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk system på verdensplan."

Det er af denne elementære grund, at erklæringen: "Stop faren for atomkrig nu", som cirkulerer vidt og bredt med henblik på at indkalde til et tredje internationalt seminar for verdens politiske og sociale ledere, utvetydigt fastslår følgende:

"Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik, der kan erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system for produktion og fremskridt, som kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning."

Det er af samme årsag, at Diane Sares kampagne til senatet i New York er af så strategisk stor betydning. I sin egenskab af Lyndon LaRouches stemme på den amerikanske politiske scene i dag, er Sares klare fordømmelse af den presserende fare for atomkrig og hendes præsentation af LaRouches politiske løsninger afgørende i disse sidste dage før valget den 8. november.

Dokumentation:

As a permanent member of the United Nations Security Council and one of the nuclear-weapon powers, in accordance with the Treaty on the Nonproliferation of Nuclear Weapons, the Russian Federation bears a special responsibility in matters related to strengthening international security and strategic stability.

In implementing its policy on nuclear deterrence Russia is strictly and consistently guided by the tenet that a nuclear war cannot be won and must never be fought. Russian doctrinal approaches in this sphere are defined with utmost accuracy, pursue solely defensive goals and do not admit of expansive interpretation. These approaches allow for Russia to hypothetically resort to nuclear weapons exclusively in response to an aggression involving the use of weapons of mass destruction or an aggression with the use of conventional weapons when the very existence of the state is in jeopardy.

Russia proceeds from the continued relevance of the existing arrangements and understandings in the field of cutting and limiting nuclear weapons, as well as reducing strategic risks and threat of international incidents and conflicts fraught with escalation to nuclear level. We fully reaffirm our commitment to the Joint statement of the leaders of the five nuclear-weapon states on preventing nuclear war and avoiding arms races of January 3, 2022. We are strongly convinced that in the current complicated and turbulent situation, caused by irresponsible and impudent actions aimed at undermining our national security, the most immediate task is to avoid any

military clash of nuclear powers.

We urge other states of the “nuclear five” to demonstrate in practice their willingness to work on solving this top-priority task and to give up the dangerous attempts to infringe on vital interests of each other while balancing on the brink of a direct armed conflict and encouraging provocations with weapons of mass destruction, which can lead to catastrophic consequences.

Russia continues to advocate for a revamped, more robust architecture of international security based on ensuring predictability and global strategic stability, as well as on the principles of equal rights, indivisible security and mutual account of core interests of the parties.

Link: Statement of the Russian Federation on preventing nuclear war – The Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation (mid.ru)

Foto: eberhard grossgasteiger, Pexels

Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG

HELGA ZEPP-LARUCHE: [English 7:30]

Hello. I greet you wherever you may be. What brings this meeting together, which is actually a sequel meeting to one we

had on October 7th, where with the distinguished Congressmen and -women from Latin America, it was clear to us that we had to do an extra effort to mobilize the world population to the danger in which we are. And, I think that one of the most disturbing facts about the present situation is that for those who have looked at the danger of nuclear war and the escalation, who are realizing that the vast majority of human beings on this planet have no inkling on what kind of a powder keg we are sitting. If you think back to the early 1980s, when we had the medium-range missile crisis in Europe between the SS-20 and the Pershing II being directed against each other with only a few minutes' warning time, you had hundreds of thousands of people in the street warning of World War III. And today, when the situation is so much more dangerous, there is very little. There are some demonstrations, but not in any correspondence of the possibility of the extinction of the civilization, which is what we are talking about if only one nuclear weapon would be used. Just to give you a sense, we have today, the 27th of October until October 30th—another three days—you have simultaneously the entire NATO and the entire Russian armed forces being involved in their annual nuclear exercise. That means the arsenals of the two largest nuclear powers are right now rehearsing a nuclear war. Because that is the basis of the Steadfast Noon maneuver, the NATO maneuver which is exercising the readiness of their nuclear arsenal. Given the fact that the main target is Russia, they are rehearsing a nuclear war against Russia. That means that the entire arsenal of B-52 bombers have been brought from the United States to the European theater. At the same time, the Russians also have their regular maneuvers called "Grom," which is the Russian word for thunder. They are also involved in a large maneuver, including the live missile launches.

Given the tension, this is not just a routine maneuver, even though it has been declared by both sides to be that. But this is in the middle of a situation in the Ukraine war which

is getting more dangerous by the day; this is in the context of all kinds of maneuvers. For example, remember that Russian Defense Minister Shoigu just a few days ago had called all his colleagues—the Defense Ministers of the U.S., U.K., France, and Turkey—warning them that they had intelligence about the Ukraine preparing a dirty nuclear bomb which then in a fake operation would blame Russia for. Naturally, this was denied by the Ukrainian side, but just yesterday Shoigu continued this series of phone calls by calling the Indian and Chinese Defense Ministers, also discussing this situation.

Now, only a very short time ago, President Zelenskyy of Ukraine, in a meeting with the Australians, had basically called for preemptive use of nuclear weapons against Russia, which then was pulled back. His aides said he didn't mean it that way. Stoltenberg, the NATO General Secretary, said that a victory of Russia in Ukraine would be a defeat of NATO, and therefore could not be tolerated. President Biden on October 6th in a more or less private meeting, had warned about the use of tactical nuclear weapons from the side of Russia would lead to an Armageddon, which then also was corrected. Defense Minister Shoigu said that the use of nuclear weapons in Ukraine is absolutely not on the table, and not even on the horizon. Naturally, all of this takes place in the context of which side has what nuclear doctrine. It is an absolute fact that the Russian nuclear military doctrine provides for the use of nuclear weapons only in the case that the territorial existence of Russia is at stake. That obviously is not the case under normal circumstances. While on the other side, since the Bush administration, the United States has a first strike doctrine. That is something which is absolutely not discussed, and I think we have to discuss it because ever since the U.S. has the prompt global strike doctrine, it does have the element of a first strike use.

Now, when President Biden came into office in January 20, 2021, he promised that he would clarify that, and correct the

U.S. doctrine to the sole purpose only that only in order to deter a nuclear attack, or if necessary, retaliate against a nuclear attack, would the United States use nuclear weapons. So, I think we need to have a very broad discussion among military experts. Is it acceptable to be part of NATO when the policy of NATO is a first strike policy? That is not some theoretical question very far away. We should note the fact that in February 2021, it was the leader of the Strategic Command, Admiral Richard, who had advised the Pentagon to change the likelihood of the use of nuclear weapons from "not likely" to "likely." So, that was the response. Just last week, the United States ship {USS West Virginia} ballistic missile submarine surfaced in the Arabian Sea. Now, Russian expert Alexander Timokhin, wrote in the magazine {Vzglyad} which is the Russian word for view, that the very unlikely occurring of that U.S. submarine surfacing—normally these submarines don't like to be seen and their location is supposed to be a secret—would have been a demonstration on the side of the United States that they are capable of delivering a first strike to disarm the Russian nuclear arsenals in a preemptive way and prevent Russian retaliation by putting such missiles on a flat trajectory rather than a ballistic one, and therefore shortening the flight time significantly, thereby depriving the Russian side of going for a counterstrike.

I don't know. This all is very worrisome, and I think we do need a public debate about that, because if we are that close to the mistrust and the assumption that this could happen and the Russians have this doomsday strategy whereby if the Russian leadership would be eliminated in a first strike, then they have an automatism which would set into motion all the nuclear capability even if the Russian leadership is already eliminated.

I think all of these developments are really a reason to have a total alarmist situation. What is at stake is the existence of the human species. We have discussed at the previous

meeting on October 7th that the fact that if there would be a nuclear war, and it is the agreement of all competent military experts that there is no such thing as a tactical nuclear war, if one single nuclear weapon is used, the entire arsenal will be used, and that will be the end of civilization. Because a nuclear winter would kill off in all likelihood those few billion who would survive the actual nuclear war. It would probably be the end of the human race, or at least in the form we know it now. If some miserable people would survive in the following years, one should remember the word of John F Kennedy who said that those who die in the first hours will be lucky compared to those who manage to live on for a couple of weeks or months or years.

Therefore, because it is the existence of all of civilization which is at stake, we discussed that that by definition makes it that every person on this planet is a world citizen, and has to think like a world citizen. We have been catapulted to be representative of the one humanity, whose existence is at stake right now. This is why we want to escalate this mobilization. We want to bring it into all countries, and we want to evoke from a group of nations whatever it may be, that they must address this condition. We must have an emergency session of the UN General Assembly or another occasion would be at the upcoming G-20 meeting in Indonesia in mid-November. But a group of nations has to come forward and offer an alternative to this danger.

The Schiller Institute has mobilized since the outbreak of this war, to have an international conference to have a New Paradigm, to have a new international security and development architecture which takes into account the interest of every single country on the planet; which means a European security architecture clearly has failed. If you don't include countries which right now are supposed to be completely excluded, and there is actually an effort going on to decouple the United States and Europe and some of their few allies from

Russia, China, the BRICS countries, the SCO. That will not work. You cannot split the world in two places and think that with all the problems we have that there can be a solution. We need a motion to put on the table for a new international security and development architecture, a new world economic order which addresses also the fact that the trans-Atlantic financial system is in a hyperinflationary blow-out. We have seen in the case of Great Britain and the unfortunate fate of the short-term Prime Minister Liz Truss, that the effort by the central banks—in that case, by the Bank of England—to go for first quantitative easing, pumping money, then seeing that this leads to inflation; then going to quantitative tightening, then realizing that may lead to a collapse of the stock and bond markets, then going back to quantitative easing. This is not going to be a viable solution. If the European Central Bank is doing the same thing in the next several days, they will have the same experience as the Bank of England had. We are at the end of the system, and we need a new monetary system, a new credit system which allows us to overcome poverty for every person on this planet. We need to have a new conception of how to organize the affairs so that every country on this planet can develop its fullest potential.

So, this is what we want to instigate a broad discussion about, and as Dennis was saying, it was Schiller's conviction that you can be a patriot of your country, and act as a world citizen at the same time, acting in the interest of all of humanity. We have reached in the history of mankind that point where either the human species makes that evolutionary jump to think in terms of the one humanity first, and then puts the national interest second. It's OK to have a national interest, but it should never be contrary to the interests of humanity as a whole. We are calling to organize a movement of world citizens of all countries to unite, because that may be the last resort to stop something which not even an historian would be left over to comment on. We want to invite all of

you to participate and help to spread that effort. Thank you.

At styre verden udenom atomkrig: Husk Videokonference torsdag den 27. oktober kl. 16-19 eller senere:

Anden seminar af nuværende og forhåndværende internationale politikere.

Online deltagelse live: [Tilmeld dig her.](#)

Der kommer også en video senere på denne side.

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Om to dage indkalder Schiller Instituttet til en konference med titlen: “For verdensfred, stop faren for atomkrig”. Med undertitlen: “Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden”, griber denne særlige konference ind midt i 60-årsdagen for Cuba-krisen i 1962 for at trække verden væk fra randen af atomar selvdestruktion. Den eneste kraft, vi besidder, er idéernes kraft –

men det er, som den russisk-ukrainske fysiker Vladimir Vernadskij grundigt beviste, den største kraft, geologisk eller på anden vis, på (og måske uden for) planeten.

Instituttets treårige mødeforløb, hvoraf denne torsdag er den seneste, har trodset formodningen om et uundgåeligt tragisk udfald af et halvt århundrede med fejlslagen transatlantisk, civilisatorisk politisk fiasko fra de "vestlige" såkaldte "indre elitors side". Mordene på ledere som Patrice Lumumba, Kennedy-familien og pastor Martin Luther King og nederlaget og tilsidesættelsen af andre som Frankrigs Charles de Gaulle har gennem årtier bragt menneskeheden på tærsklen til den ultimative krig med selvudslettelse. Når først døren er åbnet, vil den aldrig blive lukket igen. Vi står nu ved døren. Hvem vil bestemme, hvornår midnat indtræffer, og hvornår vi åbner den?

På en Schiller Institut-konference i februar 1996 i Reston, Virginia, beskrev økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche i en tale med titlen: "If You Passed Economics 101, You Are Probably a Member of an Endangered Species", det kulturelle princip, der ligger til grund for det system af konferencer og kongresser, som instituttet har sammensat: "Emnet, det egentlige emne ... er emnet historie som tragedie; for vi lever i en virkelig tragedie. Når en person siger til mig: "Hvorfor giver du ikke svar i små doser, ligesom de andre politikere? Hvorfor foretager du ikke en meningsmåling og finder ud af, hvad folk ønsker at høre, og fremsætter dit forslag ud fra de fordomme, som de allerede har, som meningsmålingerne fortæller dig?", ville mit svar være: "Jeg er ikke et fjols"....

"Vi har nu en civilisation, en verdensomspændende civilisation, som er dømt til undergang i sin nuværende form. I løbet af de næste måneder eller år vil denne civilisation, som folk omtaler – deres meninger, deres kultur, deres

fordomme, deres livsform, deres traditioner – alt sammen være forsvundet! Intet kan redde den. Det er som at klamre sig til en kahyt på {Titanic}: Hvis du klamrer dig til disse traditioner, vil du gå ned og drukne med dem. Vi er nødsaget til at få folk på {Titanic}, væk fra traditionerne, ind i redningsbådene, så de kan blive frelst.”

Isbjerget truer med at dukke op foran det “tåbelige skib”, som er anglofæren, mens denne dag gryr. I dag har Ruslands repræsentanter i FN til hensigt at fremlægge beviser for, at Ukraine med bistand fra Storbritannien, har sat sig for at forberede og detonere en “beskidt bombe”, en radioaktiv anordning, i Ukraine. En sådan handling ville af Rusland blive betragtet som “atomterrorisme”. Efter at Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu søndag den 23. oktober kontaktede sine kolleger i USA, Frankrig, Storbritannien og Tyrkiet for at informere dem om dette, og USA, Storbritannien, Frankrig og NATO’s generalsekretær, Stoltenberg, reagerede ved at afvise Ruslands påstande, svarede Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, på deres benægtelser. “Deres mistillid til de oplysninger, der er blevet videregivet fra russisk side, betyder ikke, at truslen om anvendelse af en sådan “beskidt bombe” ophører med at eksistere. Truslen er påviselig.” Det er “deres sag, om de vil tro på det eller ej.”

Der er på nuværende tidspunkt ingen tegn på, at Rusland har ændret sin atomare forsvarsposition, opjusteret niveauet for angrebsberedskabet i sine strategiske raketstyrker eller truffet nogen som helst foranstaltninger til at indlede et angreb, enten på Ukraine eller på NATO med atomvåben. Lad dig ikke narre: Selv om de ukrainske styrker inviterer IAEA-inspektørerne til at se på deres atomkraftværker, “fordi vi ikke har noget at skjule”, oplyser Rusland, at fremstillingen af den beskidte bombe ikke finder sted på et atomkraftværk, men i stedet på Eastern Mining and Processing Plant, der ligger i byen Zhovti Vody i Dnepropetrovsk-regionen.

Det skal endvidere erindres, at USA’s officielle politik for

termonukleare atomvåben, der har været gældende siden 2002 og ikke er blevet ændret af nogen præsidentiel administration siden da, {ikke} udelukker første anvendelse af sådanne våben. Som det fremgår af Congressional Research Service Report, "U.S. Nuclear Weapons Policy: Considering 'No First Use'", som blev revideret i marts i år, fremgår det: "Siden afslutningen af Den kolde Krig har USA ændret sin erklærede politik for at reducere atomvåbenets tilsyneladende rolle i USA's nationale sikkerhed, men har ikke erklæret, at det afstår fra at anvende dem først... I 2010 Nuclear Posture Review Report erklærede Obama-administrationen, at USA 'kun ville overveje at anvende atomvåben under ekstreme omstændigheder' ... (men) administrationen var ikke parat til at erklære, at det 'eneste formål' med amerikanske atomvåben var at afskrække fra atomangreb {fordi den kunne forestille sig 'en begrænset række af eventualiteter', hvor atomvåben kunne spille en rolle i afskrækkelsen af konventionelle, kemiske eller biologiske angreb.}" [Understregning tilføjet.] [https://sgp.fas.org/crs/nuke/IN10553.pdf]

Flere amerikanske observatører, der hidtil har været alt for tavse, har undret sig højlydt over vanviddets indflydelse i amerikansk og angloamerikansk politik. Noam Chomsky, med hensyn til Nancy Pelosis provokationer i Kina, og Jeffrey Sachs, med hensyn til Ukraine, har for nylig omtalt USA's politik som "vanvittig". Den tidligere ambassadør og særlige udsending til Haiti Daniel Foote kaldte for nylig USA's politik med militær intervention for vanvittig. "Deportationerne (af haitianere) var dråben, der fik bageret til at flyde over. Men den vigtigste grund til, at jeg trådte tilbage, er, at jeg så USA's politik bevæge sig i præcis denne retning, mod intervention, hvilket er, som Einstein sagde – og jeg vil parafrasere – "at forsøge det samme igen og igen og forvente et andet resultat er vanvid."

Historikeren Barbara Tuchman stillede spørgsmålet i sin bog {The March of Folly: From Troja to Vietnam}: "Et fænomen, der

er tydeligt i hele historien, uanset sted og periode, er regeringers forfølgelse af politikker, der er i modstrid med deres egne interesser. Det ser ud til, at menneskeheden udøver en dårligere regeringsforvaltning end næsten enhver anden menneskelig aktivitet... Hvorfor handler indehavere af høje embeder så ofte i modstrid til den vej, som fornuften påpeger og den oplyste egeninteresse antyder? Hvorfor forekommer intelligente mentale processer så ofte ikke at fungere?"

Lyndon LaRouche har givet det ubehagelige svar mange gange, mange steder. I et af dem, {Saudi Arabia in the Year 2023}, skrevet i 1983 – for fyrre år siden – udtalte han: "Pionererne i "postindustriell" selvdestruktion har primært været Storbritannien og dernæst USA. ...

Ved at ramme en "grænsebetingelse" forårsaget af afvigelsen af hyper-spekulative og ubetalelige finansielle instrumenter, herunder valutaer, fra den reelle, fysiske økonomi, opstår der en pludselig, tidligere utænkelig "chokbølge" af malthusiansk sammenbrud, som eliminerer hele befolkninger fra den ene dag til den anden. Enten dette eller en avanceret industriel udvikling, som den foreslået i Bælte- og Vej-Initiativet, eller udvidelsen af BRICS-landene, den fortsatte opadgående kurs for Kinas økonomiske vækst og fiaskoen for den "finansielle atomkrig" mod Rusland, tegner sig for fremtiden. Selv om LaRouches prognoser ofte var brutalt sandfærdige, blev de aldrig præsenteret som de eneste politiske muligheder, der var tilgængelige for dem, der ville vælge varig overlevelse frem for øjeblikkelig overlevelse. {Saudi Arabia in the Year 2023} var et næsten 100 sider langt forslag, en skitse og et program opdelt i tre afsnit. For det første, "Overvindelse af 1000 års plyndring og underkastelse af den arabiske verden"; for det andet, "LaRouche/Riemann-metoden"; og for det tredje, "Udviklingens sociale sammensætning". Afsnittenes undertitler omfattede "National Income Accounting", "Den arabiske verden/Saudi Arabien": Matematik", "Arbejdsdeling" og "Hvad vi mener med 'potentiell funktion'".

Der er ingen måde hvorpå de " tilfangetagne nationer" i anglofæren kan engageres i løsningskonceptet Fred gennem Udvikling, ej heller på kort sigt, hvis ikke Lyndon LaRouches navn og arbejde sættes i centrum i disse kommende timer, dage og uger. Alternativet vil før eller senere være atomkrig. Det bliver os, ikke troen eller skæbnen, som skal afgøre, at menneskehedens midnat med total krig aldrig indtræffer.

Helga Zepp-LaRouche orienterer EIR om det presserende behov for at gennemføre et nyt paradigme i lyset af truslen om verdenskrig og økonomisk nedbrud

Lørdag, den 22. oktober 2022

PAUL GALLAGHER: I dag er det lørdag den 22. oktober 2022, og det er 60-årsdagen for den dag, hvor USA's præsident John F. Kennedy holdt en tale, som oplyste verden om, at den befandt sig i en atomar krigskrise, en nedtælling til en atomkrig, som muligvis kunne ødelægge civilisationen. Kennedy meddelte, at USA havde fundet beviser for, at Sovjetunionen havde leveret atommissiler til Cuba, og sagde, at USA under ingen omstændigheder ville tolerere dette, absolut ikke, og at en

krise var i gang, som tiltrak sig verdens opmærksomhed og fastholdt folk i frygt for den i mere end to uger. [<https://www.jfklibrary.org/learn/about-jfk/historic-speeches/address-during-the-cuban-missile-crisis>]

Her er Paul Gallagher fra EIR. Jeg taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet og en hyppig spidskandidat for det politiske parti BüSo i Tyskland, om den ekstraordinære situation, som udvikler sig der og internationalt.

Så, Helga, god eftermiddag til dig.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag.

GALLAGHER: Lad mig starte med at fastslå, at Nord Stream-naturgasledningen er et undersøisk rørledningsprojekt mellem Rusland og Tyskland under Østersøen, som de har udarbejdet i fællesskab i mere end 15 år. Rørledningen blev suspenderet i 2022 efter pres fra USA, og den 26. september blev den saboteret af kraftige eksplosioner, som havde til formål at ødelægge den fuldstændigt. Det ser ud til, at dette har haft en indvirkning på det tyske politiske liv, på trods af at det bliver mørklagt.

Helga, kan du analysere for EIR, hvad der er sket her, og hvad dette betyder for Tyskland og truslen om krig mellem NATO og Rusland?

ZEPP-LAROUCHE: Altså, det første man kan sige er, at de officielle medier og kanaler tydeligvis forsøger at omtale det så lidt som muligt, hvilket allerede er yderst ildevarslende, i betragtning af at dette forværrer Tysklands energisituation i et stykke tid fremover. Militære eksperter har erklæret, at sabotagen var af en sådan art, at den udelukkende kan være udført af en stat. Den kan ikke være udført af private dykkere, og det begrænser naturligvis antallet af stater, der har haft tilgang. Nu kan man spørge sig selv, hvem der havde kapacitet, hvem der havde mulighed og hvem der havde motivet?

Nogle militære eksperter påpeger, at hvis det havde været Rusland, ville det have betydet, at Rusland skulle sejle med ubåde og andet udstyr 300 km gennem Østersøen under NATO's totale overvågning og kontrol, og hvis det havde været Rusland, ville det derfor bevise, at de havde en betydelig overlegenhed inden for undervandskrigsførelse for at kunne gennemføre dette praktisk talt lige for næsen af NATO's omfattende overvågning. Hvis det var tilfældet, ville det have helt andre konsekvenser for den militære balance.

Men der er nu også adskillige mennesker, som påpeger, at hvis der var beviser for, at det var Rusland, ville NATO, EU og regeringerne have afholdt en lang række pressekonferencer, og alle dagblade ville have været spækket med sagen. Men da der ikke er hændt noget af den karakter, ser det ikke ud til, at det var Rusland.

I stedet har den tyske regering i et svar på et spørgsmål fra en parlamentariker udsendt et officielt svar, som også er yderst mærkværdigt: De erklærede, at de ved, at det var sabotage – hvordan kunne de vide det, hvis der ikke var nogen officiel undersøgelse? Sverige trak sig i øvrigt ud, og så var der en eller anden besynderlig undersøgelse, som kun involverede Tyskland og Danmark, men de tyske dykkere havde ikke udstyr til at gå ned til 70 og 80 meters dybde, så det hele fremstår meget ildevarslende. Desuden fastslår erklæringen fra den tyske regering, at man af hensyn til statens sikkerhed ikke vil offentliggøre yderligere oplysninger.

Det forekommer meget besynderligt: For en sabotage med så enorme økonomiske og dermed sociale og politiske konsekvenser. at lade det blive ved det, giver naturligvis anledning til den mistanke, som mange mennesker nærer, at det er en fremmed stat, som ikke er venligsindet over for den tyske regering, der har udført det. I betragtning af at de eneste stater, der kunne have udført det, ville have været USA, Storbritannien, Polen og måske Litauen, men alle antyder – og ved også – at

intet i dette stærkt overvågede område af Østersøen kunne være blevet udført uden USA's kontrol og samtykke.

Så hvorfor undlader den tyske regering at nævne noget? Folk har mere og mere en fornemmelse af, at den nuværende tyske regering ikke forsvarer det tyske folks interesser, og det på trods af, at den tyske økonomi vil bryde sammen i efteråret og vinteren på dramatisk vis, hvor sabotagen af disse rørledninger vil have spillet en afgørende rolle.

GALLAGHER: Er der nogen i Tyskland, der i betragtning af den enorme forøgelse af priserne og sabotagen af den tyske økonomi som følge af tabet af naturgasforsyninger og olieforsyninger – men især naturgas – er der nogen, der hævder, at Rusland og Tyskland bør reparere denne rørledning? Eller er der overhovedet nogen aktioner mod denne NATO-politik med henblik på fuldstændig krigsførelse mod Rusland?

ZEPP-LAROUICHE: Det vil jeg mene! Netop i dag er der adskillige demonstrationer, og der har været talrige demonstrationer i de sidste dage og uger, ikke kun i det østlige Tyskland, men især der, men også i dag i mange vesttyske byer. Hvad folk ytrede i disse demonstrationer var, at det er nøjagtigt som i 1989: Det var de demonstrationer, hvor Berlinmuren faldt som følge heraf. Man kræver, at sanktionerne mod Rusland skal ophøre, at våbensalget til Ukraine skal indstilles, at dette ikke er vores krig, vi kræver en diplomatisk løsning. Mest interessant er aktionerne i byen Stralsund, hvor de kristelige demokrater (CDU), de frie demokrater (FPD), Linke (Venstrepartiet) og socialdemokraterne (SPD) samt en alliance af borgere kaldet "Borgere for Stralsund" alle har underskrevet et initiativ, hvor man tilbyder, at byen Stralsund skal være værtsby for fredsforhandlinger med Ukraine. Man erklærer, at der ikke er noget vigtigere end fred på vores jord, og refererer til den storslåede historie om at skabe Freden i Stralsund, som er en henvisning til konfliktløsningen fra 1370, hvor en krig mellem Danmark og Hansesæderne (herunder Stralsund) endte med den såkaldte Fred i Stralsund. Så mere end 650 år senere ønsker de

at skabe en ny Fred i Stralsund, hvilket er en meget imponerende intervention, som efter min mening tydeligt genopliver ånden fra 1989 i disse demonstrationer. De forlanger også, at den nuværende tyske regering skal træde tilbage.

GALLAGHER: Så, ånden fra 1989 er helt sikkert til stede! Der er en kendt blogger og strategisk ekspert, Alexander Mercouris, som i en video argumenterede for, at denne mørklægning af situationen med rørledningerne, på trods af nogle meget klare indikationer på, hvad der skete, at det betyder, at den tyske regering er under kontrol af en fremmed magt, som er fjendtlig over for Tyskland – det var således han udtrykte det. Hvad er dit syn på dette ræsonnement? Har det betydning for de demonstrationer, der er på vej, og for regeringens ageren?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Der er utallige opfordringer til, at denne regering skal gå af, som mange mennesker mener, er den værste regering, Tyskland har haft i hele efterkrigstiden. Det gælder helt sikkert for De Grønne – det er en såkaldt "gadelygtekoalition" med De Grønne, de liberale [FDP] og Socialdemokraterne, hvoraf De Grønne i virkeligheden er krigspartiet, NATO-partiet, med den mest høgeagtige, krigeriske politik, og man kan ikke skelne de repræsentanter, fra Stoltenberg eller Blinken. Den såkaldte økonomiminister, Robert Habeck, som tidligere var temmelig populær i meningsmålingerne, styrtdykker nu og er blevet genstand for offentlig foragt, fordi han helt klart fører en politik, der betyder en afindustrialisering af Tyskland. Således befinder vi os midt i en enorm social eksplosion i Tyskland.

GALLAGHER: Interessant. Vi har set dette for nylig i Storbritannien, hvor Liz Truss, som var klar til at trykke på atomknappen og en rigtig fighter, ankom som et helvede på hjul til premierministerposten, derefter faldt hjulene meget hurtigt af, nu er hun trådt tilbage, og de befinder sig i en

regeringskrise såvel som i en finanskriser. Så vi oplever disse ting i hele Europa.

Lad mig spørge dig: Du bliver ofte omtalt og interviewet i medierne i Kina, senest i går i CGTN's udsendelse "Dialogue". I et af interviewene [<https://chinaplus.cri.cn/podcast/detail/1/2706897>] fokuserede de på din vurdering af situationen i Frankrig og Tyskland. Hvad kan du fortælle kineserne om situationen i Europa? Hvad finder du er vigtigst, at de bør forstå?

ZEPP-LAROUCHE: De ser særligt på Tyskland, med fuldstændig forbløffelse: Et engang stolt folk af digtere og tænkere, som beundres for sin videnskabelige og teknologiske ekspertise i hele verden, begår økonomisk selvmord for øjnene af den øvrige verden. Det er meget svært for folk i Asien generelt at forstå, hvorfor Europa er på en så selvdestruktiv kurs.

Det, de foretager sig som konsekvens heraf, er at fremskynde opbygningen af et nyt økonomisk system, som består af landene i BRICS, SCO, CICA [Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia] og andre organisationer i det Globale Syd, hvor de opbygger et økonomisk system, som er fokuseret på at mindske fattigdommen i hele udviklingssektoren; samarbejde til gensidig fordel; og det skal anføres til Kinas gunst, eller til (der er et ord, jeg mangler) at de løbende tilbyder USA og de europæiske lande, at de bør samarbejde i stedet for at forsøge at slås. Men lige nu ser det ikke ud til, at folk i Vesten har den fornødne visdom til at reagere på dette tilbud.

GALLAGHER: Hvis det tyske erhvervsliv og de tyske husholdningers adgang til naturgas fra Rusland er blevet ødelagt, som følge af denne økonomiske krigsførelse mod Rusland, er Biden-regeringens økonomiske foranstaltninger mod Kina da af samme omfang, som den totale økonomiske krigsførelse mod Rusland? Og hvad tror du, at Kinas reaktion hertil vil være?

ZEPP-LAROCHE: Hvis man ser på Biden-regeringens politik og folk som den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock, der mange gange har sagt, at de ønsker at (citat) "ruinere Rusland" eller (citat) "forhindre Rusland i at diversificere sig fra olie og gas" – dette blev allerede erklæret den 25. januar af en unavngiven embedsmand fra Det Hvide Hus – så er det ikke lykkedes særlig godt. [https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/]

Effekten af dette var, at Rusland vendte sig mod Asien og klarede sig relativt bedre end Tyskland, hvor man nu oplever et komplet tilbageslag, og landet er i umiddelbar fare for afindustrialisering, og i betragtning af den tyske økonomis størrelse vil dette medføre en ødelæggende påvirkning for hele Europa.

Derfor tror jeg, at truslen om at gentage det samme mod Kina, som man allerede har gjort mod Rusland, udelukkende medfører en total afindustrialisering af Vesten, i det mindste den europæiske del heraf. Desuden samarbejder Kina med ca. 150 lande i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Det Globale Udviklingsinitiativ, og netop på den igangværende 20. partikongres for Kinas Kommunistiske Parti (KKP), som er i gang, blev det i den rapport, som blev fremlagt på konferencen, stolt fastslået, at den kinesiske økonomiske politik er fokuseret på kontinuerlig innovation, videnskabelig og teknologisk udvikling og fremme af borgernes kreativitet. Resultaterne har været en vedvarende fremgangsrig økonomi. Så hvis Vesten ønsker at afkoble sig fra Kina, vil de gøre det på deres egen bekostning, hvilket vil føre til selvdestruktion: Så forhåbentlig vil de vågne op, inden det er for sent.

Resten på engelsk:

GALLAGHER: Well, that was the last thing I wanted to ask you about: That the Schiller Institute is obviously mobilizing a

large number of leading people around the world, and also young people around the world, to stop this nuclear war threat. And you're the one that has launched these mobilizations: What do you think can make it possible to reach a situation of peace, and perhaps even development, before we are in an unsurvivable nuclear war?

ZEPP-LAROUICHE: Well, if you look around the world and ask normal people, like normal parliamentarians, elected officials, trade unionists, industrialists, farmers, fishermen, and so forth, nobody wants World War III! It's a very small apparatus which is pushing this geopolitical confrontation which threatens the annihilation of the human species. So, this initiative you're referring to comes out of meeting with Latin American parliamentarians and ex-parliamentarians, and we recognized that a similar desire for world peace and against this confrontation is prevalent all over the world. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/06/live-event-stop-the-war-before-it-is-too-late-eliminate-the-causes-of-the-war-danger/>] So the fact that what is at stake is the possible destruction of mankind, that makes, automatically, every citizen on the planet, to be a world citizen who has the right to speak out for the interest of humanity as a whole. And given the fact that the Schiller Institute is named after the poet Friedrich Schiller, who argued that there is no contradiction between a patriot and a world citizen—or that there doesn't have to be—basically, we are now appealing to world citizens from all over the world to stand up against this war, and make sure that people understand that we have to make a jump in the thinking, to think in terms of a new paradigm, where everybody learns to think as a world citizen; which doesn't mean you're not a patriot, it just means you have to make one more step, you have to take the interest of humanity as a whole into account, and make sure that your understanding of your national interest is not in contradiction to that larger interest of humanity as a whole.

Because only if we all start thinking about the fact that we are sitting in one boat, and that if there is a nuclear war, nobody will live, and that we have, and that we have to find a new model of international relations as the precondition to get out of this crisis, that we will actually make it. And the response so far has been tremendous, because I think everybody who is concerned about world peace and the danger of war, is responding very well about this initiative, once they know about it. So help to spread the knowledge about it. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027]

GALLAGHER: OK, so five days from now, on Oct. 27, there is a second conference of those present and former elected officials whose deliberations you've been describing, and of course, at the same time, there are other meetings and discussions of potentially a new money system, a new credit system internationally, which are going on within the BRICS and elsewhere. Do you think that this can lead to an actual formation of development, an actual economic architecture, which can make development possible in the developing sector?

ZEPP-LAROUCHE: I think the need to implement that could arrive very suddenly: Because if you look at the panicky reactions in Great Britain, the desperate action to go for quantitative easing, jump to quantitative tightening, go back to quantitative easing—there's a rapidity like that of Liz Truss going into 10 Downing Street, out of 10 Downing Street, and now they're talking about Boris Johnson—"BoJo"—to come back, which is the farce of the century: I think the system of the City of London, and by implication the entire trans-Atlantic financial system, is teetering on the verge of dissolution. So the need to put a New Bretton Woods system, a new credit system on the international agenda may erupt more quickly than people think.

GALLAGHER: Great! OK, for *EIR*, I've been talking with Helga Zepp-LaRouche, head of the Schiller Institute, about those

prospects and about this extremely complicated and dangerous situation around Europe, and Germany in particular. With that, I think we'll wrap up our interview. Helga, thank you very much for your answers, and for taking the time with us for today.

Foto: Wikimedia Commons

Bortset fra overdrivelser og parodier: Kan vi forhindre den mislykkede imperiale stat Perfidious Albion, England, i at påbegynde atomkrig?

Den 20. oktober 2022 (EIRNS) - "That Was The Week That Was" var titlen på et britisk komedieshow og politisk satire fra begyndelsen af 1960'erne, en del af den tids kulturelle modoffensiv, "British Invasion", overfor USA. Uden at hun vidste det, blev den her og nu forhenværende britiske premierminister, Liz "Nuke 'Em" Truss, ufrivilligt og ubønhørligt manøvreret og castet i et "reality show" af denne serie i en enkelt episode i løbet af de sidste syv dage. Den britiske tv-station Piers Morgan foretog en obduktion af den kortvarige "Truss Turn" og sagde: "Det er bogstaveligt talt umuligt at overdrive omfanget af det kaos, som denne regering har sluppet løs i vores land i de sidste seks uger ... disse uduelige klovne har dybest set hærgt vores land."

Så, konfronteret med truslen fra Truss' energiske dumhed mod den imperiale stat og behovet for at ændre politik i kølvandet

på den mislykkede "finansielle atomkrig" mod Rusland og Kina samt truslen om selve City of Londons finansielle kollaps, begyndte hjulene i maskineriet for "parlamentarisk demokrati" i Storbritannien, landet uden en skriftlig forfatning, at dreje rundt. På samme måde som det ofte blev skildret i en anden britisk serie fra 1980'erne, "Yes, Minister/Yes, Prime Minister", indebærer britisk "regeringsførelse" ofte en proces med despotisk magtskifte og manipulation, der er designet til at være usynlig for ofret, herunder det tidligere "statsoverhoved". Et "selvkup" kan endda finde sted "lige ud i det fri", som det er sket her, med en Seneca-lignende kommentar krydret med det, som nogle sadister benævner "den britiske form for humor". Med henvisning til, at biografien om Liz Truss, {Out of the Blue}, for to dage siden snart skulle udkomme, udtalte lederen af Labour-partiet, Sir Keir Rodney Starmer: "Der bliver skrevet en bog om premierministerens tid i embedet. Den vil tilsyneladende udkomme inden jul. Er det datoen for udgivelsen eller titlen?"

Liz Truss, der havde erklæret sig parat til at sætte hele menneskeheden i brand i et termonukleært holocaust til anglofærens forherligelse, var ikke klar over, at hun var "the wicker woman" – den, der skulle sættes i brand. Truss, som formåede at lægge sig ud med først sine modstandere og derefter sine allierede på rekordtid, har opnået den ære at være den hidtil hurtigst afgåede premierminister i historien. Hun indtager sin plads i Pantheon i Madeleine Albright-skolen for imperialt diplomati, hvis "olympiske" medlemmer ikke har skrupler med at udtale sig om emner såsom dette:

{{Lesley Stahl:}} Vi har hørt, at en halv million [irakiske] børn er døde. Jeg mener, det er flere børn end der døde i Hiroshima.... Og, mener du, er det prisen værd?

{{Madeleine Albright:}} "Jeg finder, at det er et meget svært valg, men prisen, mener vi, prisen er det værd."

Truss har gjort det klart, at hun mente, at "prisen for

atomkrig" var det værd, og at "jeg mener, at det er en vigtig pligt for premierministeren, og jeg er parat til at gøre det". Afskedigelsen af Truss løser intet for Storbritannien i forhold til det finansielle og økonomiske sammenbrud, den sociale uro, trusler mod folkesundheden eller den militærstrategiske skandale, der udspiller sig i Ukraine. Den viser imidlertid, hvordan princippet om Nemesis pludselig kan manifestere sig som "løkken i de ophængtes hus".

I forbindelse med denne 60-årsdag for "de tretten dage" under Cubakrisen (16.-29. oktober 1962) påpegede Scott Ritter i {Consortium News} efter en optræden i et amerikansk radioprogram med den uafhængige kandidat til det amerikanske senat Diane Sare, at præsident Joe "Biden tog helt fejl", da han omtalte potentialet for en atomar konflikt. "Risikoen består ikke i, at Rusland ville starte en forebyggende atomkrig på grund af Ukraine," advarede Ritter. "Risikoen er, at Amerika ville gøre det." Dette, hævder Ritter, stammer fra doktrinen om forebyggende krig, der blev vedtaget af Cheney/G.W. Bush-regeringen i 2002. På trods af Bidens udtrykkelige intentioner om at hævde, at "'det eneste formål med vores atomarsenal bør være at afskrække – og om nødvendigt gengælde – et atomangreb'", er der ikke vedtaget nogen sådan ændring i politikken, og den modsatte, hidtidige politik er fremherskende.

(<https://consortiumnews.com/2022/10/19/scott-ritter-nuclear-high-noon-in-europe/>)

For tyve år siden, den 7. oktober 2002, et år efter angrebet på World Trade Center den 11. september og kun få måneder før krigen i Irak i marts 2003, udtalte Carnegie Endowment for International Peace: "I krigen mod terror har Bush-regeringen bekendtgjort Bush-doktrinen, som bl.a. bekræfter legitimiteten af et amerikansk forebyggende angreb og understreger, at "Hvis du ikke er med os, er du imod os". USA's udenrigspolitik handler derfor ikke længere kun om Truman-doktrinen (inddæmning) eller om Reagan-doktrinen (støtte til

frihedskæmpere), men om at afvikle den multilateralisme, som Clinton-administrationen begunstigede, og forfølge en mere aktiv, unilateral tilgang." Det var i denne periode, at USA vedtog "Prompt Global Strike"-politikken for et termonukleart angreb mod Rusland, Kina osv. som første angreb – ikke senere, som nogle måske ville antyde.

Ifølge "Report to Congress Global Strike Plan" fra februar 2007 udarbejdet af forsvarsministerens kontor, "Section 1032 of the National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2004 (Public Law 108-136) fastsættes det, at forsvarsministeren skal udarbejde en integreret plan for udvikling, opstilling og opretholdelse af en omgående global angrebskapacitet for de væbnede styrker, som skal opdateres årligt frem til 2006. Den første Global Strike Report til Kongressen var et fortroligt dokument, der blev forelagt i juni 2004." Det indebærer, at politikken for et termonukleart førsteangreb blev udtænkt og udarbejdet i løbet af 2003, hvor USA udkæmpede en forebyggende krig mod Saddam Hussein på en præmis, som Cheney/Bush-regeringen vidste var falsk – svindlen med "massetødelæggelsesvåben".

I den nuværende strategisk-taktiske situation, der er ved at udvikle sig, og hvor der ikke er sket nogen ændring i den amerikanske holdning, hævder Ritter, at "atomvåben er blot endnu et redskab i militærets værktøjskasse, der skal anvendes efter behov, herunder i tilfælde, hvor man ønsker at udslette mål på slagmarken med det simple formål at opnå en operationel fordel".

Der er derfor alvorlig grund til at være særdeles bekymret over den nylige enstemmige resolution fra det amerikanske senat, hvori det erklæres, at "Rusland er en terroriststat". Efter vedtagelsen erklærede senator Lindsey Graham over for Biden-administrationen: "I har fuldstændig enstemmig støtte fra det amerikanske senat til at betegne Rusland som en stat, der sponsorerer terrorisme. Bare gør det". Hvis man ser på den oprindelige motivation for Bush-doktrinen – at beskytte USA

mod et terrorangreb – så overvej {nu} i sammenhæng med NATO's og anglosfærens nuværende "slentren mod Armageddon" den nuværende betydning af den resolution, som efterfølges. Ansku det fra Ruslands eller Kinas militære synsvinkel: Hvordan ville man nu fortolke Madeleine Albrights protégé Condoleezza Rices berømte bemærkning fra 2002: "Vi ønsker ikke, at den rygende pistol skal være en paddehattesky" i forbindelse med resolutionen om "det amerikanske senats mening"? Ville man overveje hvorvidt der faktisk var en stigende, om ikke overhængende, fare for, at USA ville indlede en termonuklear krig?

Dette burde gøre det klart – måske skræmmende klart – hvorfor LaRouche-afhængige Diane Sares kampagne for det amerikanske senat tillægges en så umiddelbar betydning. ...

Diane Sare kan meget vel blive udelukket fra enhver personlig konfrontation med det 42 år gamle faste inventar i det politiske etablissement i Senatet, Schumer, netop for at en offentlig diskussion om den faktiske, overhængende fare for en termonuklear krig, ikke kan blive afholdt et eneste sted i USA. Med mindre end tre uger til valget og måske kun få dage fra, at der sker noget betydningsfuldt på det krigsmæssige område, hvad ville der så ske internationalt, hvis denne mur af inddæmning blev gennembrudt? Nogle få menneskers handlinger, som det er set i de seneste dage, kan være en katalysator for de mange, på godt og ondt.

En ting er sikkert – den gamle orden er væk og vil blive erstattet af noget andet. Dets mest højlydte og ubehøvlede tjenere vil være "væk på 60 sekunder", når ideologien støder på den fysiske økonomiske virkelighed. LaRouche-organisationen har været forberedt på dette tidspunkt. LaRouche-bevægelsen opererer ud fra den erkendelse, at for så vidt angår geopolitik, "var det den verden, der var". Hvis en ny, bedre verden skal realiseres, vil det kræve, at denne indlysende og aktuelle fare erstattes af et nyt paradigme, den anskuelse, som motiverer den kommende konference den 27. oktober i

Schiller Instituttet: FOR VERDENSFRED: STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Dette vil være det andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte embedsmænd i verden. Konferencen, der er organiseret af Helga Zepp-LaRouche, er den bedst mulige måde at gøre geopolitik og de krige, som den kræver, "afmægtige og forældede", og vi inviterer dig til at deltage i disse bestræbelser.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027)

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heapey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå ukrainerne med at forsvare sig selv."

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville "forsøge at erhverve atomvåben", og at de også havde fremsat "erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland". Dette, fastslog Vorontsov, "er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt".

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en "Krim-missilkrise" ville være den

bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som {The Economist}, der har insisteret på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske "problem" af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større "trussel" fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes "krigslignende foranstaltninger" for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske "afkobling" fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

"Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000 New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var faren for atomkrig", insisterede Ritter. "Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt... Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA... Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i

ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i lyset.”

Ritter henvendte sig direkte til Sare: “Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt.” <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I>

Foto: Pexels, CC0

CCD udsender en ny hitliste mod internationale personer, der søger en fredelig afslutning på krisen i Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Det berygtede Center for Countering Disinformation (CCD), der opererer under den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskij's Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd, offentliggjorde i dag på sin hjemmeside en udvidet version af hitlisten rettet mod “talere, der fremmer fortællinger, der er i overensstemmelse med russisk propaganda”. CCD offentliggjorde i første omgang en hitliste den 14. juli 2022 som det indledende skud i kampagnen for at få enhver, der afviger fra NATO's fremstilling af konflikten mellem Ukraine og Rusland, erklæret for

“informationsterrorist” og dømt som “krigsforbryder”. Mindst fem af de personer, der blev udpeget på CCD’s første liste, blev også fundet på den fascistiske “Myrotvorets”-liste over fjender, som skal “likvideres”, to af dem (Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, og Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger) udtrykkeligt på baggrund af at de var blevet udpeget på CCD’s hitliste.

Nummer et på CCD’s nye liste er Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche. Denne liste tæller nu 95 personer, inklusiv en statsleder: Yoweri Museveni, Ugandas præsident! Mindst 15 af de tilføjede er journalister fra forskellige nationaliteter – herunder Tucker Carlson fra Fox News. Den amerikanske senator Rand Paul og den tidligere republikaner Tulsi Gabbard er stadig hængt ud af CCD, ligesom kandidaten til det amerikanske senat Diane Sore, kandidaten til Repræsentanternes Hus Geoff Young, medlem af Forbundsdagen Rolf Mützenich, seks medlemmer af Europa-Parlamentet og snesevis af andre fremtrædende personligheder, der har talt ved forskellige konferencer i Schiller Instituttet.

Efter international kritik fjernede CCD den 11. august den første version af listen udarbejdet den 14. juli fra sit websted. EIR advarede imidlertid om, at operationen fortsatte, og at det udgør en alvorlig trussel mod de navngivne personers personlige sikkerhed at blive nævnt på CCD’s liste. Den 2. september advarede {EIR} i artiklen “Global NATO Orders a Hit on Advocates of Peace” og den ledsagende artikel “Ukraine’s Deathlist Database: myrotvorets.center”, om, at “der er behov for en hurtig og beslutsom international indsats for at gennemtvinge lukningen af Center for Countering Disinformation” og fremlagde omfattende dokumentation for, at CCD fungerer som en stedfortræder for NATO, idet centeret er blevet oprettet og finansieret af de amerikanske og britiske regeringer, NATO-alliancen og EU, som fortsat rådgiver centret i hvert eneste tiltag, det foretager.

Med støtte fra Schiller Instituttet sponsorerede {EIR} en

pressekonference den 7. september, hvor mange af de personer, der er nævnt på den første CCD-liste, deltog sammen med andre, som er angivet på Myrotvorets-listen. Disse bestræbelser satte et internationalt fokus på CCD's uacceptable trusler.

CCD benyttede september måned til at tilrettelægge arbejdet for at få NATO-alliancens lande og deres partnere til at vedtage love for at lukke munden på dem, der er nævnt på listen, og indledte dette med et internationalt rundbordsmøde den 1.-2. september om "Bekæmpelse af desinformation under militære operationer", hvor repræsentanter fra 24 lande deltog, herunder "højtstående eksperter" fra NATO's Strategic Communications Center of Excellence. Derefter holdt CCD's fungerende direktør, Andriy Shapovalov, med støtte fra NATO StratCom møder og holdt taler i flere europæiske hovedstæder, og krævede at der vedtages lovgivning, der gør "informationsterrorisme" til en officiel forbrydelse.

Nu har CCD genudsendt og udvidet sin hitliste.

De, der måske med ønsketænkning har antaget, at CCD/Myrotvorets foreslået politik, trusler og direkte mord var så mærkværdige, at de bare ville forsvinde af sig selv, må nu se i øjnene, at de tog fejl. Det er indlysende, at hvis denne operation skal bringes til ophør, er det nødvendigt, at alle dem der er mål for den, og alle der ønsker en seriøs politisk debat om, hvordan den dødbringende krig kan stoppes, hæver deres stemmer i fællesskab mod denne uhyrlige operation.

Video interview med Jens

Jørgen Nielsen overfor truslen om atomkrig og opfordring til forhandlinger mellem Rusland og Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Der blev i dag foretaget et 42 minutters videointerview af Schiller Instituttet i Danmark med Jens Jørgen Nielsen.

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;
- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer risiko for atomkrig;
- Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA's tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
- North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller

Instituttets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Hvem står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche

September 30, 2022 (Neue Solidarität) – Sabotagen og den mulige langsigtede ødelæggelse af de to Nord Stream-rørledninger, Nord Stream I og II, er et angreb på Tysklands eksistentielle interesser og belaster millioner af tyske borgere og et stort antal virksomheder med insolvens og i nogle tilfælde uoverkommelige udgifter til opvarmning i den kommende vinter. Men den tilintetgør også kravet fra demonstranterne ved de seneste protester i flere tyske byer, som havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland og en åbning af de to rørledninger for at finde en løsning på de to mest dramatiske trusler, som Tyskland står over for i øjeblikket: den akutte fare for en verdenskrig, som følge af konfrontationen med Rusland, og faren for et totalt økonomisk sammenbrud, som energiprisernes eksplosion er en vigtig del af.

Hvis der nogensinde har været en situation, hvor regeringen skal overholde sin ed om at forhindre skader på det tyske folk, så kræver denne terrorhandling en kompromisløs afklaring og konsekvenser for de ansvarlige. Konsekvenserne af svaret på spørgsmålet om gerningsmændene er enorme og sandsynligvis identiske med spørgsmålet om krig og fred.

Ud over alle spekulationer om, hvem der kan være ansvarlig, er spørgsmålet helt sammenligneligt med de omstændigheder, under hvilke angrebet den 11. september fandt sted: Ligesom det amerikanske luftrum overvåges problemfrit af den nordamerikanske luft- og rumfartskommando (NORAD), er Østersøen et af de mest nøje overvågede områder i verden, og som siden den kolde krigs dage har været kontrolleret af NATO og naturligvis af kyststaterne Danmark, Sverige, Finland og Tyskland ved hjælp af et tæt netværk af sonarer og undervandsmikrofoner, der overvåger alle bevægelser til søs og i luften.

Som ved alle kriminelle handlinger opstår spørgsmålet: Hvem havde et motiv, hvem havde den tekniske og personalemæssige kapacitet til at udføre handlingen, og hvem var fysisk til stede på stedet i det pågældende tidsrum? Nødvendigheden af at opfylde disse tre kriterier reducerer listen over mulige gerningsmænd til en meget kort liste, og i betragtning af de enorme tekniske krav, der stilles til beskadigelse af rørledninger, som er nedlagt og betoneret i havbunden på 70 eller 88 meters dybde, er der enighed på alle sider om, at kun stater har sådanne kapaciteter – og der er faktisk kun tre: Rusland, USA og Storbritannien.

En yderst nyttig vurdering¹ af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne er nu blevet offentliggjort af den schweiziske oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, der tjente i OSCE's særlige overvågningsmission i 2014 som senior planlægningsofficer og efterfølgende i OSCE's planlægningsgruppe på højt niveau som bl.a. operationsofficer. Han beskriver de betydelige tekniske udfordringer, der skal overvindes ved en sådan sabotagehandling, og reducerer derfor gerningsmændene helt klart til militære specialstyrker, hvilket øger udsigten til, at der kommer meningsfulde oplysninger om angrebet frem i lyset. Den robuste konstruktion af rørledningerne, hvis rør er lavet af specialstål omgivet af et betonkappe, der er begravet under sten og dækket af andre

materialer, kræver komplekse teknikker og brug af kraftige sprængstoffer fra den militære sektor i ca. 80 meter under havets overflade.

Bosshard påpeger, at hvis den russiske flåde var en mulig synder, ville den ikke have gjort sig den ulejlighed at ødelægge rørledningerne ud for den danske ø Bornholm midt i et område, der overvåges nøje af NATO, men kunne have gjort det lettere i den finske bugt. Medmindre man altså ønskede at demonstrere den russiske overlegenhed i krigsførelse på havbunden over for NATO, angiver Bosshard som en ret usandsynlige forklaring.

Så hvis Rusland kan udelukkes som den skyldige – Rusland kunne trods alt bare have lukket for gashanen, hvis Moskvas mål havde været at “skabe usikkerhed” og drive gasprisen op, som nogle medier spekulerer i – hvilke muligheder er der så tilbage?

Jens Berger påpegede i Nachdenkseiten, at den årlige NATO-manøvre BALTOPS i midten af juni fandt sted i Østersøen, hvor 47 krigsskibe, herunder den amerikanske flåde med helikoptertransportskibet USS Kearsarge, deltog under kommando af den amerikanske 6. flåde. En del af denne manøvre var en del af Task Force 68, som opererede ud for Bornholm med ubemandede undervandsfartøjer, der kan desarmere miner, men naturligvis også teoretisk set placere dem.

Mærkeligt nok var netop denne flådegruppe omkring USS Kearsarge igen blevet registreret med positionssignaler kun 10 sømil fra Bornholm i sidste uge. Det betyder naturligvis ikke, at disse skibe var involveret, men det er meget vel muligt, at de kunne have været det.

Den russiske ambassadør ved FN, Vasily Nebensya, tilføjede yderligere bemærkninger på et møde i FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt med kort varsel fredag, nemlig at USS Kearsarge havde været i nærheden af Bornholm hele tiden siden juni, at

skibets helikopterflåde havde patruljeret i Bornholm-området siden begyndelsen af august, og at disse flys flyveveje på overraskende vis faldt sammen med rørledningernes forløb. Nebensja: "Jeg understreger, at der er tale om offentlige data om geolokalisering af sø- og lufttransport, som registreres på grundlag af signalerne fra transponderne. Det betyder, at USA ikke skjulte sin tilstedeværelse, og at det gennemførte sine manøvrer på en åbenlyst demonstrativ og iøjnefaldende måde."

Er det sandsynligt, at Rusland ødelagde rørledningerne, som der blev investeret i alt 20 milliarder dollars i, og som Rusland kunne have forventet betydelige indtægter fra på lang sigt? Putin tilbød stadig på SCO-topmødet i Samarkand for 14 dage siden at åbne Nord Stream 2 og dermed levere 55 milliarder kubikmeter om året, hvis Tyskland var villig til at ophæve sanktionerne mod Rusland.

Nu cirkulerer videoen af præsident Biden, der på en fælles pressekonference med kansler Scholz i Det Hvide Hus den 7. februar lover, at USA vil være i stand til at lukke Nord Stream 2, hvis Rusland invaderer Ukraine. Da en journalist spurgte Biden, hvordan han ville gøre det, eftersom projektet er under Tysklands kontrol, svarede han: "Jeg lover dig, at vi vil være i stand til at gøre det."

Biden var ikke den eneste, der fremsatte sådanne trusler: Tucker Carlson præsenterede nu på Fox TV en video af Victoria Nuland, der annoncerede det samme på en pressekonference i Udenrigsministeriet tilbage i januar i tilfælde af en russisk invasion: "Uanset hvad, vil Nord Stream 2 ikke komme i brug." Efter angrebet på rørledningerne glædede den tidligere polske udenrigsminister Radoslaw Sikorski – ægtemand til den stridslystne atlantiker Anne Applebaum – sig og henviste til Bidens løfte af 7. februar i et tweet: "En lille ting, men hvilken glæde. Tak til USA." Tweetet er siden blevet slettet.

Det er klart, at de her anførte fakta er indicier og endnu ikke beviser gerningsmændenes identitet. Men konsekvenserne af

angrebet på Nord Stream-rørledningerne er enorme. De forstærker massivt den umiddelbare udsigt til Europas afindustrialisering og afhængighed af amerikansk LNG-gas, og de eksploderende omkostninger fører allerede nu til en massiv udvandring af virksomheder fra Europa og især Tyskland til USA. Alt dette betyder et massivt angreb på befolkningens levestandard.

Den omstændighed, at rørledningerne har lidt betydelige skader, som ifølge operatørerne på ingen måde er umulige at reparere, men som vil være meget tidskrævende, tager først og fremmest vinden ud af sejlene på deltagerne i protestaktionerne, som havde krævet, at rørledningerne blev åbnet, og at sanktionerne mod Rusland blev ophævet. Rørledningerne er ikke funktionsdygtige i den kommende vinter og fremover, og en mulig vej til en diplomatisk løsning med Rusland, også med hensyn til den voksende krigstrussel, er begravet.

Hvis det imidlertid skulle vise sig, at angrebet kun var en gennemførelse af det, som Biden havde annonceret den 7. februar i Scholz' nærvær, må Europa straks frigøre sig fra underkastelsen under USA og Storbritannien og bruge alle sine kræfter på at overvinde konflikten med Rusland og i stigende grad også med Kina med diplomatiske midler.

Under alle omstændigheder vil det amerikanske virke i baggrunden ikke være noget helt nyt. Den 27. februar rapporterede Washington Post, at Ronald Reagan havde accepteret en CIA-plan om at sabotere den sovjetiske økonomi ved i hemmelighed at give den bl.a. forurenede software, som senere forårsagede en gigantisk eksplosion i den sibirske gasledning i januar 2004. Denne afsløring kom fra tidligere luftvåbenminister Thomas C. Reeds erindringer, som rapporterede, at denne eksplosion blot var et eksempel på den "koldblodige økonomiske krigsførelse", som CIA udførte mod Sovjetunionen i den kolde krigs sidste år. Det var økonomisk konkurs, der førte til afslutningen af den kolde krig, ikke

krigsførelse eller en udveksling af atomangreb, sagde Reed.

Vi skal passe på, at de tyske politikere, der ønsker at "ødelægge Rusland", ikke frivilligt slutter sig til gerningsmændene og dækker over forbrydelsen. De "hårdeste konsekvenser", som Ursula von der Leyen har bebudet, skal imidlertid gennemføres, hvis vi i Tyskland ikke vil opgive os selv. Under alle omstændigheder skal det sikres, at Rusland inddrages i undersøgelserne. Det er bestemt ikke nok, at Scholz har lovet støtte til Danmark og Sverige. At Tyskland sammen med sine partnere og allierede ønsker at styrke sikkerhedsforanstaltningerne og beskyttelsen mod sabotage af kritisk infrastruktur, som regeringstalsmand Hebestreit sagde, lyder igen mere som en overgivelseserklæring end som en meddelelse om, at denne regering har til hensigt at repræsentere det tyske folks eksistentielle interesser, hvilket den med sit embedsløfte har svoret at gøre.

Det er på høje tid, at vi minder den om dette.

zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. <https://schillerinstitute.com/de/blog/2022/09/30/sabotage-an-den-nord-stream-gaspipelines-fuer-einmal-reicht-die-frage-des-cui-bono-nicht/>

Billede: Boban Markovic, CC BY-SA 3.0.png

Den sten, som bygherrerne

forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville “knuse” Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk eksplosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, “så længe det kræves”. Som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: “Jeg er ligeglad med, hvad mine tyske vælgere mener”; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, “et drastisk sammenbrud af industrien”. Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden, og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetalelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for

europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – ”destruktion af efterspørgselen” og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: “Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden.”

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som “videnskabelige drivkræfter” for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans “Nye Bretton Woods”-politik var blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskris i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig mellem supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og

borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det "Globale NATO's" krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søjlerne i det Globale NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatisme – synes at være begyndt at knække og vakle iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det

drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan "bekæmpe russisk misinformation".

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænkssomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastruktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevarerforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service,

(EEAS), som {El Pais} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: "Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande." EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvare retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev videregivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion. Det er målestandarden for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder "en fredelig revolution".

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kursen ud af den nuværende krise. Der er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet "'Global NATO' Orders a Hit on Advocates of Peace", som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATO's, USA's, Storbritanniens og EU's netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvorets (Peacemaker) Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: "Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History" (At inspirere menneskeheden til at overleve den

største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: “Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med til at danne rammen om diskussionen.”

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

At fortælle det som det er

Den 24. august 2022 (EIRNS) – Det ser ikke kønt ud, hvis man er en af elitens politikere, som sidder i City of London og kigger ud på resten af den uregerlige verden, en verden som man forsøger at kontrollere og plyndre, således som man har gjort i århundreder.

For det første er hele ens finansielle korthus ved at smuldre, med en hyperinflation, der er ude af kontrol overalt i Europa, på trods af den stramme pengepolitik som føres af den amerikanske centralbank, Federal Reserve. Faktisk kunne den yderligere stramning, som forventes at blive resultatet af mødet i Jackson Hole den 26. august, meget vel skubbe hele systemet ud over kanten i en kædereaktion af konkurser.

For det andet går det ikke særlig godt på landjorden for den ukrainske hær, med den håndgranat som blev anvendt i forsøget på at tvinge Rusland i knæ. Det indebærer terrorisme (af den

slags der muligvis blev brugt i forbindelse med mordet på Darya Dugina [vi undersøger det]), guerillaagtige droneangreb og sabotage mod Krim og andre dele af Rusland, og naturligvis den velkendte gamle Bertrand Rusells stående trussel om at føre atomkrig mod Rusland og Kina. Denne trussel blev genfremsat i går af en iskold Liz Truss, den formodede næste premierminister i Storbritannien, som meddelte – to gange i én sætning – at hun var mere end parat til at trykke på atomknappen.

For det tredje nægter et stigende antal nationer i udviklingslandene at tilslutte sig den selvmorderiske politik, baseret på sanktioner og militære konfrontationer med Rusland og Kina. De søger i stedet at finde måder at distancere sig fra den dollarbaserede plyndringsproces og tilslutte sig det kinesisk anførte økonomiske alternativ omkring Bælte- og Vej-Initiativet.

For det fjerde – og muligvis det mest problematiske i disse forhold for City of London og Wall Street – er der et stigende antal indflydelsesrige fornuftige røster i forskellige lande, som ikke lader sig skræmme til tavshed, selv dem som er blevet sat på de dødbringende sortlister af Ukraines CCD og Myrotvoretts dødspatroljer. I stedet forklarer de tingene, som det forholder sig. Det er faretruende smittende, efter Londons mening – især under de forhold med sammenbrud, som råder i dag.

For eksempel fortalte Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu til forsvarsministrene fra Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), som var samlet i Tasjkent i dag, at “konflikten i Ukraine er blot endnu et påskud ... for strategisk at nedbryde Rusland, for at afskaffe rivalisering og advare andre stater, som efterstræber en uafhængig udenrigspolitik”. SCO fremstår i sig selv som en økonomisk og sikkerhedsmæssig modpol til den døende orden, erklærede han.

Tysklands Willy Wimmer, tidligere parlamentsmedlem og OSCE's

næstformand, oplyste til en interviewer, at "fru Truss' ord udgør en `nuværende fare' i forhold til fred og sikkerhed... Det er tydeligt, at London fortsætter en 300 år lang politik med 'global Britain', som effektivt kontrollerede kontinentet og store dele af verden."

I USA blev LaRouche-kandidaten Diane Sare, der stiller op til det amerikanske senat mod New Yorks senator Chuck Schumer, citeret af {Newsweek} for at advare om faren for atomkrig og fordømme den ukrainske komité for modvirkning af desinformations (CCD)'s bestræbelser på at lukke munden på hende og andre: "Ideen om at påstå at jeg er en informationsterrorist, at jeg på en eller anden måde er en krigsforbryder, fordi jeg udtaler, at vi ikke bør have en atomkrig ... det er det, de [CCD] hævder." Artiklen rapporterer også, at Sare har talt på forskellige konferencer for Schiller Instituttet, hvilket {Newsweek} beskrev som en "meget kontroversiel politisk organisation, hvis formål er at opbygge en samarbejdsbaseret økonomisk orden mellem nationer som Kina, Rusland, Indien og USA."

Skal vi virkelig være af den opfattelse, at det er "yderst kontroversielt" at være imod atomkrig og at søge samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer – sådan som Lyndon LaRouche gjorde hele sit liv, og sådan som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, vedbliver med at forfægte? Så ville det måske være hensigtsmæssigt med en magtdemonstration på den forestående konference i Schiller Instituttet den 10.-11. september, som afholder en international dialog på højt niveau omkring netop disse "meget kontroversielle" idéer i forbindelse med 100-årsdagen for LaRouches fødsel. Tilmeld dig nu og deltag i konferencen, og slut dig til Lyndon og Helga LaRouche for at sige tingene, som de er.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

Selv Kissinger advarer om atomkrig, men hans geopolitiske “magtbalance” forårsagede krisen

Den 14. aug. (EIRNS) – “Vi står på tærsklen til krig med Rusland og Kina over forhold, som vi delvist har skabt, uden nogen idé om hvordan dette vil slutte, eller hvad det skal føre til.” Dette er Henry Kissingers ord i et interview med Wall Street Journal, som blev offentliggjort den 12. august. Avisen konstaterer: “Hr. Kissinger har forstået diplomatiet, som en balancegang mellem stormagter, der overskygges af muligheden for en atomkatastrofe. Det apokalyptiske potentiale i moderne våbentechnologi gør efter hans mening opretholdelsen af en ligevægt mellem fjendtlige magter, hvor ubehagelig den end måtte være, til en tvingende nødvendighed i internationale relationer.”

Når Kissinger advarer om, at vi står på randen af et atomart ragnarok, må vi tage det alvorligt. Men det skal understreges, at det er Kissingers syn på en “magtbalance” – britisk imperial geopolitik – som har bragt verden til dette kritiske punkt, som Helga Zepp-LaRouche tidligere har advaret om, er det største faremoment for civilisationen som helhed i den samlede historie.

Da Lyndon LaRouche overbeviste præsident Ronald Reagan om at foreslå Sovjetunionen, at videnskabsfolk fra disse to supermagter skulle mødes for at finde en måde at anvende nye fysiske principper – partikelstråler, laserteknologi – til at skabe en rumbaseret anti-missil-forsvarskapacitet, for at

“gøre atomvåben impotente og overflødige”, som Reagan udtrykte det, var den underliggende hensigt med LaRouches forslag at afskaffe begrebet om “magtbalance”. Imperiets grundlæggende princip, lige fra Cæsars tid til det Britiske Imperium i dag, er “del og hersk”. Såfremt USA ikke var blevet sat op imod Rusland og Kina efter Anden Verdenskrig, hvis FDR’s hensigt om at disse tre stormagter skulle samarbejde, ikke kun i FN’s Sikkerhedsråd, men også i en proces, hvor kolonialismen blev bragt til ophør og de tidligere kolonier blev udviklet til moderne agroindustrielle nationer, så ville de sidste 75 år have været præget af globalt samarbejde og omfattende fremskridt, i stedet for endeløse krige. Samarbejdet mellem USA og Sovjetunionen i verdensrummet er et eksempel på, hvad der “kunne have været” på Jorden, hvis ikke det var lykkedes briterne at trække USA ind i Den kolde Krig, Churchills “jerntæppe”.

Kissinger opfordrer til en “slags magtbalance med en accept af legitimiteten af til tider modsatrettede værdier”. For hvis man har den opfattelse, at det endelige resultat af ens indsats nødvendigvis skal være at påtvinge egne værdier, så tror jeg ikke, at ligevægt er mulig.” Ganske rigtigt – krigspartiets vedvarende lovsang om “vores vestlige værdier” er et bevis på, at de ikke ønsker fred, især fordi degenerationen af “vores vestlige værdier” bekræfter det, der påpeges af Sergej Lavrov, nemlig at nutidens “værdier” i Vesten ikke er i overensstemmelse med de tidligere generationer af amerikaneres værdier.

Men der er en årsag til, at Henry Kissinger var en erklæret fjende af Lyndon LaRouche og konspirerede med FBI for at ødelægge ham. Han pralede i sin famøse tale den 10. maj 1982 ved Chatham House/Royal Institute of International Affairs i London: “I min daværende inkarnation i Det Hvide Hus, holdt jeg det britiske udenrigsministerium bedre informeret og tættere involveret, end jeg gjorde med det amerikanske udenrigsministerium.” Hans loyalitet knytter sig til det

britiske geopolitiske system, ikke til det amerikanske system, som John Quincy Adams formulerede det, at Amerika "går ikke udenlands på jagt efter monstre at ødelægge". Kissinger har været en af de førende initiativtagere til alle de neokoloniale krige, som USA har ført på vegne af det Britiske Imperium, fra Vietnam til Irak. Han vidste, at USA's militær kunne lægge disse lande øde, hvilket de også gjorde, selv om USA tabte hver eneste af dem. Det var ikke hensigten at opnå sejre, men derimod at ødelægge dem, at affolke dem på malthusiansk vis og gøre dem økonomisk underdanige. Krigene nåede naturligvis aldrig frem til USA's kyster.

Men Rusland og Kina er en anden historie. Hvis der kommer en krig, vil den være atomar, og den vil tilintetgøre både USA og resten af verden. Hverken en geopolitisk magtbalance eller gensidigt sikret ødelæggelse (MAD) vil forhindre en sådan krig. Udelukkende en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, en ny Bretton Woods-aftale mellem samtlige nationer til erstatning for det bankerotte dollarbaserede system, kan forhindre den fremadskridende nye mørke tidsalder eller endog tilintetgørelse. Situationen er faretruende, men det er også et øjeblik med muligheder, da folk i stigende grad erkender faren og søger efter løsninger. En fremtid, som værner om alle nationers og alle menneskers værdighed, er både nødvendig og mulig.

Hvis du ikke allerede har gjort det, så meld dig ind i Schiller Instituttet, abonner på EIR og underskriv opfordringen om et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system.

Lysene slukkes: Britisk politik fører til en ny mørk tidsalder – bogstaveligt talt

Den 10. august 2022 (EIRNS) – Beskyld ikke det britiske folk for den onde politik, der udgår fra City of London og Wall Street. De står nu også over for en lang vinter med mørke og sult, fordi det systemiske sammenbrud i det spekulative transatlantiske finanssystem har udløst en voldsom fysisk-økonomisk nedsmeltning af verdens energi-, fødevarer-, medicin- og jobmarkeder.

De britiske borgere vil fra januar næste år stå over for energiregninger, der er mere end dobbelt så høje som deres nuværende regninger, ifølge nye skøn fra analysefirmaet Cornwall. Ved årets udgang vil mellem en tredjedel og halvdelen af alle britiske husstande blive udsat for "brændselsfattigdom", hvilket betyder, at deres indkomst efter at have betalt for energi, vil falde under fattigdomsgrænsen. Det er 35 millioner mennesker i 13 millioner husstande, ifølge Storbritanniens tidligere premierminister Gordon Brown.

Dette er ikke et "objektivt problem", som ligger udenfor vores regeringers indflydelse. Sammenbruddet bliver bevidst næret af Vestens selvmordspolitik, hvor man ved hjælp af sanktioner forsøger at gennemtvinge en total økonomisk afkobling, i første omgang af Rusland og nu af Kina – en afkobling, som med succes fremskynder processen med afindustrialisering og affolkning i Vesten som sådan! Hver dag er der en ny, sadistisk stramning af skruerne, som f.eks. Ukraines meddelelse tidligere på ugen om, at landet suspenderede strømmen af russisk olie gennem den sydlige linje af Druzhba-rørledningen, som transporterer russisk olie gennem Ukraine til Slovakiet, Ungarn og Tjekkiet. Årsagen? Rusland får ikke mulighed for at betale transitafgifterne til Ukraine, på grund

af den sanktionsmæssige spændetrøje, der er pålagt deres banker.

Uden en LaRouche-lignende konkursbehandling af hele dette døende system, vil faren for en atomar konfrontation mellem USA og Rusland, samt USA og Kina, fortsætte med at vokse. Som den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i kommentarer til pressen tidligere på ugen, advarede om, er USA i stigende grad, ved at blive "trukket ind i konflikten [i Ukraine] og nærmere en farlig linje i konfrontationen med Den Russiske Føderation". Vi ignorerer sådanne klare advarsler på eget ansvar.

På samme måde, vil der uden en LaRouche-lignende udrensning af bankernes nazi-agtige permanente bureaukrati i Justitsministeriet – som må begynde med en fuldstændig rensning af Lyndon LaRouches navn – stadig blive begået justitsmord, som den nylige razzia mod tidligere præsident Donald Trumps residens Mar-a-Lago. Bankfolkene og deres lejemordere vil fortsat forsøge at diktere, hvem der får lov til at være kandidat, og hvem der ikke får lov til det, ligesom USA har forsøgt at gøre rundt omkring i verden siden FDR's død. Heri ligger en del af den strategiske betydning af LaRouches uafhængige kandidat Diane Sares kampagne til senatorposten i New York – en kandidat, der udtrykkeligt {ikke} er på Wall Streets godkendte liste!

Amerikanerne skal genvinde retten til roligt og eftertænksomt at overveje, beslutte den rigtige indenlandske og internationale politik og til derefter at gennemføre den. Vi må kræve vores ret til at gøre dette med andre suveræne nationer, begyndende med Kina og Rusland, men dernæst ned til de mindste, fattigste eller mindst magtfulde lande på kloden.

"Verden er kommet til en skillevej i den moderne historie. Hvis verden skulle fortsætte ad den vej, som min regering og nogle andre i øjeblikket vælger, vil civilisationen, i op til en generation eller mere, blive kastet ud i en global mørk

tidsalder, som kan sammenlignes med den, der ramte Europa for omkring syv hundrede og halvtreds år siden. Vi må ikke lade som om faren ikke eksisterer, men vi må samtidig forpligte os til det håbefulde alternativ, som forstandige regeringer anbefaler. Derfor vil jeg tale åbenhjertigt, men også optimistisk...”

Det var de indledende ord, som den berømte amerikanske økonom og statsmand Lyndon H. LaRouche udtalte den 1. juni 2002 – for to årtier siden – på Zayed-centret for koordinering og Opfølgning i Abu Dhabi, i De forenede arabiske Emirater. Anledningen var LaRouches åbningstale til en konference om “Mellemøsten ved en strategisk Korsvej”. På talerstolen sammen med LaRouche var De forenede arabiske Emiraters olieminister Obeid Bin Saif Al Nasser og den tidligere irakiske olieminister Essam Abdul-Aziz Al Galabi. Til stede var også De forenede arabiske Emiraters udenrigsminister.

“Uanset hvordan USA’s politik tilsyneladende ser ud i øjeblikket”, fortsatte LaRouche, “vil virkeligheden i den nuværende økonomiske verdenskrise, sandsynligvis fremtvinge nogle gennemgribende ændringer i USA’s politik og tænkning i den nærmeste fremtid. Der er intet håb om USA’s økonomiske genoplivning fra den nuværende økonomiske verdenskrise uden netop et sådant samarbejde om den landtransportbaserede udvikling af de eurasiske og afrikanske kontinenter som helhed...”

“Hvis nationerne ikke er villige til at etablere de institutionelle forudsætninger for varig fred, herunder væsentlige økonomiske forudsætninger, så vil civilisationens umiddelbare fremtid overalt være nærmest håbløs. Det ville være bedre at gå i redningsflåden. Det første skridt er omsider at erkende den enkle kendsgerning, at skibet, det krigshærgede nuværende finansielle-monetære verdenssystem, er ved at synke uhjælpeligt. Så vil regeringerne og de øvrige parter måske tage de rigtige tiltag i retning af fred og velstand, redningsflåden.”

NYHEDSORIENTERING MAJ-JUNI 2022:

**Dansk-svensk videokonference
d. 25. maj 2022:**

**For en ny sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer,**

**ikke en styrkelse af
geopolitiske blokke.**

**NEJ til at afskaffe
forsvarsforbeholdet**

**NEJ til Sverige og Finland i
NATO**

**English transcript:
Introduction and Helga Zepp-
LaRouche's keynote speech
at the Schiller Institute's
Danish-Swedish seminar
We Need a New Security And
Development Architecture for
All Nations,
Not a Strengthening of
Geopolitical Blocs,
May 25, 2022**

May 25, 2022 (EIRNS)—Michelle Rasmussen, vice president of the Schiller Institute in Denmark, opened the online seminar this afternoon:

Your Excellencies and diplomats from many countries on four continents, guest speakers, members and friends of the Schiller Institute, ladies and gentlemen,

Welcome to this seminar sponsored by the Schiller Institutes in Denmark and Sweden, which is also being live streamed on YouTube. The title is, "We Need a New International Security and Development Architecture, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs. NO in the Danish June 1 referendum about abolishing the EU Defense opt-out, and NO to Sweden and Finland joining NATO." I am Michelle Rasmussen, vice president of the Schiller Institute in Denmark, and I will be the

moderator today.

After the start of the war in Ukraine, a dramatic shift in defense policy has been proposed in three of the Nordic countries. Denmark is having a referendum on June 1 about joining the EU's military activities, and Sweden's and Finland's governments want to join NATO. We think that it is necessary to discuss these issues from a higher standpoint.

Our keynote speaker, Helga Zepp-LaRouche, the founder and international chairwoman of the Schiller Institute stated on May 19, that this is the most dangerous moment in world history. There is war in Europe, and many experts are warning that if the war were not ended soon, and a diplomatic solution crafted, and if those advocating increasing the geopolitical confrontation were not politically defeated, the war could escalate to, even, nuclear war. At the same time, the world economy is in crisis.

While the dangers are great, there is hope, because there are solutions in the form of a new security and development architecture, including proposals by the late Lyndon LaRouche, the founder of our political movement, Helga Zepp-LaRouche and the Schiller Institute, for a security agreement modeled on the Peace of Westphalia, combined with increased economic development cooperation between countries.

We have called this meeting to discuss:

- What caused the current extremely dangerous military, and economic crisis.
- Why strengthening the EU military arm with Danish participation, and Sweden and Finland joining NATO would only exacerbate geopolitical conflict, and
- What are the principles upon which we can create a new security and development architecture, for the benefit of all nations and people.

We want to ensure that both the dangers and solutions are known, and that an effective movement is built to stop a further escalation of this war and its economic effects, and prevent future wars and economic destruction. Somehow, humanity must create the conditions where war is not an option, in this era of nuclear weapons.

Helga Zepp-LaRouche Keynote

May 25, 2022 (EIRNS)—Here is the Keynote of Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche: We Need a New Security And Development Architecture for All Nations, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs: Why Sweden and Finland Should *Not* Join NATO, and ‘No’ in the Referendum in Denmark to Join EU’s Military,” the online seminar in Denmark and Sweden today. She was introduced by Schiller Institute in Denmark Vice President Michelle Rasmussen, who moderated the seminar.

The video is available here:

On the international Schiller Institute YouTube channel:
https://youtu.be/8Dt9D_D_U4U

On the Danish YouTube channel: <https://youtu.be/1Pji0vjD9Kg>

Helga Zepp-LaRouche: Hello, good day, Ladies and Gentlemen: As Michelle just said, I have stated that we are facing the most dangerous crisis in the history of mankind. Now, why am I am saying that? Obviously, that includes two world wars in the 20th century, the Cuban Missile Crisis, so it’s a big order. Well, the first reason is the most obvious, for the very first time, we are facing the real danger of a global nuclear war, and if it would ever come to that, it for sure would mean the annihilation of the human species.

In the recent period, the illusion has developed that a limited nuclear war can be fought, and won, or that protracted, hybrid nuclear/conventional war can take place.

This was the subject of a maneuver in January of this year, called "Global Lightning," which had the idea that you have some nuclear bombs, neutron bombs, space war, cyberwar, and this would go on for weeks. Now, the famous nuclear arms specialist, former MIT Prof. Ted Postol has developed all the arguments why this is completely ludicrous, that why, if one uses only one single nuclear weapon, it is the logic of nuclear war, that all will be used.

In the recent months, since the war in Ukraine started, you hear from all kinds of politicians and journalists and who knows who else making reckless talk, saying things like "even if there is the risk of nuclear war, we have to send heavy weapons to Ukraine. We can't be blackmailed." Or, "it won't happen, because nobody would be so foolish to do this." Well, I don't think that that is a convincing argument.

The second reason why I am saying we are in the worst crisis ever, is that we experience a civilizational breakdown, the end of an entire system. Now, this has many elements. We have an immediate danger of an escalation of the war, as a result of the present chicken-game policies conducted by NATO against Russia. We are facing a hyperinflationary blowout of the Western neoliberal financial system, which was long in process, even before the war in Ukraine started. We are looking at a world famine, which according to the United Nations is threatening 1.7 billion people with starvation. That is 20% of the entire human species. The pandemic is not over, and all of this is threatening social chaos as a result, and that chaos, all by itself, could threaten to plunge the world into a war.

If one listens to the Western media, and all kinds of politicians, it is naturally all to be blamed on Putin. He is being given all possible names right now, that he has caused an "unprovoked war of aggression"; that he responsible for world famine; that he is the cause of inflation; and so forth and so on. If you say any argument for the real causes of the

present situation, you are immediately accused of fake news, you are called a "Putin agent," it is denounced as Russia propaganda.

Well, it has very little to do with Ukraine. In reality, this present confrontation is about the world order. It is a fight between an unipolar world, which is really a world empire based on the "U.S.-British special relationship," whereby the Anglo-American hegemon insists that only the so-called "rules-based order" which they have defined is valid; versus a world in which the rise of China and countries associated with Russia and China insist on their own right for economic development.

We are right now at the most precarious moment: The neoliberal system is collapsing. It is not strong enough any more to enforce its will, but the new order is not yet clearly defined. Naturally, in the officially allowed discussion, it is being said that this is a fight between the "democracies" and the "autocratic regimes." Well, right now, if you listen to what certain politicians and people like Stoltenberg are saying, we are heading toward a potential total decoupling between the West, plus the Five Eyes, plus Japan, Australia, and South Korea, versus a part of the world which includes Russia, China, the Shanghai Cooperation Organization, the BRICS, plus many countries that are now trying to become part of the BRICS, which is most of the Global South.

In frantic trips, Blinken is running around the world, trying to convince people to join the faction of the "democracies." President Biden right now is in Asia, doing the same thing. Chancellor Scholz just went to Africa, von der Leyen to India, all in an effort to isolate Russia and China, but it's not working: Because India, Indonesia, Brazil, Egypt, Nigeria, South Africa, and many others do not want to be pulled into a geopolitical confrontation between the two sides. And what we are actually experiencing is a real renaissance of the Non-Aligned Movement.

Well, we should not overlook, given the American policies, the role of the British, which is "Global Britain," which is really a new word for the British Empire, which contrary to the views of many, has only changed its shape, but not its essence. Take, for example, an article by Malcolm Chalmers, Deputy Director General of the Royal United Services Institute (RUSI), which happens to be the oldest official think tank associated with the Royal household, and the British military. They describe themselves as the "world's oldest and leading U.K. defense and security think tank." They're proposing a "Cuban Missile Crisis on steroids," which could result over the Ukrainian attempt to retake Crimea, which would make it easier, in their view, to settle the Ukraine-Russia war. And this is the stunning proposition in this article, which has the headline, "This War Still Presents Nuclear Risks—Especially in Relation to Crimea," which was published on May 20 by the RUSI think tank. [<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>]

Chalmers discusses how Russia could be forced into a nuclear confrontation, by sending evermore sophisticated weapons to Ukraine, from which it would ultimately back down. Chalmers describes NATO's strategy over the last three months as that of "boiling the Russian frog." You all remember the picture—according to the story, I don't think it's actually true—but according to the story, if you throw a frog into boiling water, the frog it will jump out; but if you put the frog into the water pot, when the water is cold, and then you slowly increase the temperature, the frog ends up being boiled without noticing. So he talks about "boiling the Russian frog" by progressively increasing "size and sophistication of the weapons they have been prepared to supply to Ukraine." Because of those weapons, "the next period will see Ukraine reversing most of Russia's recent territorial gains, including Kherson and even Mariupol." That, however, would not occasion a nuclear threat, nor would Ukraine, using those weapons and

territorial gains to destroy bridges, railheads, storage sites, and airbases inside Russia. But should Ukraine move to retake Crimea, strike a "tempting target," of the Kerch Bridge for example, now, that could lead to a "Crimea Missile Crisis," Chalmers argues. "A specific threat to use nuclear weapons in relation to Crimea ... might be viewed by Putin as a way to restore some of his coercive power, even if he (and the U.S.) doubted whether he would deliver on such a threat... If a red line were not accepted by Ukraine, Russia might then feel that it had to consider a series of further escalatory options, such as putting its nuclear forces on higher alert." They are already on alert. "Faced with the alternative of the likely loss of Crimea, Putin might believe that Ukraine (with U.S. encouragement) would be likely to blink first. It would be a moment of extreme peril, with all the parties seeking to understand the intent of each other even as they looked to pursue their national interests.

"Precisely because of the peril inherent in such a situation, a nuclear crisis of this sort could make it easier for leaders to make difficult compromises. Provided that the war was ended and the blockade of Odesa lifted, Ukraine's leaders might be willing to postpone a settlement of the Crimea question. For Putin, the failure of the invasion, and the subsequent success of the Ukrainian counteroffensive, would have been a massive humiliation. But he would at least be able to argue that the might of the Russian strategic arsenal had, at a moment of great national weakness, successfully deterred NATO's designs for dismembering Russia. This could be enough for both sides to avoid the worst outcome of all."

I mean, this is complete insanity, you know! Saying that one has to threaten to retake Crimea, and then get all the nuclear weapons on the highest alert, and then we can sit down and settle. So he calls that a Crimea Cuban Missile Crisis on steroids.

Now, that policy of "boiling the Russian frog," that has not

started three months ago, but that has been the method since 1990, when on Feb. 9, 1990, James Baker III promise to Gorbachev, that NATO would not move one inch eastward. In the entire Yeltsin period, there was a policy to reduce the former superpower into a raw materials exporting nation, with the "shock therapy" of Jeffrey Sachs, and between 1991-1994, the industrial potential of Russia was reduced to only 30%. There is a very important book by Sergei Glazyev, which describes the 1990s, with the title *Genocide: Russia and the New World Order*, because that is what was imposed on Russia at that time.

Now, the crime of Putin is that he tried to reverse that, and had some success with it. The answer was color revolutions, regime change, humanitarian wars, like the 20 years in Afghanistan, where as a result of the hasty retreat of NATO and the U.S. in August, now, there are 24 million people at starvation levels in Afghanistan, exposed to COVID, measles, polio, without adequate medicine. So, if one would have equally detailed TV coverage of Afghanistan for 20 years, like we see it now with Ukraine every day, maybe the world would have been equally upset—or, maybe not, because the Afghanis are not white.

Then you had the Iraq War in 2003, about which Nancy Pelosi admitted publicly that all responsible people knew ahead of time that there were no weapons of mass destruction. You had Libya. Hillary Clinton, during the Durham investigation in the United States, had to admit that the entire basis of Russiagate were all lies. Did one see anything about that in the mainstream media? Absolutely not! At least not in Europe. Then there was Syria. Then you had the 2014 Maidan coup, about which Victoria Nuland bragged, \$5 billion were spent by the State Department on NGOs, and, let's not forget, the Azov Battalion, which media in the West are now saying, there are no Nazis in Ukraine—but it is a documented fact that there are.

Now, Putin, as a result of this “boiling the Russian frog,” over almost 30 years, on Dec. 15 demanded legally binding security guarantees from the United States and NATO. He has not received an answer from the U.S. or NATO on the core demands, only on arms control, but that was not the essence of what he was demanding. The head of the Russian Security Council, Nikolay Patrushev, said that Russia had no other way, because they were threatened in the existence of the statehood of Russia, when they made what they call the “special military operation” in Ukraine. And one can absolutely argue that Russia was in a situation, according to UN Charter Article 51, which is a question of self-defense and not of aggression.

Now, we are facing with Finland and Sweden, the sixth expansion of NATO. That is the answer, which Stoltenberg even brags about. He says, “Putin wanted less NATO, now he gets more NATO.” So the boiling temperature is just being increased.

One has to take this insane policy of causing a Crimea Cuban Missile Crisis, together with another British policy, which was exposed in a paper by the Henry Jackson Society in 2020, which they put again on the front page of the Henry Jackson Society website, which means it’s ongoing policy of that think tank. It is a report outlining a strategy to use the infamous “Five Eyes” alliance—U.K., U.S., Canada, Australia and New Zealand—as the instrument to force through the decoupling of the West from China. This rabidly anti-Russia, anti-China neocon think tank is run by British intelligence, through among others, the former MI6 Chief Sir Richard Dearlove, who is the main brain of Russiagate, which was completely discredited as a lie; and he was one of the founders of the Henry Jackson Society and is one of its principals today.

So, even the attempt to decouple China from the international system, before consummated, could detonate an economic nuclear bomb upon the entire world economy. China is not just the world’s largest trading power: It’s currently generating the

highest rate of scientific and technological development on the planet, a productive power which the developing sector nations and the collapsing Western nations urgently require if they want to survive. But actual nuclear warfare could also be the result, because part of the Henry Jackson Society strategy is to build up ties with Taiwan leading to its separation from China. China has made abundantly clear that it will respond with overwhelming military force to any attempt to split Taiwan off from the rest of the nation of China. This is as dangerous a proposition as a NATO-backed Ukraine moving to retake Crimea. So, when President Biden made a gaffe in answer to a reporter on his recent trip to Japan, "Would the United States defend Taiwan militarily?" Biden said, again, "Yes." And he had to be correct, again, by the White House.

Now, the Chinese already had editorials where they said, this is not a "gaffe," this is a signal of what is the real intention of the United States. And Chas Freeman, who was Assistant Secretary of Defense for International Security Affairs, and he was the official translator for President Nixon in his 1972 trip to China, and a career diplomat, he warned, and called it a colossal mistake for Biden to have made such a stupid statement.

President Biden is currently championing these precisely British strategies on his current trip to Asia. Fresh from celebrating the expansion of NATO, Biden is to unveil a grandiose Indo-Pacific Economic Framework (IPEF) during his stop in Japan as the highlight of the trip. National Security Adviser Jake Sullivan stated bluntly on Wednesday, May 18, that the message of the IPEF is that "democracies and open societies of the world stand together to shape the rules of the road. We think that message will be heard everywhere. We think it will be heard in Beijing."

Fifty-two U.S. Senators sent Biden off on his trip with instructions that Taiwan be incorporated as one of the "countries" participating in the IPEF, which is clearly not

acceptable from the standpoint of China, because it is a violation of the One China policy.

Now, just today, if you open the media, if you look at the TV, if you look at TV or newspapers, a huge scandal story about pictures from the supposed labor camps in Xinjiang, were “investigated” by a group of international media, that 1 million Uighurs would have been tortured, beaten in labor camps, forced labor, and so forth. Naturally, our so-called Foreign Minister Annalena Baerbock immediately had an outcry demanding a transparent clearing up of the accusations. Calls that all relations with China should be cut—after cutting relations with Russia—and that all trade with China should be stopped, now, let’s look at it realistically: China in 2021 was the third largest partner for the EU export of goods, 10.2%, and the largest partner for the EU import of goods, 22.4%; for Germany, it was the largest trading partner for goods in 2021, with a volume of trade of over €245 billion. To cut that would mean total economic suicide, which is already happening with the relations with Russia.

What is the source of this incredible story? The *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, one of the leading newspapers in Germany, says, all the photos and data have been made available through Adrian Zenz, a German anthropologist, and longtime Xinjiang observer. Now, this Mr. Adrian Zenz claims that he got all of that from an “unnamed source” who had access to cyber, cyberwar spying and whatnot. Well, that’s a very dubious observation. But Adrian Zenz is not an unknown entity: The blog, The Grayzone, and the very respected investigative journalist Ajit Singh and Max Blumenthal already wrote articles in 2019, after he had come up with a similar story about genocide in Xinjiang, that Mr. Zenz is a “far-right fundamentalist Christian who opposes homosexuality and gender equality, supports ‘scriptural spanking’ of children, and believes he is ‘led by God’ on a ‘mission’ against China.,” because the end-times are near and the rise of the anti-Christ

is also coming. He is on a complete rampage, saying that [there is genocide in] Xinjiang because of a collapse of the demographic curve of the Uighurs, and Lyle Goldstein, who is professor at the Naval War College in the United States, says that such a statement is “ridiculous to the point of being inciting to those who lost relatives in the Holocaust.”

There is ample evidence that there is no “demographic collapse” of the Uighurs in Xinjiang: Just the opposite. There is a 2019 study in the British medical journal *Lancet*, which talks about a massive improvement of life expectancy among the Uighurs, a demographic growth rate which is much higher than that of the Han Chinese, an improvement in maternal health, in infant mortality, and all of this represents “a remarkable success story.”

Zenz’s so-called testimony comes from Uighur exiles who are cultivated by the U.S. State Department. Zenz served as a fellow at the Victims of Communism Memorial Foundation in Washington, D.C., which is a right-wing lobbying group born out of the National Captive Nations Committee. Now, that is a very, very interesting connection, because that was founded by Ukrainian nationalist Lev Dobriansky, who is heading this institution whose co-chairman was Yaroslav Stetsko, who was a leader of the OUN-B militia, which is the Nazi group that fought along with German Nazis during the occupation of Ukraine in World War II. Stetsko and his wife had a residence in Munich during the entire postwar period, and led from there the “Anti-Bolshevik Bloc of Nations.” After he died, Mrs. Stetsko went to Ukraine and rebuilt the OUN-B, the Bandera organization, in the tradition of the ideas of Stepan Bandera. Now, that is a direct connection to that apparatus, which was heavily led by the Western secret services—Bandera himself joined the MI6 in 1947, and the BND in Munich had a close, at least “knowledge” about these people (to say the least).

Zenz was also deployed by the Jamestown Foundation, a neocon

think tank in D.C., which was founded by CIA director William Casey as an extra-governmental channel to pay Soviet dissidents.

If Germany or other European nations fall for this intelligence operation, which is exactly what the Henry Jackson Society talked about, namely the "Five Eyes" at work, if they follow this, it would be complete economic suicide. Now, even Henry Kissinger, at the age of 99 years, is more reasonable, and at Davos, he said the world has at maximum a window of two months to end the Ukraine war through negotiations, and he appealed to Ukraine that they should agree to a territorial compromise to get peace.

At the Schiller conference on April 9, we presented a completely different approach: There is an alternative to the complete decoupling between the so-called "democracies" and the Global South on the other side. The new system is already emerging rapidly. There are many countries which at the recent foreign ministers' meeting of the BRICS, want to be part of: Argentina, Indonesia, Egypt, Nigeria and many others. You have the BRICS enlarged, you have the Shanghai Cooperation Organization, almost all organizations of the Global South that want to be part of a new international security and development architecture, which basically is the combination of the Chinese Belt and Road Initiative, together with two other proposals by President Xi Jinping: The Global Development Initiative and the Global Security Initiative, which is actively being implemented.

Now, what we need is such a conference, for a new international security and development architecture, in the tradition of the Peace of Westphalia. Now, the Peace of Westphalia was the recognition of all war parties that if they would continue the war, no one would be left to enjoy the victory, because they would all be dead. And that is why they developed the principle that any peace must be based on the interest of the other. The security interest of every country

on the planet, which today would mean a security architecture emphatically involving Russia and China. And such a conference, must address the causes for such a war danger: Because it is not enough at this point to be against the war. You have to solve the problem that the collapse of the neoliberal financial system is in progress.

Lyndon LaRouche has a unique record that he foresaw what is happening today, the present crisis, already in August 1971, when Nixon ended the old Bretton Woods system, by replacing the fixed-exchange-rate system, with a floating exchange-rate system, and LaRouche predicted at that time, that if you would continue on that road, it would lead to a new depression, the danger of a new war, and fascism. And that is exactly where we are today.

LaRouche proposed Four Laws to solve the crisis. The first step, a global Glass-Steagall banking separation system, must end the casino economy. There must be capital and exchange controls to prevent the speculative manipulation of currencies, which we see right now in much of the world.

Every country must have a National Bank to make credit generation again the question of the sovereign government, and not that of private bankers, in the tradition of Alexander Hamilton. Then, these National Banks must be connected through a credit system which provides long-term, low-interest credit for real investment in the physical economy.

Also, the Fourth Law is that we must have a crash program for fusion technology, which in the recent period has made tremendous progress, and the commercial use of it is visibly on the horizon. Because we need a massive increase in the productivity of the world economy because just the fact that 1.7 billion people are threatened with starvation, that 2 billion have no clean water, is the proof that the present level of productivity has fallen way below the level of maintaining the present world population of 8 billion people.

And there must be international cooperation, not only for fusion technology, but also for space technology and space travel, because that is the vanguard of scientific and technological realm today.

So we are right now confronted with a situation where the leading governments and institutions are challenged: Are we able to solve the problems of the world, are we able to address the problems which threaten the very existence of mankind, or not? Now, the Schiller Institute has proposed for more than 30 years, first, the Eurasian Land-Bridge; the New Silk Road, and in 2013, we proposed the "New Silk Road Becomes the World Land-Bridge." Please show the slide: Now, this is a blueprint how we can overcome world poverty, how we can eradicate underdevelopment forever, and how can we create a new, modern world health system for every country in the world, which is the only way how we can overcome old and new diseases, this pandemic and threatening new pandemics.

This is absolutely possible, and this is the vision of how the world will look in a few years, anyway, if we avoid the present danger of nuclear war. The development of infrastructure connecting all continents is the natural way how infrastructure development will continue, provided there is peace. So I think that is something we need to put on the agenda for discussion, and the reason why, despite the incredible danger, one can be optimistic, is because we are the human species, we are capable of reason, and we are not barbarians.

Thank you.

Rasmussen: OK, we have 10 minutes now questions to Helga. ... We have a question from Elena. While we're waiting for Elena, we have a question from Jens Jørgen Nielsen, one of our speakers.

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for a very good presentation. I essentially agree with you. I have one question. As you may

know, I live in Denmark, where we will have a referendum in a week's time, about the European Union: We are discussing in our country for the time being, the role of the European Union and whether it should have an army, how should we have security. I would like a few words: How do you think about the European Union in this context? Because I am somehow skeptical, but I would like to hear your opinion on the European Union and the development right now of the European Union in this context? And also specifically the question of the European military arm, which is the subject of referendum? And the policy toward Ukraine and Russia?

Zepp-LaRouche: When there was a referendum about the EU Constitution in France and Holland 2005, which was defeated, because the majority voted against it. And then they shifted it to the Lisbon Treaty, because by not calling it a "constitution" but by calling it a "treaty," it did not require a vote. So this was decided in great secrecy, but we were extremely closely watching it at the time. And if you look at the Charter of the EU as it was agreed upon in Lisbon in December 2007, it is practically interwoven with NATO, in such a degree that the Article 5 of NATO practically also involves the EU. In other words, when you join the EU, you are practically also part of whatever NATO does. And the character of NATO has also dramatically changed, in the last 30 years, after the collapse of the Soviet Union.

In the time of the Soviet Union, it was a defensive apparatus against the Warsaw Pact. But in the recent period, it has turned into a completely anti-Russian Russophobic alliance, and therefore, when, in November 2013, when the Ukraine government under Viktor Yanukovich refused to join the EU Association Agreement, it was clear that if Ukraine would join the EU, it would give NATO access to the Black Sea, and that is why he opted out in the last moment.

So, I think that that is an important thing to keep in mind. And the fact that Ursula von der Leyen is at the forefront of

all of the policies which I described as British, in my various examples, such as the fight of so-called democracies and so-called autocratic regimes, when she is talking about that every day: She went to India talking like that.

I think the present EU has completely lost touch with the interest of its member-states. I think they have become a gigantic waterhead of a bureaucracy in Brussels which makes for the most part completely ridiculous decisions and orders and rules which are absolutely contrary to the interest of the member countries. And I actually have called for Germany to move out of the EU, because we don't need a bureaucracy to have a unified Europe! We could have a Europe of the Fatherlands, in the spirit of Charles de Gaulle! We could work together for a joint mission to contribute to shaping a new world order in a positive way: We could do that by having national sovereign governments just working together. You don't need this bureaucracy. That is my view, and I would just advise anybody who has an interest in their own sovereignty to not join this colossus.

Rasmussen: Elena, why don't you ask your question now?

Elena: Thank you so much. I find everything that Madam Helga said very, very interesting. And of course, at the moment, as I am very interested in the situation between Ukraine and Russia, my optimistic feeling is that Russia is going to come to a solution with Ukraine. Because as I have heard today, Putin has been somehow winning in the territories. So most likely something good will happen.

However, I think what Madam said is so beautiful, I would like to have something to read if possible. Because my connection was not very good, and I was not able to hear well. However, I would be very grateful if Madam could let me have what she said in a written form, that I can read and study. And I can write an article about what she has said, what are the goals of this new architecture and let other people to know about

it.

Rasmussen: Elena we will have a transcript of Helga's comments, and we can send those to you and all the participants. And also the video of this conference will be available to send around.

We have one more questioner, Kwame. We can take a short question.

Kwame: I'm a Swede. Thank you for a nice presentation. My question, because I don't know: Would you say that China is united and in full control of the Chinese Communist Party? Or, are there some Chinese oligarchs that have good connections with their American counterparts? As for they send some money into the [inaud 51:09] laboratory, maybe to somehow get them connected to the globalists in the Western hemisphere. So, my question is, does the Chinese Communist Party have full control of the country?

Zepp-LaRouche: I would say, absolutely yes. And I just should say something, because right now, when you say "Communist," some people fall completely into a coma and have hysterical outbursts. I mean, the Communist Party of China is, in my view—and I don't even think that they would agree with that—but I think they're 90% Confucian, in the tradition of the ancient Chinese traditions and philosophy, which influenced Chinese policy for more than two millennia. And naturally, there is an element of Marxism and communism, but it's a meritocracy.

The way people look at the CPC in the West is completely uninformed, and I can only—my best way of answering is that I was in China for the first time, in 1971, in the middle of the Cultural Revolution, and I could travel around in Shanghai, Tientsin, Qingdao, Beijing, I could visit the countryside: And I saw a country which was really distraught! People were poor, the conditions were very terrible. The beautiful garden of the

Summer Palace had been painted all red by the Revolutionary Guards. In any case, this was 51 years ago, and when you go to China now, it is so developed! They have 40,000 km of fast train system, of which nobody in the United States or Europe can even dream, because we have nothing like that! China has made an incredible development: 850 million people have been lifted out of poverty. And I could say many, many more things.

Deng Xiaoping coined the term “judging truth from facts.” And if you look at the facts of the gigantic development of China in the last 40 years, in particular, then this Communist Party has done something right. And if you travel to China, and study Chinese history, and meet people in all ranks of life, professors, students, people living in the countryside, other professions, you go to restaurants, and you see how people live, you find a population which is primarily content. They’re optimistic: They’re not like the Europeans and they’re for sure not like the Germans, who are completely pessimistic, and think nothing can function and you can’t do anything anyway. No. That is not the view in China. They are optimistic; they have, to a very large extent, trust in the government. And I think that the Chinese model, which the West is now regarding as a big competitor and threat, the Chinese model is doing something right, which the West is not doing right! And rather than opposing it, we should go to the Five Principles of Peaceful Coexistence, and say: We should respect each other, even if the other one has a different social system, and even if the other one has a different way of doing things, according to their history, and their tradition. And I think then, we can absolutely peacefully live together. And that is my stated view, and I think all the slanders about China are really absolutely unfounded, and in particular, this present campaign by this very dubious Adrian Zenz, we should squash before it really takes hold.

Rasmussen: All right, thank you very much Helga! We really appreciate your very in-depth discussion.

Introduktion og Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets online-seminar fra Danmark og Sverige den 25. maj 2022

Den 25. maj 2022 (EIRNS) – Her er introduktionen og grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonferencen:

Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke for en styrkelse af geopolitiske blokke:

Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO, "Nej" ved folkeafstemningen i Danmark om at tilslutte sig EU's militær".

Introduktion ved Michelle Rasmussen, næstformand, Schiller Instituttet i Danmark

Deres Excellencer og diplomater fra mange lande fra fire kontinenter, gæstetalere, medlemmer og venner af Schiller Instituttet, mine damer og herrer!

Velkommen til dette seminar, der er sponsoreret af Schiller Instituttet i Danmark og Sverige, og som også bliver livestreamet på YouTube.

Titlen er: Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke.

NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse

af EU's forsvarsforbehold
NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO

Jeg er Michelle Rasmussen, vicepræsident for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil være ordstyrer i dag.

Efter starten af krigen i Ukraine er der blevet foreslået et dramatisk skift i forsvarspolitikken i tre af de nordiske lande.

Danmark har den 1. juni en folkeafstemning om at tilslutte sig EU's militære aktiviteter,
og Sveriges og Finlands regeringer ønsker at tilslutte sig Nato.

Vi mener, at det er nødvendigt at diskutere disse spørgsmål på et højere niveau.

Vores hovedtaler, Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, udtalte den 19. maj, at dette er det farligste øjeblik i verdenshistorien.

Der er krig i Europa, og mange eksperter advarer om, at hvis krigen ikke snart bringes til ophør, og der ikke findes en diplomatisk løsning, og hvis de, der går ind for at øge den geopolitiske konfrontation, ikke bliver politisk besejret, kan krigen eskalere og endog føre til en atomkrig.

Samtidig er verdensøkonomien i krise.

Selv om farerne er store, er der håb, fordi der findes løsninger i form af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, herunder forslag fra den afdøde Lyndon LaRouche, grundlæggeren af vores politiske bevægelse, Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet,
om en sikkerhedsaftale efter forbillede af den Vestfalske Fred,
kombineret med et øget økonomisk udviklingssamarbejde mellem landene.

Vi har indkaldt til dette møde for at drøfte

—

* Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?

* Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.

* Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Vi ønsker at sikre, at både farerne og løsningerne er kendt, og at der opbygges en effektiv bevægelse for at stoppe en yderligere optrapning af denne krig og dens økonomiske konsekvenser, og forhindre fremtidige krige og økonomisk ødelæggelse.

På en eller anden måde må menneskeheden skabe de betingelser, hvor krig ikke er en mulighed i denne atomvåbenæra.

Helga Zepp-LaRouche blev introduceret af Michelle Rasmussen, som også var ordstyrer på seminaret.

Den første taler er Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter. Hun er også chefredaktør for Executive Intelligence Review, formand for det tyske politiske parti BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), og hun var hustru til og nærmeste medarbejder af den afdøde amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche.

Helga Zepp-LaRouche stod blandt mange andre ting i spidsen for en bevægelse for økonomisk udviklingssamarbejde mellem øst og vest efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens sammenbrud, først kaldet Den eurasiske Landbro eller Den nye Silkevej, der siden blev udvidet til at blive Verdenslandbroen.

Helga, vi er glade for, at du kan tale til os i dag.

{{Helga Zepp-LaRouche:}} God dag, mine damer og herrer: Som Michelle netop har sagt, har jeg erklæret, at vi står over for den farligste krise i menneskehedens historie. Hvorfor siger

jeg nu det? Det inkluderer naturligvis to verdenskrige i det 20. århundrede, Cuba-krisen, så det er en stor ting. Den første grund er den mest indlysende; for allerførste gang står vi over for den reelle fare for en global atomkrig, og hvis det nogensinde skulle komme dertil, ville det helt sikkert betyde udslettelse af den menneskelige art.

I den seneste tid er der opstået en illusion om, at en begrænset atomkrig kan udkæmpes og vindes, eller at en langvarig hybrid-atom/konventionel krig kan finde sted. Dette var emnet for en manøvre i januar i år, kaldet "Global Lightning", som havde den antagelse, at man har nogle atombomber, neutronbomber, rumkrig, cyberkrig, og at dette ville fortsætte i ugevis. Nu har den berømte atomvåbenekspert, den tidligere MIT-professor Ted Postol, udviklet alle argumenter for, hvorfor dette er fuldstændig latterligt, hvorfor, hvis man blot bruger et enkelt atomvåben, er logikken i atomkrig, at alle vil blive brugt.

I de seneste måneder, siden krigen i Ukraine startede, har man hørt alle mulige politikere og journalister og alle mulige andre, der har holdt uforsvarlige taler og sagt ting som: "Selv om der er risiko for atomkrig, er vi nødt til at sende tunge våben til Ukraine. Vi kan ikke lade os afpresse". Eller: "Det vil ikke ske, for ingen ville være så tåbelige at gøre det". Jeg synes ikke, at det er et overbevisende argument.

Den anden grund til at jeg vil påstå, at vi befinder os i den værste krise nogensinde, er, at vi oplever et civilisatorisk sammenbrud, afslutningen på et helt system. Dette har mange aspekter. Vi har en umiddelbar fare for en optrapning af krigen som følge af NATO's nuværende krigspolitik over for Rusland, der er baseret på konfrontation. Vi står over for et hyperinflationært sammenbrud af det vestlige neoliberale finanssystem, som længe har været undervejs, selv før krigen i Ukraine begyndte. Vi står over for en hungersnød i verden, som ifølge FN truer 1,7 mia. mennesker med sult. Det er 20 % af hele menneskeheden. Pandemien er ikke overstået, og alt dette

truer med socialt kaos som følge heraf, og dette kaos kan i sig selv true med at kaste verden ud i en krig.

Hvis man lytter til de vestlige medier og alle mulige politikere, skal det hele naturligvis bebrejdes Putin. Han får alle mulige betegnelser lige nu: at han har forvoldt en "uprovokeret angrebskrig", at han er ansvarlig for hungersnøden i verden, at han er årsag til inflationen, osv. Hvis man fremsætter noget som helst argument for de virkelige årsager til den nuværende situation, bliver man straks beskyldt for fake news, man bliver kaldt "Putin-agent", det bliver fordømt som Rusland-propaganda.

Men det har meget lidt at gøre med Ukraine. I virkeligheden handler denne nuværende konfrontation om verdensordenen. Det er en kamp mellem en unipolær verden, som i virkeligheden er et verdensimperium baseret på det "særlige amerikansk-britiske forhold", hvor det angloamerikanske herredømme insisterer på, at kun den såkaldte "regelbaserede orden", som de har defineret, er gyldig, imod en verden hvor Kinas fremvækst og lande, der er associeret med Rusland og Kina, insisterer på deres egen ret til økonomisk udvikling.

Vi befinder os lige nu i det mest usikre øjeblik: Det neoliberale system er ved at bryde sammen. Det er ikke længere stærkt nok til at gennemtvinge sin vilje, men den nye orden er endnu ikke klart defineret. I den officielt tilladte diskussion siges det naturligvis, at dette er en kamp mellem "demokratier" og "autokratiske regimer". Men hvis man lytter til, hvad visse politikere og folk som Stoltenberg siger, er vi lige nu på vej mod en potentiel total afkobling mellem Vesten samt Five Eyes plus Japan, Australien og Sydkorea over for en del af verden, som omfatter Rusland, Kina, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, samt mange lande der nu forsøger at blive en del af BRICS, hvilket er det meste af det globale syd.

Med hektiske udflugter farer Blinken rundt i verden og

forsøger at overbevise folk om at slutte sig til "demokratiernes" fraktion. Præsident Biden er lige nu i Asien og forsøger at gøre det samme. Kansler Scholz har for nylig rejst til Afrika, von der Leyen til Indien, alt sammen i et forsøg på at isolere Rusland og Kina, men det virker ikke: Fordi Indien, Indonesien, Brasilien, Egypten, Nigeria, Sydafrika og mange andre ikke ønsker at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem de to parter. Det, vi faktisk oplever, er en reel renæssance for Den alliancefrie Bevægelse.

Vi må ikke overse briternes rolle i lyset af den amerikanske politik, som er "Global Britain", hvilket i virkeligheden er et nyt ord for det Britiske Imperium, som i modsætning til hvad mange tror, kun har ændret form, men ikke dets væsen. Tag f.eks. en artikel af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), som i øvrigt er den ældste officielle tænketank med tilknytning til kongehuset og det britiske militær. De beskriver sig selv som "verdens ældste og førende britiske tænketank inden for forsvar og sikkerhed". De foreslår en "Cuba-krise på steroider", som kunne blive resultatet af Ukraines forsøg på at generobre Krim, hvilket efter deres mening ville gøre det lettere at løse krigen mellem Ukraine og Rusland. Dette er det forbløffende forslag i denne artikel, som har overskriften: "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea", som blev offentliggjort den 20. maj af tænketanken RUSI. [https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea]

Chalmers diskuterer, hvordan Rusland kunne blive tvunget ind i en nuklear konfrontation ved at sende stadig mere sofistikerede våben til Ukraine, som det i sidste ende ville trække sig tilbage fra. Chalmers beskriver NATO's strategi i de sidste tre måneder som en strategi, der går ud på at "koge den russiske frø". I husker alle billedet – ifølge historien,

jeg tror ikke, at det faktisk er sandt – men ifølge historien, hvis man smider en frø i kogende vand, vil den hoppe ud; men hvis man lægger frøen i gryden, når vandet er koldt, og så langsomt øger temperaturen, ender frøen med at blive kogt, uden at den opdager det. Så han taler om at “koge den russiske frø” ved gradvist at øge “størrelsen og graden af raffinement af de våben, som de har været parate til at levere til Ukraine”. På grund af disse våben vil man “i den næste periode se Ukraine tilbagevinde de fleste af Ruslands seneste territoriale gevinster, herunder Kherson og endda Mariupol.” Det ville imidlertid ikke give anledning til en atomtrussel, og det ville heller ikke give Ukraine anledning til at bruge disse våben og territoriale vindinger til at ødelægge broer, jernbanehoveder, lagerpladser og luftbaser inde i Rusland. Men hvis Ukraine skulle forsøge at generobre Krim og angribe et “fristende mål”, f.eks. broen i Kertj, på nuværende tidspunkt, kunne det føre til en “Krim-missilkrise”, mener Chalmers. “En specifik trussel om at bruge atomvåben i forbindelse med Krim ... kunne Putin se som en måde at genoprette noget af sin magtanvendelse på, selv om han (og USA) tvivlede på, om han ville gennemføre en sådan trussel... Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så føle sig nødsaget til at overveje en række yderligere optrapningsmuligheder, såsom at sætte sine atomstyrker i højere beredskab.” De er allerede i beredskab. “Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin tro, at Ukraine (med USA’s opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville være et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de søgte at varetage deres nationale interesser.

“Netop på grund af den fare der ligger i en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser. Forudsat at krigen blev afsluttet og blokaden af Odessa ophævet, kunne Ukraines ledere være villige til at udskyde en løsning af Krim-spørgsmålet. For Putin ville en mislykket invasion og den efterfølgende

succes for den ukrainske modoffensiv have været en massiv ydmygelse. Men han ville i det mindste kunne argumentere for, at det russiske strategiske arsenals styrke på et tidspunkt med stor national svækkelse havde haft held til at afskrække NATO's planer om at splitte Rusland op. Dette kunne være nok for begge parter til at undgå det værste resultat af alle."

Jeg mener, at det er fuldstændig vanvittigt! At sige at man skal true med at generobre Krim og derefter sætte alle atomvåben i højeste alarmberedskab, og så kan vi sætte os ned og finde en løsning. Så han kalder det en Krim-cubansk missilkrise på steroider.

Denne politik med at "koge den russiske frø" er ikke begyndt for tre måneder siden, men det har været metoden siden 1990, da James Baker III den 9. februar 1990 lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville bevæge sig en tomme mod øst. I hele Jeltsin-perioden var der en politik, der gik ud på at reducere den tidligere supermagt til en råstofeksporterende nation med Jeffrey Sachs' "chokterapi", og mellem 1991-1994 blev Ruslands industrielle potentiale reduceret til kun 30 %. Der findes en meget vigtig bog af Sergei Glazyev, som beskriver 1990'erne, med titlen {Folkemord: Rusland og den nye verdensorden}, fordi dette var hvad der blev pålagt Rusland på det tidspunkt.

Putins forbrydelse er, at han forsøgte at omgøre dette og havde en vis succes med det. Svaret var farverevolutioner, regimeskift, humanitære krige, som de 20 år i Afghanistan, hvor der som følge af NATO's og USA's forhastede tilbagetrækning i august nu er 24 millioner mennesker, der sulter i Afghanistan, udsat for COVID, mæslinger, polio, uden tilstrækkelig medicin. Så hvis man havde haft en lige så omfattende tv-dækning af Afghanistan i 20 år, som vi ser det nu med Ukraine hver dag, ville verden måske have været lige så oprevet – eller, måske ikke, for afghanerne er ikke hvide.

Så havde vi Irak-krigen i 2003, hvor Nancy Pelosi offentligt indrømmede, at alle ansvarlige mennesker på forhånd vidste, at

der ikke fandtes masseødelæggelsesvåben. Der var Libyen. Hillary Clinton måtte under Durham-undersøgelsen i USA indrømme, at hele grundlaget for Russiagate udelukkende var usandheder. Har man set noget om det i de etablerede medier? Absolut ikke! I hvert fald ikke i Europa. Så var der Syrien. Så var der Maidan-kuppet i 2014, som Victoria Nuland pralede med, og hvor Udenrigsministeriet brugte 5 mia. dollars på ngo'er, og, lad os ikke glemme, Azov-bataljonen, hvor medierne i Vesten nu siger, at der ikke er nogen nazister i Ukraine – men det er et dokumenteret faktum, at det er der.

Som et resultat af denne "kogning af den russiske frø" gennem næsten 30 år, krævede Putin den 15. december juridisk bindende sikkerhedsgarantier fra USA og NATO. Han har ikke modtaget noget svar fra USA eller NATO på de væsentligste krav, kun på våbenkontrol, men det var ikke essensen af det, han anmodede om. Lederen af det russiske sikkerhedsråd, Nikolaj Patrusjev, erklærede, at Rusland ikke havde nogen anden udvej, fordi Ruslands eksistens som stat var truet, da de foretog det, de kalder den "særlige militære operation" i Ukraine. Man kan absolut argumentere for, at Rusland var i en situation, i henhold til FN-pagtens artikel 51, som er et spørgsmål om selvforsvar og ikke om aggression.

Nu står vi over for den sjette udvidelse af NATO i forbindelse med Finland og Sverige. Det er reaktionen, som Stoltenberg endda praler af. Han siger: "Putin ville have mindre NATO, nu får han mere NATO." Så kogepunktet bliver bare øget.

Man må betragte denne vanvittige politik for at fremkalde en Krim-Cuba-krise sammen med en anden britisk politik, som blev afsløret i et dokument fra Henry Jackson Society i 2020, som de igen har anbragt på forsiden af Henry Jackson Societys hjemmeside, hvilket betyder, at det er den igangværende politik fra denne tænketank. Det er en rapport, der skitserer en strategi for at bruge den berygtede "Five Eyes"-alliance – Storbritannien, USA, Canada, Australien og New Zealand – som et instrument til at gennemtvinge Vestens afkobling fra

Kina. Denne rabiate anti-russiske, anti-kinesiske neokonservative tænketank drives af den britiske efterretningstjeneste, bl.a. gennem den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove, som er den primære hjerne bag Russiagate, der blev fuldstændig miskrediteret som en løgn, og han var en af stifterne af Henry Jackson Society og er en af dets ledere i dag.

Så selv forsøget på at afkoble Kina fra det internationale system kunne, før det gennemføres, detonere en økonomisk atombombe over hele verdensøkonomien. Kina er ikke blot verdens største handelsmagt: Det skaber i øjeblikket den højeste videnskabelige og teknologiske udviklingstakt på planeten, en produktiv kraft, som landene i udviklingssektoren og de sammenstyrtende vestlige nationer har hårdt brug for, hvis de vil overleve. Men en egentlig atomkrig kan også blive resultatet, for en del af Henry Jackson Societys strategi er at opbygge forbindelser med Taiwan, der fører til dets adskillelse fra Kina. Kina har gjort det helt klart, at det vil reagere med overvældende militær magt på ethvert forsøg på at adskille Taiwan fra resten af Kina. Dette er lige så farligt som et NATO-støttet Ukraine, der forsøger at generobre Krim. Så, præsident Biden begik den bommert i sit svar til en journalist på sin rejse til Japan for nylig, adspurgte: "Ville USA forsvare Taiwan militært?" Biden svarede igen: "Ja." Og han måtte endnu en gang blive korrigeret af Det Hvide Hus.

Kineserne har allerede skrevet i deres lederartikler, at dette ikke er en "bommert", men et signal om USA's virkelige hensigt. Og Chas Freeman, der var assisterende forsvarsminister for internationale sikkerhedsanliggender, og den officielle oversætter for præsident Nixon på hans rejse til Kina i 1972, samt en karrierediplomat, advarede og kaldte det en kolossal fejltagelse af Biden at have lavet en så tåbelig udmelding.

Præsident Biden er i øjeblikket fortæller for netop disse britiske strategier på sin nuværende rejse til Asien. Lige

efter at have fejret udvidelsen af NATO skal Biden afsløre en storslået økonomisk rammeaftale, Indo-Pacific Economic Framework (IPEF) som højdepunkt på sin rejse under sit stop i Japan. Den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan erklærede onsdag den 18. maj uden omsvøb, at budskabet i IPEF er, at "demokratier og åbne samfund i verden står sammen om at forme reglerne for fremtiden". Vi tror, at dette budskab vil blive hørt overalt. Vi tror, at det vil blive hørt i Beijing."

52 amerikanske senatorer sendte Biden af sted på sin rejse med instrukser om, at Taiwan skulle indlemmes som et af de "lande", der deltager i IPEF, hvilket helt klart ikke er acceptabelt set fra Kinas side, fordi det er en overtrædelse af Et-Kina-politikken.

Nu er der netop i dag, hvis man åbner medierne, hvis man ser på tv eller aviser, en kæmpestor skandalehistorie om billeder fra de påståede arbejdslejre i Xinjiang, der blev "undersøgt" af en gruppe internationale medier, hvor 1 million uighurer skulle være blevet tortureret, slået i arbejdslejre, tvangsarbejde osv. Naturligvis udbrød vores såkaldte udenrigsminister, Annalena Baerbock (Tyskland), straks et ramaskrig og krævede en transparent afklaring af beskyldningerne. Opfordringer om at alle forbindelser med Kina skal afbrydes – efter at forbindelserne med Rusland er blevet afbrudt – og at al handel med Kina skal stoppes, lad os nu se realistisk på det: Kina var i 2021 den tredjestørste partner for EU's vareeksport, 10,2 %, og den største partner for EU's vareimport, 22,4 %; for Tyskland var Kina den største handelspartner for varer i 2021 med et handelsvolumen på over 245 mio. At skære ned på dette ville betyde totalt økonomisk selvmord, hvilket allerede er ved at ske med forbindelserne med Rusland.

Hvad er kilden til denne utrolige historie? Ifølge {Frankfurter Allgemeine Zeitung}, en af de førende aviser i Tyskland, er alle fotos og data blevet stillet til rådighed af

Adrian Zenz, en tysk antropolog og mangeårig observatør af Xinjiang. Nu hævder denne Adrian Zenz, at han har fået alt dette fra en "unavngiven kilde", som havde adgang til cyber, cyberkrigsspionage og hvad ved jeg. Det er en meget tvivlsom observation. Men Adrian Zenz er ikke en ukendt person: Bloggen, The Grayzone, og de meget respekterede undersøgende journalister Ajit Singh og Max Blumenthal skrev allerede i 2019, efter at han var kommet med en lignende historie om folkemord i Xinjiang, artikler om, at Zenz er en "højreekstremistisk fundamentalistisk kristen, der er imod homoseksualitet og ligestilling mellem kønnene, støtter "bibelsk prygl" af børn, og tror at han er "ledet af Gud" på en "mission" mod Kina.", fordi dommedag er nær, og opkomsten af antikrist også er på vej. Han er helt ude i hampen og siger, at der er folkemord i Xinjiang, på grund af et sammenbrud i uighurernes demografiske kurve, og Lyle Goldstein, der er professor ved Naval War College i USA, siger, at en sådan udtalelse er "latterlig i en sådan grad, at den er provokerende over for dem, der mistede slægtninge i Holocaust".

Der er rigeligt bevis for, at der ikke er tale om noget "demografisk sammenbrud" blandt uighurerne i Xinjiang: Tværtimod. Der er en undersøgelse fra 2019 i det britiske medicinske tidsskrift {Lancet}, som omhandler en massiv forbedring af den forventede levealder blandt uighurerne, en demografisk vækstrate, som er meget højere end hos Han-kineserne, en forbedring af mødres sundhed, faldende børnedødelighed, og alt dette repræsenterer "en bemærkelsesværdig succeshistorie".

Zenz' såkaldte vidnesbyrd kommer fra eksil-uighurere, som er blevet kultiveret af det amerikanske udenrigsministerium. Zenz har været medlem af Victims of Communism Memorial Foundation i Washington, D.C., som er en højreorienteret lobbygruppe, der er affødt af National Captive Nations Committee. Det er en meget, meget interessant forbindelse, for den blev grundlagt

af den ukrainske nationalist Lev Dobriansky, som står i spidsen for denne institution, hvis medformand var Yaroslav Stetsko, som var leder af OUN-B-militsen, som er den nazistiske gruppe, der kæmpede sammen med de tyske nazister under besættelsen af Ukraine under Anden Verdenskrig. Stetsko og hans kone havde en bopæl i München i hele efterkrigstiden og ledede derfra den "Anti-bolsjevikiske Blok af nationer". Efter hans død rejste fru Stetsko til Ukraine og genopbyggede OUN-B, Bandera-organisationen, i traditionen fra Stepan Banderas ideer. Se, det er nu en direkte forbindelse til dette apparat, som var stærkt ledet af de vestlige efterretningstjenester – Bandera selv blev medlem af MI6 i 1947, og BND i München havde et tæt, i det mindste "kendskab" til disse mennesker (for at sige det mildt).

Zenz blev også indsat af Jamestown Foundation, en neokonservativ tænketank i Washington D.C., der blev grundlagt af CIA-direktør William Casey, som en kanal for udenrigsministeriel til at betale sovjetiske dissidenter.

Hvis Tyskland eller andre europæiske nationer falder for denne efterretningsoperation, som er præcis det, som Henry Jackson Society talte om, nemlig "Five Eyes" på arbejde, hvis de følger dette, vil det være et totalt økonomisk selvmord. Nu er selv Henry Kissinger i en alder af 99 år mere fornuftig, og i Davos udtalte han, at verden højst har et tidsrum på to måneder til at afslutte krigen i Ukraine gennem forhandlinger, og han appellerede til Ukraine om at gå med til et territorialt kompromis for at opnå fred.

På Schiller Instituttets konference den 9. april præsenterede vi en helt anden tilgang: Der er et alternativ til den fuldstændige afkobling mellem de såkaldte "demokratier" og det Globale Syd på den anden side. Det nye system er allerede ved hastigt at udvikles. Der er mange lande, som på det nylige udenrigsministtermøde i BRICS, ønsker at være en del af dette: Argentina, Indonesien, Egypten, Nigeria og mange andre. Vi har BRICS i udvidet form, vi har Shanghai-

samarbejdsorganisationen (SCO), næsten alle organisationer i det Globale Syd, som ønsker at blive en del af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som grundlæggende er en kombination af det kinesiske Bælte- og Vej-Initiativ samt to andre forslag fra præsident Xi Jinping: Det Globale Udviklings Initiativ og det Globale Sikkerheds Initiativ, som aktivt er ved at blive gennemført.

Nu har vi behov for en sådan konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred. Den Westfalske Fred var en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis de fortsatte krigen, ville ingen være tilbage til at nyde sejren, fordi de alle ville være døde. Derfor udviklede de princippet om, at enhver fred skal være baseret på den andens interesser. Sikkerhedsinteresserne for alle lande på planeten, hvilket i dag ville betyde en sikkerhedsarkitektur, der i høj grad inddrager Rusland og Kina. En sådan konference skal adressere årsagerne til så stor en krigsfare: For det er ikke nok på nuværende tidspunkt at være imod krigen. Man er nødt til at løse det problem, at det neoliberale finanssystems sammenbrud er i gang.

Lyndon LaRouche har den usædvanlige fortjeneste, at han forudså det, der sker i dag, den nuværende krise, allerede i august 1971, da Nixon afsluttede det gamle Bretton Woods-system, ved at erstatte systemet med faste valutakurser med et system med flydende valutakurser, og LaRouche forudsagde dengang, at hvis man fortsatte på den vej, ville det føre til en ny depression, fare for en ny krig og fascisme. Det er præcis, hvor vi er i dag.

LaRouche foreslog fire love til at løse krisen. Det første skridt, et globalt Glass-Steagall-bankopdelingsystem, skal gøre en ende på kasinoøkonomien. Der skal være kapital- og valutakontrol for at forhindre den spekulative manipulation af valutaer, som vi lige nu ser i store dele af verden.

Hvert land skal have en nationalbank for atter at gøre skabelse af kredit til et anliggende for den suveræne regering i Alexander Hamiltons tradition og ikke for private bankfolk. Derefter skal disse nationalbanker være forbundet gennem et kreditsystem, som giver langsigtet kredit med lav rente til reelle investeringer i den fysiske økonomi.

Den fjerde lov består af, at vi skal have et forceret program for fusionsteknologi, som i den seneste periode har gjort utrolige fremskridt, og den kommercielle anvendelse af den er umiddelbart forestående. Vi har brug for en massiv forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet, for alene det faktum, at 1,7 milliarder mennesker er truet af sult, at 2 milliarder mennesker ikke har rent vand, er beviset på, at det nuværende produktivitetsniveau er faldet langt under det niveau, der er nødvendigt for at opretholde den nuværende befolkning i verden på 8 milliarder mennesker.

Der skal være et internationalt samarbejde, ikke kun om fusionsteknologi, men også om rumteknologi og rumfart, for det udgør den videnskabelige og teknologiske spydspids i dag.

Vi står lige nu over for en situation, hvor de førende regeringer og institutioner er udfordret: Er vi i stand til at løse verdens problemer, er vi i stand til at løse de problemer, der truer menneskehedens eksistens, eller er vi ikke i stand til at løse dem? Schiller Instituttet har i mere end 30 år foreslået først Den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej, og i 2013 foreslog vi "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen". Vis venligst diasbilledet: Dette er en plan for, hvordan vi kan overvinde verdens fattigdom, hvordan vi kan udrydde underudvikling for altid, og hvordan vi kan skabe et nyt, moderne globalt sundhedssystem for alle lande i verden, hvilket er den eneste måde, hvorpå vi kan overvinde gamle og nye sygdomme, denne pandemi og truende nye pandemier.

Det er bestemt muligt, og det er visionen om, hvordan verden

vil se ud om nogle få år, hvis vi i øvrigt undgår den nuværende fare for atomkrig. Udviklingen af infrastruktur, der forbinder alle kontinenter, er den naturlige måde, hvorpå infrastrukturudviklingen vil fortsætte, forudsat at der er fred. Jeg mener, at det er noget, vi skal sætte på dagsordenen til diskussion, og grunden til, at man trods den utrolige fare kan være optimistisk, er, at vi er den menneskelige art, vi er i stand til at ræsonere, og vi er ikke barbarer.

Mange tak.

Rasmussen: OK, we have 10 minutes now questions to Helga. We have a question from Jens Jørgen Nielsen, one of our speakers.

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for a very good presentation. I essentially agree with you. I have one question. As you may know, I live in Denmark, where we will have a referendum in a week's time, about the European Union: We are discussing in our country for the time being, the role of the European Union and whether it should have an army, how should we have security. I would like a few words: How do you think about the European Union in this context? Because I am somehow skeptical, but I would like to hear your opinion on the European Union and the development right now of the European Union in this context? And also specifically the question of the European military arm, which is the subject of referendum? And the policy toward Ukraine and Russia?

Zepp-LaRouche: When there was a referendum about the EU Constitution in France and Holland 2005, which was defeated, because the majority voted against it. And then they shifted it to the Lisbon Treaty, because by not calling it a "constitution" but by calling it a "treaty," it did not require a vote. So this was decided in great secrecy, but we were extremely closely watching it at the time. And if you look at the Charter of the EU as it was agreed upon in Lisbon in December 2007, it is practically interwoven with NATO, in such a degree that the Article 5 of NATO practically also

involves the EU. In other words, when you join the EU, you are practically also part of whatever NATO does. And the character of NATO has also dramatically changed, in the last 30 years, after the collapse of the Soviet Union.

In the time of the Soviet Union, it was a defensive apparatus against the Warsaw Pact. But in the recent period, it has turned into a completely anti-Russian Russophobic alliance, and therefore, when, in November 2013, when the Ukraine government under Viktor Yanukovich refused to join the EU Association Agreement, it was clear that if Ukraine would join the EU, it would give NATO access to the Black Sea, and that is why he opted out in the last moment.

So, I think that that is an important thing to keep in mind. And the fact that Ursula von der Leyen is at the forefront of all of the policies which I described as British, in my various examples, such as the fight of so-called democracies and so-called autocratic regimes, when she is talking about that every day: She went to India talking like that.

I think the present EU has completely lost touch with the interest of its member-states. I think they have become a gigantic waterhead of a bureaucracy in Brussels which makes for the most part completely ridiculous decisions and orders and rules which are absolutely contrary to the interest of the member countries. And I actually have called for Germany to move out of the EU, because we don't need a bureaucracy to have a unified Europe! We could have a Europe of the Fatherlands, in the spirit of Charles de Gaulle! We could work together for a joint mission to contribute to shaping a new world order in a positive way: We could do that by having national sovereign governments just working together. You don't need this bureaucracy. That is my view, and I would just advise anybody who has an interest in their own sovereignty to not join this colossus.

Rasmussen: Elena, why don't you ask your question now?

Elena: Thank you so much. I find everything that Madam Helga said very, very interesting. And of course, at the moment, as I am very interested in the situation between Ukraine and Russia, my optimistic feeling is that Russia is going to come to a solution with Ukraine. Because as I have heard today, Putin has been somehow winning in the territories. So most likely something good will happen.

However, I think what Madam said is so beautiful, I would like to have something to read if possible. Because my connection was not very good, and I was not able to hear well. However, I would be very grateful if Madam could let me have what she said in a written form, that I can read and study. And I can write an article about what she has said, what are the goals of this new architecture and let other people to know about it.

Rasmussen: Elena we will have a transcript of Helga's comments, and we can send those to you and all the participants. And also the video of this conference will be available to send around.

We have one more questioner, Kwame. We can take a short question.

Kwame: I'm a Swede. Thank you for a nice presentation. My question, because I don't know: Would you say that China is united and in full control of the Chinese Communist Party? Or, are there some Chinese oligarchs that have good connections with their American counterparts? As for they send some money into the [inaud 51:09] laboratory, maybe to somehow get them connected to the globalists in the Western hemisphere. So, my question is, does the Chinese Communist Party have full control of the country?

Zepp-LaRouche: I would say, absolutely yes. And I just should say something, because right now, when you say "Communist," some people fall completely into a coma and have hysterical

outbursts. I mean, the Communist Party of China is, in my view—and I don't even think that they would agree with that—but I think they're 90% Confucian, in the tradition of the ancient Chinese traditions and philosophy, which influenced Chinese policy for more than two millennia. And naturally, there is an element of Marxism and communism, but it's a meritocracy.

The way people look at the CPC in the West is completely uninformed, and I can only—my best way of answering is that I was in China for the first time, in 1971, in the middle of the Cultural Revolution, and I could travel around in Shanghai, Tientsin, Qingdao, Beijing, I could visit the countryside: And I saw a country which was really distraught! People were poor, the conditions were very terrible. The beautiful garden of the Summer Palace had been painted all red by the Revolutionary Guards. In any case, this was 51 years ago, and when you go to China now, it is so developed! They have 40,000 km of fast train system, of which nobody in the United States or Europe can even dream, because we have nothing like that! China has made an incredible development: 850 million people have been lifted out of poverty. And I could say many, many more things.

Deng Xiaoping coined the term “judging truth from facts.” And if you look at the facts of the gigantic development of China in the last 40 years, in particular, then this Communist Party has done something right. And if you travel to China, and study Chinese history, and meet people in all ranks of life, professors, students, people living in the countryside, other professions, you go to restaurants, and you see how people live, you find a population which is primarily content. They're optimistic: They're not like the Europeans and they're for sure not like the Germans, who are completely pessimistic, and think nothing can function and you can't do anything anyway. No. That is not the view in China. They are optimistic; they have, to a very large extent, trust in the government. And I think that the Chinese model, which the West

is now regarding as a big competitor and threat, the Chinese model is doing something right, which the West is not doing right! And rather than opposing it, we should go to the Five Principles of Peaceful Coexistence, and say: We should respect each other, even if the other one has a different social system, and even if the other one has a different way of doing things, according to their history, and their tradition. And I think then, we can absolutely peacefully live together. And that is my stated view, and I think all the slanders about China are really absolutely unfounded, and in particular, this present campaign by this very dubious Adrian Zenz, we should squash before it really takes hold.

Rasmussen: All right, thank you very much Helga! We really appreciate your very in-depth discussion.

Et nyt paradigme er i sin vorden – vil vi komme til at opleve det?

Den 24. maj 2022 (EIRNS) – Hvad er den fremtid, som NATO's nationer forestiller sig? Har begrebet fremtid overhovedet en meningsfuld berettigelse i Det Hvide Hus eller i City of London? Hvor er kilden til økonomisk vækst? Hvor er den engagerede drivkraft til at samle verdens nationer for at sikre en tilstrækkelig fødevareforsyning, en afslutning på fattigdommen gennem skabelse af sundheds- og anden infrastruktur, eller et nødprogram i stil med Manhattan-projektet for atomfusion? Ønsker de eliter, der samles i Davos, overhovedet at nå sådanne mål?

Nikolay Patrushev, sekretær for Ruslands Sikkerhedsråd, siger, at den krigs- og dominerende trang, som de angloamerikanske eliter udviser i dag, ikke er noget nyt: "Angelsaksernes

tankegang har ikke ændret sig i århundreder. I disse dage bliver de ved med at diktere deres betingelser til verden, idet de arrogant ignorerer landenes suveræne rettigheder". Mens eliterne i City of London og Wall Street "skjuler deres handlinger bag retorikken om menneskerettigheder, frihed og demokrati", er effekten at frembringe økonomiske kriser og tvinge millioner af mennesker til at sulte ved at begrænse adgangen til korn, gødning og energiresourcer. Disse eliter "fremmer doktrinen om den "gyldne milliard", som indebærer, at kun nogle få udvalgte har ret til velstand i denne verden", forklarede den russiske leder. "Alle andres lod er at slide for deres velbefindende."

Og for dem i verden, der har suverænitet og evne til at nægte et sådant slid, til at gå en anden vej, er der højlydte ord og en pisk med atomvåben.

Den tidligere amerikanske ambassadør og førende Kina-ekspert, Chas Freeman, har kritiseret Biden for hans udtalelse om, at USA ville forsvare Taiwan med magt, i tilfælde af at Beijing besluttede sig for at gå militært til værks mod øen. "Kineserne kan ikke ignorere denne udtalelse, som er værre end en fejltagelse, fordi den giver Kina et casus belli," udtalte han. "Det er fjerde gang i år, at Det Hvide Hus har forsøgt at trække udtalelser tilbage fra præsidenten, der forpligter USA til at gå i krig imod Kina om Taiwan. Sådanne tilbagetrækninger har nul troværdighed i Beijing, ikke mindst fordi de er et ekko af en tilsyneladende konsensus i Washingtons embedsværk, som afspejles i forsvarsbudgetter og beslutninger om styrkestruktur."

I en tale på World Economic Forum advarede Henry Kissinger, der fylder 99 år på fredag, om, at Ukraine-konflikten kan "omforme verden, som vi kender den ... vi kan komme ind i et tomrum, hvor ... Rusland er fuldstændig isoleret." Rusland har været en del af Europa i 400 år, mindede han publikum om, og han udtrykte sin bekymring for, at Rusland kunne blive drevet ind i en alliance med Kina. Måske skulle nogen fortælle Sir Henry – det skib er allerede sejlet!

I den seneste manifestation af de voksende bånd mellem Rusland og Kina, som de to lande markerede i deres aftale af 4. februar, erklærede den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov mandag: "Nu hvor Vesten indtager diktatorens position, vil vores økonomiske bånd med Kina vokse endnu hurtigere". Faktisk

vil angrebet af sanktioner mod Rusland give "mulighed for at gennemføre planer for udvikling af Fjernøsten og det østlige Sibirien". Størstedelen af projekterne med Kina er koncentreret der. Det er en mulighed for os til at realisere vores potentiale inden for højteknologi, herunder kerneenergi, men også på en række andre områder."

Tirsdag meddelte talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Wang Wenbin, at "Kina sætter pris på udenrigsminister Lavrovs udtalelser... at forbindelserne mellem Kina og Rusland har bestået den nye afprøvning af det skiftende internationale landskab og fortsat bevæger sig fremad i den rigtige retning." Landenes samarbejde er "ikke rettet mod nogen tredjepart og vil ikke blive påvirket af andre". De to vil "fortsat være forpligtet til at fremme en multipolær verden og øget demokrati i internationale relationer, opretholde ægte multilateralisme og modsætte sig hegemonisk adfærd og blokkonfrontation i internationale relationer."

Et nyt paradigme er ved at opstå!

Økonomiske trusler fra Vesten kan ikke forhindre det. Forsøg på at få verden til at begå selvmord under dække af at bekæmpe klimaforandringerne vil ikke lykkes. Den voksende fødevarekrise vil være et kraftigt (om end potentielt smertefuldt) slag mod den onde grønne ideologi. Eksplosive inflationsrater, omfattende afbrydelser af forsyningskæder og leverancer – det er udtryk for en beslutning, der først blev truffet for årtier siden og gentagne gange er blevet ratificeret igen, om at vende verdens førende institutioner væk fra det antikoloniale udviklingsperspektiv, som Franklin Roosevelt forestillede sig ved afslutningen af Anden Verdenskrig. Men denne unipolære verdens magt er brudt sammen.

Kun en atomkrig kunne garantere en afsporing af fremtidens store potentiale. Og det er netop den retning, som det anglo-amerikanske/NATO-etablisement påtvinger verden gennem uendelige angreb på Rusland og Kina, herunder Sveriges og Finlands meddelelse i sidste uge om, at de også vil ansøge om at blive medlemmer af NATO.

Er det for sent for Storbritannien/USA/NATO at fjerne fingeren fra aftrækkeren, trække hovedet ud af røven og samarbejde fornuftigt med Rusland, Kina, Indien og andre store nationer

for at udrydde fattigdom fra kloden, indlede en renæssance inden for infrastruktur og videnskabelig udvikling og lukke døren for altid for geopolitik?

Vil du gøre noget for at afgøre svaret på dette spørgsmål?

I dag, den 25. maj, er Schiller Institutet i Danmark og Sverige sammen værter for et arrangement, der starter kl. 7:30 EDT / 13:30 CEST med titlen: "Hvorfor Finland og Sverige ikke bør tilslutte sig NATO".

Torsdag den 26. maj deltager et kraftfuldt panel af forstandige militær- og efterretningsledere i et arrangement i Schiller Institutet med titlen "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig". Arrangementet starter kl. 11.00 Eastern / 17:00 CEST.

Invitationer og tilmelding er muligt på Schiller Institutets websted.

Det britiske monarki offentliggør en strategi: Driv Rusland til atomtærsklen på grund af Krim, indled "afkoblingskrig" mod Kina

Den 21. maj (EIRNS) – To artikler offentliggjort i den seneste uge fra velkendte bastioner af britisk imperialisme burde ryste en i sin grundvold.

Først: Forslaget fra vicegeneraldirektøren for Royal United Services Institute (RUSI), Malcolm Chalmers, om at et direkte atomopgør mellem USA og Rusland – en "Cuba-krise på steroider"

om Krim – kunne gøre det “lettere” at afgøre krigen mellem Rusland og Ukraine.

Chalmers skitserer, hvordan dette opgør kan finde sted. Han foreslår, at Ukraine, opmuntret af NATO's strategi for at “koge den russiske frø” – overdrages stadig mere sofistikerede våben i stadig større omfang – kunne forsøge at genvinde Krim, sådan som det har ønsket siden 2014. Rusland kunne betragte det som en eksistentiel trussel og presse Vladimir Putin til at sætte Ruslands atomvåben i højeste beredskab, og true med at anvende dem. “Det ville være et øjeblik med ekstrem fare,” erkender Chalmers, men “netop på grund af den fare der ligger i en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser.”

Tror man ikke, at nogen politiker kunne være så sindssyg? Læs selv Chalmers' artikel den 20. maj, “This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea”. Når man læser den, så tænk på at RUSI, som Royal Institute er kendt som, har været den britiske kronens vigtigste tænketank for forsvarsanliggender, siden det blev grundlagt i 1831 af hertugen af Wellington. Det er ikke et ubetydeligt foretagende, som ingen lytter til. RUSI praler med at “have været i centrum for politik og tænkning om forsvar og sikkerhed fra det britiske imperiums opkomst til dets transformation og opløsning [sic], gennem begge verdenskrige og Den kolde Krig”. (<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>)

Seks dage forinden offentliggjorde Henry Jackson Society i London en rapport, der skitserede en strategi for at bruge den berygtede “Five Eyes”-alliance, bestående af Storbritannien, USA, Canada, Australien og New Zealand, som instrument til at gennemtvinge Vestens økonomiske afkobling fra Kina. Denne rabiater anti-russiske og anti-kinesiske neo-konservative tænketank ledes af den britiske efterretningstjeneste, bl.a. gennem den tidligere MI6-chef, Sir Richard Dearlove (som er

berygget for "Russiagate"), der var en af grundlæggerne af HJS og er en af dens ledere i dag.

Selve forsøget på at afkoble Kina fra det internationale system kunne, før det er fuldenendt, detonere en "økonomisk atombombe" over verdensøkonomien. Kina er ikke blot verdens største handelsmagt. Kina har i øjeblikket den højeste vækstrate for videnskabelig og teknologisk udvikling på planeten, en produktiv kraft, som udviklingslandene og de vestlige nationer, der er ved at bryde sammen, har hårdt brug for for at overleve.

En regulær atomkrig kunne også blive resultatet. En del af HJS' strategi er at opbygge forbindelser med Taiwan, der skal føre til dets løsrivelse fra Kina. Kina har gjort det helt klart, at det vil reagere med overvældende militær magt på ethvert forsøg på at adskille Taiwan fra Kina. Dette er lige så farligt som et NATO-støttet Ukraine, der forsøger at generobre Krim.

Præsident Joe Biden er i øjeblikket fortæller for netop disse britiske strategier på sin nuværende rejse til Asien. Biden, der netop har fejret NATO's udvidelse, skal afsløre et storslået "Indo-Pacific Economic Framework" (IPEF) under sit stop i Japan, som højdepunktet på rejsen. Den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, udtalte onsdag den 18. maj uden omsvøb, at budskabet i IPEF er, at "demokratier og åbne samfund i verden står sammen om at forme reglerne fremover... Vi tror, at dette budskab vil blive hørt overalt. Vi forventer, at det vil blive hørt i Beijing." 52 amerikanske senatorer sendte Biden af sted på sin rejse med instrukser om, at Taiwan skulle inddrages som et af de "lande", der deltager i IPEF.

Dette er vanvid, og det må stoppe. For tre måneder siden foreslog Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, det eneste brugbare alternativ til økonomisk og militær atomar ødelæggelse: indkaldelse til en international

konference, hvor alle verdens nationer mødes som ligeværdige, for at nå til enighed om de principper, der skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at sikre freden, ligesom den Westfalske Fred gjorde en ende på 100 års krig i 1648. Den 18.-19. juni afholder Schiller Instituttet endnu en af de konferencer, som det har organiseret, med deltagelse af folk fra hele verden, med henblik på at drøfte hvordan dette westfalske system kan realiseres.

Helgas mand og politiske partner, den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche, var længe fortaler for det samme. I en webcast den 6. september 2006 forklarede han, hvorfor "der ikke er noget alternativ til en Westfalsk Fred":

"Mennesket er ikke et dyr. Derfor ligger menneskets grundlæggende interesse i den form for adfærd, som ikke er dyrisk: den adfærd der består i at skabe noget. En søgen efter udødelighed. En søgen efter at hæve sig over bestialitet. En søgen efter fremskridt og gavn. Så derfor, hvad man giver folk er muligheden for at forbedre sig selv. Man fremmer deres forbedring, deres selvforbedring, og det er grundlaget for ens samtykke.

"Alternativet til en westfalsk tilgang er en hobbesiansk tilgang (efter Thomas Hobbes *-red.*), som fører til evig konflikt... Den Westfalske Fred fungerede af én grund: på grund af et lederskab, et initiativ, til at afslutte en krig, som ingen kunne afslutte...

"Vi er kommet til en periode i verdenshistorien – se, vi er ved at afslutte krigen! Man kan ikke længere føre krig på denne planet! Man kan være nødt til at forsvare sig selv på en krigslignende måde, men man bruger ikke krig som et politisk instrument! Hvilket er hvad briterne og USA gør – brugen af krig som et politisk instrument! ...

"Kan ren ødelæggelse, som er den eneste form for krigsførelse,

der er mulig nu, – kan det være en kilde til sejr, en kilde til en sejrrig hensigt? Det kan man aldrig opnå. Så derfor er den eneste politik, den politik der er baseret på gensidige interesser, den westfalske politik.

“Den westfalske politik er et spørgsmål om den naturlige moralske lov....”

General Tricarico: NATO-invitation til Sverige og Finland er “endnu en finger i Putins øje”

Den 17. maj 2022 (EIRNS) – Til det populære morgen-talkshow “Agorà” på det italienske nationale “TV Raitre” den 17. maj, udtalte den tidligere stabschef for det italienske luftvåben, Leonardo Tricarico, at NATO’s invitation til Sverige og Finland “er endnu en finger stukket i Putins øje”. Tricarico bifaldt, da en anden vært påpegede, at “vi leger med ilden”, og forklarede at medlemskab af de to lande, ikke opfylder et grundlæggende krav.

“NATO-traktaterne foreskriver, at ethvert land kan blive medlem af NATO, hvis det bidrager til sikkerheden i det nordatlantiske område. Jeg mener ikke, at Sveriges og Finlands medlemskab bidrager til sikkerheden. Rusland udgør i sin nuværende svækkede tilstand ikke en trussel for disse lande. Det største offer [for et NATO-medlemskab] er forhandlingerne.”

Ifølge Tricarico er det i øjeblikket vanskeligt at opnå en

egentlig fred, men en våbenhvile er realistisk. En våbenhvile vil gøre det muligt at indlede forhandlinger og eventuelt opnå en fælles aftale om beskyttelse af russiske etniske grupper.

Adspurgt om en vurdering af situationen på slagmarken oplyste Tricarico, at der er tale om et dødvande. Det er som to bokkere efter den første runde. Adspurgt om truslen om en atomkrig sagde han, at "den har været der bag kulisserne siden det indledende tidspunkt", men truslen om en cyberkrig er mere ødelæggende end en atomkrig, forklarede han, fordi et alvorligt cyberangreb kan få hele et lands infrastruktur til at bryde sammen. Han nævnte dette som svar på mindre cyberangreb mod italienske regeringsinstitutioner, som tilsyneladende er blevet udført af en "russisk" gruppe ved navn Killnet i den seneste periode.

General Leonardo Tricarico, tidligere stabschef for det italienske luftvåben, opponerer dagligt mod den optrapning i Ukraine, der drives af EU, NATO, USA og Storbritannien. I et nyligt interview med fanpage.it erklærede han:

"Politikerne har mistet forstanden; den eneste, der opfordrer til fred, er paven, og EU bør droppe det strategiske kompas og den vanvittige idé om at vinde krigen i Ukraine.

"Forhandlingernes sammenbrud efter den såkaldte Bucha-massakre viser, at mange mennesker har mistet deres dømmekraft, og nogle af dem har mistet forstanden... Jeg henviser til de aktører, der kunne og burde være de første til at fremme seriøse og strukturerede fredsforhandlinger, især USA, NATO, Polen og de baltiske lande. De burde forsøge at henvende sig til Zelensky, gøre ham mere modtagelig og smidig, men i stedet opildner, tilskynder og bevæbner de ham."

Tricarico fortsatte:

"Det er rimeligt at hjælpe de svageste i den ukrainske konflikt ... men det bør ikke være et alternativ til at indlede fredsforhandlinger. Man tror ofte, at de to ting er

modsatrettede, skønt de i stedet er absolut forenelige: Zelensky skal have mulighed for at forhandle fra en værdig position. Problemet er, at USA og NATO bevæbner Ukraine for at gå til grunde i krigen, og ikke for at stå stærkere i en forhandling med Moskva.”

Storbritannien hylder “Geopolitikens (militariserede) genkomst

Den 28. april 2022 (EIRNS) – Den multinationale militære sammenkomst den 26. april på den amerikanske Ramstein Air Base i Tyskland og dens opfølgning rækker langt ud over det globale NATO. Det er et direkte Globalt Imperium af de selvudnævnte, “regelbaserede”, vordende verdensherrer. Vært var den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin, med det angivelige formål at koordinere militære våben til Ukraine mod Rusland, og deltagerne kom fra de fleste af de 40 inviterede nationer, herunder fra Afrika og Sydvestasien, foruden NATO- og ikke-NATO-medlemmer fra Europa [herunder Danmark – *red.*] Sådanne møder skal nu afholdes hver måned, og der blev således allerede i marts oprettet et ledelsesorgan i den amerikanske hærs faciliteter i Stuttgart, kaldet ECCU – European Control Center Ukraine.

Ramstein som sådan, der længe har været et center for logistik og drone-opstilling, er nu yderligere udbygget. Det optager et område på 1.400 hektar (næsten 5,5 kvadratkilometer) og tjener som hovedkvarter for de amerikanske luftvåben i Europa, Afrika og NATO’s allierede kommando. Der er et medicinsk center med

4.400 sengepladser og et omfattende traume- og kirurgisk personale, som kan anvendes i krigssituationer. I Stuttgart, i hovedkvarteret for den amerikanske europæiske kommando, er ECCU-personalet blevet øget med personale fra 15 nationer.

Tyskland er en besat nation. I dag ratificerede Forbundsdagen den nye beslutning om, at Tyskland nu vil sende tunge våben til Ukraine, en forpligtelse, som den tyske regering havde nægtet at påtage sig. Efter et voldsomt pres på kansler Olaf Sholz gav han dog sit samtykke i denne uge. Canada meddelte også i denne uge, at landet nu vil sende tunge våben til Ukraine.

I USA bebudede præsident Biden i dag en vidtrækkende forpligtelse til at levere våben, og opfordrede til en megapakke på 33 milliarder dollars (over fem måneder) til støtte for Ukraine: 20 milliarder dollars i militær bistand, 8,5 milliarder dollars i økonomisk støtte og 3 milliarder dollars i humanitær bistand.

Den britiske udenrigsminister, Liz Truss, satte ord på hele denne militære fremturen, *The Return of Geopolitics*, titlen på en tale hun holdt den 27. april ved Londons overborgmesters påskebanket. Hun sagde, at der skal være en ny "sikkerhedsarkitektur" til erstatning for FN, og hun leverede en vild svada om bl.a. nødvendigheden af et "frihedens netværk", der involverer AUKUS – Australiens, Storbritanniens og USA's forsvarsblok – Indo-Stillehavets QUAD (USA, Australien, Japan, og Indien,) og et G7 omdannet til et "Økonomisk NATO". Med hensyn til Kina sagde hun, at de der siger, at vi skal affinde os med "Kinas fremgang", tager fejl i alle henseender. Kinas fremgang er ikke uafvendelig!...

Præsident Putin advarede: "Lad mig endnu en gang understrege: Hvis nogen har til hensigt at gribe ind udefra og skabe en strategisk trussel mod Rusland, som er uacceptabel for os, skal de vide, at vores gengældelsesangreb vil være lynhurtige." Han udtrykte sig i en tale i Sankt Petersborg til

et lovgivende råd på den nationale parlamentsdag.

Denne uges optrapning af konfrontationen markerer et nyt niveau af risiko. Det gør også Schiller Instituttets betydning for at fremme aktivering af dialog og handling, i retning af en ny arkitektur for fred og udvikling endnu vigtigere.

Der er imidlertid nye fornuftige stemmer, som bryder igennem krigskampagnen,. I Sverige og Finland lyder der modstand mod at tiltræde NATO. I dag sagde lederen af Venstrepartiet i svensk radio "nej" til at tilslutte sig NATO og nævnte truslen om et atomopgør. Hun sagde, at der må være en folkeafstemning. I Italien har præsident Sergio Mattarella opfordret til en ny Helsinki-konference i samme ånd som det oprindelige møde i 1975, hvor man drøftede fælles grundlag for fred og sikkerhed i hele Europa.

Tåbelig orden

Lige så ond som den militære geopolitik er, lige så forfærdelige er illusionerne om økonomien. Økonomierne i det transatlantiske område er ved at forfalde under en "tåbelig orden". Selv de officielle regeringsstatistikker, der udkommer i dag, rapporterer, at USA's økonomi faldt med 1,4 % i løbet af de 12 uger fra januar-marts, på årsbasis af BNP. Der skete dog en bemærkelsesværdig vækst i den amerikanske import. Se på det fysiske sammenbrud! De amerikanske jernbaner er f.eks. så dårligt fungerende, at de ikke længere kan transportere varer efter planen. Siden 2016 er 45.000 job inden for jernbanesektoren blevet nedlagt, såvel som lokomotiver, rangerbanegårde osv., for midlertidigt at støtte Wall Street-aktionærernes værdier. Som følge heraf vil f.eks. gødning, selv om der er gødning på centrallageret, ikke nå frem til landmændene i tide til den nuværende afgrødesæson.

I Europa er der hysteri med krav om at stoppe importen af brændstof fra Rusland, selv om det vil få den konsekvens, at industrien, landbruget og alle vitale sektorer vil blive

lukket ned. EU drøfter nu en sjette runde af sanktioner mod Rusland, da de fem andre ikke har virket, og en olie- og gasembargo er blandt forslagene.

Alt imens har verden desperat brug for foranstaltninger til at engagere al mulig og potentiel produktivitet til nødproduktion, så fødevarekrisen, behovet for sundhedspleje i forbindelse med en pandemi og meget andet kan imødegås.

Vejen ud af dette vanvid er beskrevet i Schiller Instituttets igangværende internationale underskriftsindsamling og i Schiller Instituttets politiske forslag af 28. marts, "LaRouche-planen for en ny international økonomisk arkitektur". Især vil de involverede principper blive diskuteret på en international dialog for unge den 7. maj, i erkendelse af at, som det hedder i invitationen, "verden desperat har brug for en ny generations politiske og moralske lederskab for at udstikke en ny kurs for menneskeheden". Kom i kontakt med os. Bliv i kontakt. Bliv aktiv.